

ancones

Setmanari de la

Costa Brava

ANY LXVII. FUNDAT EL 1947. SANT FELIU DE GUÍXOLS, 24-31 JULIOL i 7 AGOST 2014. 3'50 €. N.º 3.349

DE LA
PEÑA
30 ANYS

ÒPTICA DE LA PEÑA

FABRICACIÓ PROPIA DE LENTS OFTALMIQUES

QUALITAT I
RAPIDESA

C/ ANSELM CLAVÉ, 8
SANT FELIU DE GUÍXOLS
TEL. 972322811

www.opticadelapena.com

LABORATORI
CAPDAVANTER
EN INNOVACIÓ

- Generació de superfícies tecnologia FREE-FORM
- Procés d'antirreflectant totalment automatitzat

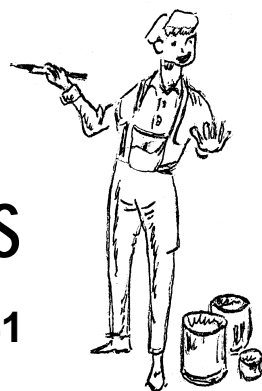
PINTURA i DECORACIÓ

STIL DECOR S.L.

US DESITJA

UNA BONA FESTA MAJOR I BONES VACANCES

Cervantes, 26 - Sant Feliu de Guíxols - Tel. 972 32 16 41

can salvi
restaurant

Obert des de 1949

Passeig del Mar, 23
☎ 972 32 10 13 - Fax 972 82 13 37
web: www.restaurantcansalvi.com
mail: cansalvisfg@telefonica.net
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

La Vienesa
Pâtisserie Bomboneria

Rambla Vidal, 33
Tel. 972 32 01 81
SANT FELIU DE GUÍXOLS

Pujada Pont de Pedra, 1
Tel. 972 48 60 46
GIRONA
www.lavienesa.cat

**CENTRE DE REHABILITACIÓ
GIMNÀS JOIS-MART**

ISMAEL MARTÍ (Fisioterapeutes)

FISIOTERÀPIA
TERÀPIA MANUAL
MASSATGE
TERAPÈUTIC
ELECTROTERÀPIA

**GIMNÀSTICA PER
PROBLEMES D'ESQUENA**
HORES A CONVENIR
C/ València, 24 - Tel. 972 82 10 23
SANT FELIU DE GUÍXOLS

PINTORS

STIL DECOR S.L.

C/ Cervantes, 26
☎ 626 72 62 39
SANT FELIU DE GUÍXOLS
info@stildecor.es

Totes les especialitats i
Pintura Decoració en general

C/ Major, 16 - Tel. 972 32 00 70
SANT FELIU DE GUÍXOLS
fotollorca@hotmail.com

FOTOCÒPIES B/N - COLOR
FOTOS CARNET
SERVEIS DIGITALS -
LABORATORI COLOR
VENDA MATERIAL

brava domus
SERVEIS IMMOBILIARIS

Administració de
Comunitats de
Propietaris

api
c. Hospital, 57
Tel. 972 822 636
Sant Feliu de Guíxols
www.bravadomus.com

tinars

essència de cuina
Marc & Elena Gascons

Carretera de Sant Feliu a Girona,
Km 7,2 - 17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 830 626 - Fax 972 830 175
tinars@tinars.com
www.elstinars.com

Zona Esportiva del Port
Tel. 972 321 336
reserves@portguixols.cat
web: portguixols.cat

Restaurant Club Nàutic,
la teva terrassa al mar.

PERLUM
Eduard Negra
PERSIANES, MOSQUITERES
i AUTOMATISMES

• Persianes enrotllables de plàstic i alu-
mini tèrmic • Persianes amb motor •
Persianes de seguretat • Mini de caixó
(sense obra) • Mosquiteres de tot tipus
• Sostres d'alumini

Botiga, Taller i Reparacions:
C/ Iris, 30
Tel. 972 822 969 - Fax 972 820 399
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Electro Ràpid

REPARACIÓ
D'ELECTRODOMÈSTICS i
CALDERES DE CALEFACCIÓ

Tel. 972 82 28 29 -
Mòbil 659 95 47 72
17220 SANT FELIU DE
GUÍXOLS

• ELECTRICITAT • FONTANERIA
GAS • CALEFACCIÓ

Instal·lacions Teixidor, S. L.

Al seu servei des de 1960
C/ Nou del Garrofer, 45
Tel. i Fax 972 32 00 81
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Escola Nàutica Medià
Girona - St. Feliu de Guíxols - Palamós

Totes les titulacions esportives:
"Titulín" (Autorització Federativa)
PNB - Patró de Navegació Bàsica
PEE/PER - Patró d'Esbarjo
PI - Patró de lot
CI - Capitó de lot

☎ Tel. 972 20 17 69
info@medinya.com www.medinya.cat

LA HISTÒRIA D'EUROPA

Després de la Revolució Francesa vingué a Europa la democràcia, que a pesar dels totalitarismes que patí durant el segle XX, segueix essent un model de convivència social i política. En aquests dos últims segles hem tingut dues guerres mundials, bombes nuclears i l'holocaust. Però també en cap altre segle hi ha hagut un desenvolupament demogràfic, científic i econòmic tan gran, que ha portat canvis espectaculars en la nostra manera de viure. En els últims trenta anys hem vist tractaments mèdics impensables, canvis genètics en productes agrícoles, l'exploració de l'espai, les tecnologies de la informació, les xarxes socials... Però ningú no sap cap a on va el nostre món. Tanmateix, sembla que com ara, amb les democràcies seguiran convivint la violència, els conflictes ètnics, les borses de pobresa, els desequilibris econòmics, els nacionalismes... De fet, no sempre el progrés científic i tecnològic porta a situacions favorables i positives per a les majories... A Espanya mateix hem avançat de manera excepcional en els drets i llibertats individuals, dels quals encara n'estan lluny Àsia i Àfrica, però hi ha encara noves exigències de justícia i de llibertat. En quant al món cristià, trobem que l'Església Catòlica va aguantant bé la creixent secularització, que vol privatitzar la religió a la consciència individual. Cert que l'Església no superarà bé el repte del modernisme, però tingué el gran papa Lleó XIII de profunda consciència social; féu la renovació de la litúrgia abans i sobre tot després del Concili Vaticà II amb les figures senyeres dels papes Joan XXIII, Pau VI, Joan Pau II i Benet XVI, aquest de gran pensament teològic. I ara té el papa Francesc, impregnat dels valors franciscans de la pobresa, la senzillesa i la solidaritat, que tant agrada a creients i no creients. Però ja veurem si aquesta tendència perdura després del seu pontificat o marca la futura evolució de l'Església. Perquè hi ha qui aplaudeix els gestos del papa i es fa la fotografia amb ell. Però canvia la seva vida? I no sabem si en el futur les exigències de l'Església seran més socials o més intel·lectuals i morals. A Europa, la situació econòmica i institucional és preocupant, igual que a Espanya l'atur, la desarticulació de l'estat de les autonomies, la desunió de criteris entre els partits en temes fonamentals, com ara l'educació, la sanitat i les pensions, i sobre tot la corrupció política i econòmica, que ha portat la més gran desafecció envers els polítics i la política. De fet, tot necessita una reforma seriosa, un llenguatge polític clar i transparent i una economia que miri més al bé comú de les persones i no només el guany de diners.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL LA FESTA MAJOR D'ESTIU?

Entre llamps, trons i pluja menuda, a vegades no tant menuda, hem arribat a la Festa Major d'aquest estiu de 2014 que passarà a la història meteorològicament parlant per un estiu ben canviant. A part de fer la guitzza en l'únic servei gratuït que per ara es manté a les platges de Sant Feliu, de la Costa Brava i probablement en moltes altres costes del país, com és el de banyar-se al mar, també n'hauran estat perjudicats la majoria d'establiments que depenen dels ciutadans, visitants i turistes estrangers que regularment passen els seus dies de vacances entre nosaltres.

Per culpa d'aquest mal temps, l'inici de la temporada d'estiu no s'ha fet visible i palpable fins fa pocs dies, on sembla que ara les temperatures i l'ambient s'han normalitzat i els forasters que pràcticament tindrem entre nosaltres podran gaudir del sol, si en fa, i de les diverses activitats que ofereix la ciutat.

S'ha arribat quasi a finals de juliol i propers que som a la celebració de la Festa Major, i tenint en compte el que ha passat fins ara, això pot suposar que hàgim de continuar d'estar pendents de les informacions meteorològiques per saber quin temps es prepara per aquesta època de l'any denominada de la canícula.

Una Festa Major 2014 que presenta una programació sense gaires variacions en relació a les darreres edicions. Potser una a destacar és la desfilada de les colles de Carnaval que amb el títol de Carnaval a la Fresca, enguany no apareix al programa dels actes a celebrar. Hi ha solament dues audicions de sardanes els dies 2 i 4 d'agost i el pregó del dia 31 apareix en el programa amb el títol de 100 anys de l'Ateneu Deportiu Guixols, sense especificar qui el pronunciarà o en què consistirà.

També aquesta Festa Major 2014 serà la darrera que viurà l'actual equip de govern municipal, ja que el proper any 2015 hi haurà eleccions de les quals en sortirà un nou Ajuntament i ja per aquestes dates es podran estrenar en el càrrec. Unes noves eleccions municipals que sens dubte vindran marcades pels propers esdeveniments que aquesta tardor-hivern viurà el poble català, com són la diada de l'11 de setembre i la consulta en principi del dia 9 de novembre, a part d'altres esdeveniments que es puguin donar.

L'important ara és que tenim una Festa Major a pam i toc, que representaran uns dies de diversió i alegria pels guixolencs i visitants, ja que realment és del que es tracta, passar-ho bé. Del que hagi de venir, sigui el que sigui, ja tindrem ocasió de parlar-ne properament. Bona Festa Major.

NINOTAIRES GUIXOLENCS

BONA FESTA MAJOR

INTRAHISTÒRICS

En la novel·la de Lapierre i Collins *El cinquè genet*, un personatge enuncia la tàctica de l'"objectiu superior": consisteix en sublimar l'ambició d'algú perquè renunciï a les seves aspiracions davant la possibilitat d'aconseguir un objectiu superior que ni tan sols havia imaginat poder assolir. Per tant, abandona les seves pretensions inicials per abraçar aquesta nova causa.

La Història és molt selectiva a l'hora d'atorgar lletres majúscules als dirigits; la majoria cauen en una tèbia intrahistòria. Qui recorda avui el president americà Harding, o el canceller Kiesinger? Quantes línies ocuparà en els manuals l'expresident Montilla? Doncs bé: fins l'any 2012, l'Artur Mas havia fet mèrits per ser recordat com "el pare de totes les retallades" i en un context de corrupció que encara cueja. La resposta social es va instal·lar al carrer i al Parlament.

Però la negligent actuació d'un govern central que fa de l'antinacionalisme bandera electoral, l'ominosa oposició de polítics i periodistes envers un Estatut gens bel·ligerant ("*Nos cepillamos el Estatut como un carpintero*", va dir l'Alfonso Guerra) i una crisi financera en absolut exclusiva de Catalunya, li van donar a Mas l'objectiu superior amb el qual amagar les demandes socials: l'Estat propi. Tot propiciant el lema "Espanya ens roba" (com si aragonesos o asturians lliguessin els seus gossos amb botifarres catalanes), l'oposició va fer un gir copernicà i ens vàrem deixar portar cap a l'objectiu superior.

Catalunya es troba entre les 20 regions europees amb major taxa d'atur (el 22%) i amb un 19% de la població sota el llindar de pobresa. Malgrat això, la dotació de Benestar Social per a 2014 va baixar un 16% en relació al 2010. Entre gener i juny de 2013 es van executar 9.256 desnonaments; només a Barcelona, de mitjana, cada dia van patir un desnonament 20 famílies. Les retallades en Sanitat han augmentat un 60% les llistes d'espera, una forma de dissuadir els pacients perquè recorrin a l'atenció privada (com la Isabel Navarro, que va pagar 9.300 euros per ser intervinguda en pocs dies per via privada al mateix hospital i pels mateixos metges que l'havien d'atendre per la sanitat pública... amb un any d'espera). El pressupost dels campus universitaris han experimentat una tisorada del 12,5%, i a l'ensenyament obligatori el curs va començar amb 20.000 alumnes més però amb els mateixos docents. L'alumnat de primària que aprèn a escoles concertades o privades està 22 punts per sobre de la mitjana europea. L'aportació de la Generalitat a I+D ha caigut un 27% des del 2010.

Què fem de l'Oriol Pujol, d'en Millet i Montull, d'en Xavier Crespo, d'en Ferran Falcó, d'en Josep Tous, dels gestors de Caixa Penedès? Qui ens roba? Diguem, parafrasejant Valéry, que quan la política esdevé terreny abonat per a l'estultícia, l'ambició o la corrupció, porta sempre a la baralla entre gent que no es coneix pel profit de gent que sí que es coneix però mai no es baralla.

JULIO FALCES BORJA

www.setmanariancora.cat - facebook: Setmanari Ancora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola - Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores - Tel. i fax: 972 328 366 - Adreça postal: Apartat 99 - 17220 Sant Feliu de Guixols - Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat -

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de

ACPC

ASSOCIACIÓ

DE

EDITORS

DE

CATALUNYA

DE LA PENINSA

IBÈRICA

DE

COMERCIALS

Generalitat de Catalunya

Departament de

la Presidència

Els escrits rebuts per aquesta secció han d'estar degudament identificats amb nom, cognoms, adreça, DNI i un telèfon de contacte i tenir una extensió màxima de 1.000/1.500 caràcters amb espais. Els que no reuneixin aquests requisits no seran publicats. Es donarà preferència de publicació als escrits que facin referència a temes locals i de la comarca.

PROCÉS DEL SURO PER A LA FABRICACIÓ DE TAPS

Tot el suro en panna, una vegada feta l'extracció de l'arbre es disposa en piles a l'exterior durant un mínim de 6 mesos a fi d'estabilitzar-se i tancar la seva sàvia, després és sotmès a la cocció, net de rebuig, per eliminar impureses i microorganismes. En ser bullit es torna flexible i augmenta el seu gruix aprox. un 20%. Des de la qualitat 1.ª a la 5.ª, serveix per a la fabricació de taps, amb excepció del rebuig que representa un 40% i que va directament a la trituració per a la fabricació d'aglomerats, com també el suro de gran porositat, grans esquerdes, i el que no té densitat degut a un mal creixement.

És, però, evident que molts fabricants de taps acostumen a retriar novament el suro abans de llescar-lo, però aquesta pràctica en realitat té més un aspecte econòmic que tècnic. Cada fabricant aplica el seu criteri o experiència personal, i fa una nova tria d'acord amb allò que considera més rendible econòmicament per a cada classe o qualitat de taps que necessita produir, amb la finalitat de adequar la fabricació a la qualitat i preu desitjada pel client a qui els taps van destinats.

El mateix pot dir-se amb referència al «calibre» del suro en panna. Les mides, en aquest cas els diàmetres dels taps, entren en una escala molt ampla, que es pot afirmar que tots els «calibres» des del suro prim fins al més gruixut, poden ésser emprats en la fabricació. El suro prim amb les qualitats bones és utilitzat per a la fabricació «d'arandales» o discs emprats en la fabricació de taps destinats a xampany o cava, els suros de calibres mitjans són utilitzats per a la fabricació de taps de suro natural per a vins, i el suro gruixut és utilitzat per a la fabricació de taps de suro natural de mides especials.

—:—
POSITIU: JUAN ROIG DE MERCADONA. NEGATIU: RADARS CATALANS

Felicitats senyor JUAN ROIG, president de Mercadona, per posar en marxa fa mesos el projecte «Lanzadera» de suport a emprenedors. La novetat és que ho va fer amb capital totalment privat i amb una implicació personal totalment desitjable en aquells que, des de la política o des dels cercles econòmics de més influència, s'omplen la boca amb aquesta paraula. En una situació financera tan complicada com la que patim, les paraules

les sense contingut sobren. El gest de Roig hauria de ser imitat per altres empresaris i, sobretot, pels poders públics que farden d'apostar pels que tenen idees, però a qui es nega una oportunitat.

Suspens majúscul per als responsables dels radars a les carreteres catalanes. Catalunya té 4 vegades més radars de trànsit que la mitjana espanyola. ¿Els catalans són molt més mal conductors que els espanyols? Aquí es produeixen més infraccions? O és que a Catalunya hi ha més radars (i per tant més multes i denúncies)?

Pot ser que passi el mateix en altres camps, on sembla que es detectin a Catalunya un nombre molt més alt de males pràctiques. Que no és que ho fem pitjor, sinó que tenim més radars (més vigilats, més eficients).

Dit això, tenir 4 vegades més radars no ens sembla cap privilegi, perquè no crec que tinguem 4 vegades més seguretat. Però, potser, PATIM MÉS FAM RECAPTÀTORIA. Sí. Sant tornem-hi, patim més vocació de més i més control.

Segur que fent més inversions en «carreteres de la vergonya» com la N-II o la N-340, que curiosament depenen del Ministeri de Foment, estalviariem accidents i vides humans. Només aplicant la distància de les mitjanes es podria evitar topades frontals. Poc cost i gran rendibilitat.

MONTSERRAT VIADER RUSCA

—:—
SI US PLAU, DEIXEU-ME ESCOLLIR ELS MEUS AMICS

Aquest diumenge passat el partit polític de Tots per Sant Feliu va començar a repartir un fullet infame en el qual estableix que l'Ajuntament ha realitzat una contractació basant-se en el fet que la persona contractada és amiga meva. Jo, del que em voldria queixar és que algunes persones es dediquen a escollir els meus amics. Humilment, demano que me'ls deixin escollir a mi mateix. Sóc culpable de tenir una bona relació amb la majoria de persones que tracto habitualment dins l'Ajuntament. De fet, no m'imagino treballar d'una altra manera, però vaja, quasi crec que és un pecat necessari perquè això condiciona la feina.

També hauré de parlar amb el meu amic —un d'aquells amb els quals seguiré anant a sopar quan no sigui a l'Ajuntament—, disculpant-me per no haver-li incrementat el sou. Mea culpa.

Exposada la meva reclamació i culpabilitat, també us voldria informar, atès el vil escrit que s'ha elaborat, que hem presentat la corresponent demanda judicial, i el cas ens el portarà un advocat de la Ciutat.

Així mateix, us voldria esmentar un altre text que es publica en aquest mateix número de l'ÀNCORA, en el qual la regidora de Promoció de la Ciutat exposa amb detall tot el que fa referència a la contractació que ens ocupa, que com no podia ser d'altra manera ha seguit el procés administratiu establert.

M'agrada treballar. A l'Ajuntament hi solc estar des de quarts de vuit del matí fins a quarts de quatre, a banda dels vespres

que em toqui fer quelcom més. Vagi per endavant que és un gran honor poder exercir aquest càrrec, pel qual tinc una retribució de 2.233,85 euros al mes. Em tocaria molt el voraviu pagar a un altre 5.000 € sense justificació.

I aprofitant l'ocasió, per allò que qui ho llegeixi pugui valorar la feina dels uns i dels altres:

Què ens ha aportat el partit polític Tots per Sant Feliu d'ençà de l'any 2011? La polèmica del vicealcalde (que de moment ha acabat en un no res), la planta intermèdia del Club Nàutic (que, portant ells disciplina d'obres, van reclamar que s'acabés de construir la planta inhabitable fins al moment) o el fet que ara ens ocupa. De projectes per fer Ciutat, ni un.

És un grup que, d'ençà del mes de juliol del 2011, els seus components han cobrat de la Ciutat més de 136.000 €. A banda d'això, com a grup municipal, en el que portem de mandat i fins acabar el present mes, hauran cobrat més de 26.000 €. No oblidem els quasi 3.000 € anuals que cobra el seu cap de llista per estar present al Consell Comarcal. Una feinada, vaja.

En Bartomeu Vilà, en el seu llibre L'Atzavara, escriu que la falta de rigor i l'excés de sornegueria d'alguns els fa perdre el sentit de l'equilibri, i són ells els que fan de la nostra Ciutat un poble petit.

I dit tot això, sàpiguen que a tots els que ens dediquem a allò que realment importa, aquestes nimietats ens ocupen poc temps. Som conscients que hi ha molta feina per fer i projectes per tirar endavant. En això estem.

JOAN ALFONS ALBÓ

Alcalde de Sant Feliu de Guíxols

—:—

ÉS UNA TÀCTICA, COMPTE!

Enmig d'aquesta crisi interminable que ha augmentat la pobresa i les desigualtats i ha abocat una part de la població a la desesperança, els catalans hem, a més, de fer front una fosca tradició que, des del s. VIII,

no ha parat de fuetejar la llengua catalana. Wert n'és l'exemple més obvi, fent un abús malintencionat de les lleis, menyspreant els acords parlamentaris i els consensos socials de tot un poble, obsessionat per imposar un idioma fort sobre d'un altre que lluita per sobreviure («Hay que españolizar a los catalanes»).

El govern espanyol, la FAES i els nacionalistes espanyols fa temps que ataquen mitjançant el «procés recentralitzador espanyol», que seria llarg d'enumerar: de la LOMCE a l'absorció del port de Barcelona, passant per l'anul·lació «de facto» de les competències que ens serveixen per subsistir. Són fets evidents. Sabeu per què? Volen demostrar que ens menyspreen? És un acte de prepotència o una humiliació dissuasiva? No, res de tot això. Penso que el govern espanyol sap molt bé que s'hi juga.

Aquest assetjament a què estem sotmesos respon a un propòsit molt ben calculat. Quan el govern espanyol —per fi!— ens invitin a negociar, retiraran les usurpacions de competències, deixaran en pau la immersió lingüística, ens «regalaran» el nostre port i nosaltres, esgotats, tornarem exactament a la situació que va posar dempeus tot un país.

És una vella coneguda TÀCTICA. Què podem fer-hi? Queixar-nos, per descomptat, però intentar ser una mica més llestos, i comportar-nos com sempre de manera pacífica, democràtica i dialogant. Després del 9-N, les coses canviaran, la reputació d'Espanya pot perillar, els escocesos hauran votat i tot el món veurà les fotos de les urnes i els seu conseqüent impacte, un 11-S massiu, més massiu que mai i, a més, són mesos clau per a la recuperació econòmica.

Aquesta tardor pot ser decisiva per saber qui posarà les condicions, i paciència, que ja falta menys.

JOSEP VIADER SERRA

NOTA INFORMATIVA DE CÀRITAS

El divendres dia 11 i el dissabte dia 12 de juliol, el Banc d'Aliments va organitzar la recaptació «Costa Brava» que per segon any consecutiu se celebra per aquestes dates.

Des d'aquí volem donar les gràcies als supermercats que hi varen col·laborar i als seus empleats per la seva bona disposició en facilitar-nos la tasca, a totes les persones

que amb la seva aportació varen fer possible que poguéssim recaptar 10.032 Kg d'aliments que serviran per ajudar a cobrir les necessitats de moltes famílies que viuen al municipi i, com no, als més de 83 voluntaris que de manera desinteressada ens varen ajudar, ja que sense ells no hauria estat possible. / CÀRITAS SANT FELIU - VALL D'ARO

SORTEIG D'OR DE LA CREU ROJA

Agraïm a totes aquelles persones que ens han comprat butlletes d'aquesta loteria i a tots els voluntaris i establiments que han col·laborat en la seva venda.

És una satisfacció informar-vos que a la província de Girona s'han venut 40 butlletes del número 81.975, amb 600 euros cadascuna o el seu contravalor en or (18,94 gr). Aquestes butlletes coincideixen amb les quatre darreres xifres del primer premi del Sorteig (61.975). Si teniu una d'aquestes

butlletes poseu-vos en contacte amb nosaltres (972 82.22.00).

Cal esmentar que amb aquest petit gest de la compra d'una butlleta, es col·labora directament en els projectes que porta a terme Creu Roja Sant Feliu de Guíxols - Vall d'Aro, i aquesta loteria és, després dels socis, una de les principals fonts d'ingressos que tenim.

Moltes gràcies a tots!!!!

CREU ROJA - Sant Feliu de Guíxols-Vall d'Aro

VEU DE LES PARRÒQUIES

Els focs artificials i la vida de l'ésser humà

Els focs artificials són un dels esdeveniments més importants i màgics de la Festa Major que cada any omple la nostra platja de gom a gom de ganxons i turistes. La barreja de la llum enlluernadora, els colors diversos i el so provoquen emocions i sensacions diverses que aporten aquest caire de festeig i celebració.

La creativitat i diversitat dels focs són gairebé infinites en sorolls, llums i espurnes multicolors.

La pirotècnia és denominada com l'art més efímer perquè la durada d'un efecte, des que s'encén la metxa fins que s'apaga l'últim focus de llum, dura aproximadament entre 4 i 5 segons.

Tot això em fa recordar el Déu creador que, amb una diversitat encara més espectacular, va dissenyar l'univers amb totes les estrelles i planetes, milers de milers de plantes, animals de terra i mar, i ho va coronar amb l'ésser humà.

El rei David va exclamar en un dels seus salms: *Quan miro el cel que han creat les teves mans, la lluna i els estels que hi has posat, jo dic: "Què és l'home, perquè te'n records? Què és un mortal, perquè el tinguis present?"* (Salm 8). I més endavant fa la següent refle-

xió: *"La vida de l'home dura com l'herba, la seva florida és com la dels camps; desapareix quan hi passa la ventada, i ni es coneix el lloc on era"* (Salm 103).

Penso en la curta durada dels focs d'artifici, en un esclat que no és més que un decorat que es construeix i, a l'instant, es desmunta. Té raó David quan descriu la nostra curta estada en aquesta terra. Jaume, a la seva epistola, ens diu: *"Sou un fumerol que es deixa veure un moment i tot seguit s'esvaeix"*. Tant ell com David ens recorden que la nostra vida té data de caducitat. D'altra banda, Jesucrist ens assegura en l'Evangeli de Joan que ell és la resurrecció i la vida i qui creu en ell, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en ell, no morirà mai més. Després d'aquesta afirmació ell pregunta: *"Ho creus, això?"*.

Estimat/da lector/a, quan aquest any ja no quedi el rastre, ni tan sols el record de cap llum a la platja, pensa en aquestes paraules i comença una relació personal amb ELL. Estem a la teva disposició per donar el primer pas. Felicitats Festa Major!

ARNOLD FORSTER,
Església Evangèlica de Sant Feliu de Guixols

ESCRIT DEL PRESIDENT DEL NOU CASINO LA CONSTÀNCIA

Benvolguts ganxons,

Aquest any la nostra entitat, el Nou Casino la Constància, compleix 125 anys d'existència. El ja llunyà any 1889 unes persones clarividents fan fundar una societat pensada com a centre cultural i d'oci que s'ha mantingut al llarg del temps, amb un patrimoni arquitectònic destacable i que a hores d'ara tenim la satisfacció i responsabilitat de dirigir.

Cal mirar endavant, volem que la societat perduri i per això necessitem més massa social, calen noves persones joves associades per seguir mantenint viva l'entitat en les properes generacions. Ben segur que molts de vosaltres heu tingut algun familiar, pares, avis,

besavis, que han estat socis del Casino i que ara estarien orgullosos si seguiu el mateix camí.

Com és tradicional, amb l'arribada de la Festa Major us invitem a que gaudiu del concert que l'Ajuntament ens ofereix just davant del Casino el proper dia 1 d'agost.

Així mateix us convidem a participar el dia 2 d'agost, al primer pis, en el **2n Campionat de Botifarra** de la Festa Major, amb grans premis: trofeus, premis en metàl·lic, pernells, ampolles de cava i vi i lots per a tots els participants.

Que passeu una molt bona Festa Major 2014!!

El president del Nou Casino la Constància

Casa Irla. Fundació Josep Irla Exposició de Jocelyne Marmottan

La pintora Jocelyne Marmottan exposa les seves obres d'art, *Realitat alterada*, a la Casa Irla, fins al 24 d'agost. Jocelyne, és cubellenca però de fa molts anys que ha establert la seva residència a la Ciutat de Mèxic, mantenint, però, els lligams amb la seva Catalunya nadiua. L'artista conrea un art que podríem classificar, a primer cop d'ull, com a decoratiu i amb un ús del color molt acusat. Els quadres de Marmottan es presenten en sèries, els títols dels quals ens donen pistes per interpretar les formes orgàniques d'arbres i flors.

Les xicarandes o xicrandes són uns arbres la fusta del qual és molt preciosa, però per a Jocelyne són les flors d'aquests arbres les que han reclamat la seva atenció. La Jacaranda mimosifolia amb la seva exuberant floració de colors morat i groc segons l'espècie, inundent el terra de passejos i jardins transformant la realitat quotidiana en un món oníric de color, relleus, textures i ombres.

La trajectòria de Jocelyne és extensa perquè ja fa molts anys que es dedica a la pintura com a mitjà d'expressió i de comunicació expansiva i vivencial. Va formar part del col·lectiu Artidara a les comarques penedesenques que després de vint-i-cinc anys han reprès l'activitat expositiva com a grup. Joss Marmottan destaca per la seva vitalitat, actitud que es reflexa en els seus quadres. / **Isidre Roset i Juan. Crític d'art / Casa Irla.**

FA ANYS

(Període del 19 al 26 de juliol de 1990)

• Per segona vegada s'ha realitzat a Sant Feliu el curs d'interpretació orquestral dirigit per Néstor Eidier. El curs ha tingut una durada de deu dies, del 14 al 23 de juliol, durant els quals, els 33 joves músics varen assajar al T.A.M. i l'últim dia de curs donaren un concert públic com a acte de cloenda a la placeta Maragall de la nostra ciutat, tal com es pot veure a la fotografia de Llorca.

• Al T.A.M. s'hi ha projectat la pel·lícula *Tiempos de Gloria* i dins el Cicle de Cinema AFIC, *El festín de Bebette*. També el dissabte dia 21, es va representar l'obra teatral *Sopar a quatre mans*, amb els actors Joaquim Cardona i Carles Canut.

• S'anuncien pels dies de la Festa Major, audicions de Sardanes a càrrec de les cobles La Principal de La Bisbal, La Bisbal Jove, Miramar, La Principal del Llobregat i Ciutat de Girona. També dins el cicle de Concerts del Festival de la Porta Ferrada, el dissabte 11 d'agost, tindrà lloc el concert de Sardanes i Música de Cobla a càrrec de les cobles La Principal de Llobregat, Sant Jordi i Juvenil de Bellpuig.

• Entre les exposicions artístiques que s'anuncien per aquesta Festa Major i la resta del mes d'agost, hi ha la Col·lectiva d'Artistes Locals al pati de l'Ajuntament, la de la ceramista Quimeta Serra a la Cambra de Comerç i una tercera, a la sala d'exposicions de La Caixa de Barcelona, de Maria Pau Illana.

• L'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro proposa reproduir el tren petit de Sant Feliu per celebrar el seu centenari.

• Del 20 de juliol al 3 d'agost, es durà a terme a l'hotel Eden Roc de Sant Feliu, un curs de llengua castellana de quatre hores diàries a 17 eurodiputats de diferents països interessats en perfeccionar la llengua espanyola. Aquest any, el curs es fa a la nostra ciutat per iniciativa directa de l'eurodiputada gironina Concepció Ferrer.

• A l'edat de 85 anys, expirà Margarita Martín i Fàbregas, persona molt coneguda a la nostra ciutat per haver tingut durant molts anys al seu càrrec el servei de loteries a Sant Feliu.

• L'exjugador de l'A.D. Guixols, el guixolenc Jaume Borrego Padrós, serà el nou entrenador de l'Aro, per a la propera temporada.

• El dia 25 de juliol al camp de futbol de "Mascanada" hi va haver la presentació del nou Guixols per a la temporada 1990/91. En acabar els actes protocol·laris, es va jugar un partit amistós amb el resultat de Guixols, 3 - Crispinenc, 1.

VI DIVÍ - TAN NATURAL

La moda dels vins "naturals", de tanta actualitat, ja fa uns anys que va néixer, tot buscant la vinificació menys agressiva i amb menys intervenció per aconseguir un "vi més natural". El problema està en que no tot el vi sota l'etiqueta "natural" és "digerible". El celler d'en Marc i l'Emma Bournazeau: Terra Remota (Sant Climent Sescebes / D.O. Empordà), va seleccionar el 2012 una partida de Garnatxa per a la verema 2013, del seu raïm amb més potencial per una elaboració natural molt correcta.

TAN NATURAL 2013 és 100% Garnatxa fresca i aromàtica, tractada totalment sota els criteris de l'agricultura ecològica. Veremat amb delicadesa i macerat durant 3 setmanes sense artificis, amb senzillesa i transparència, ha donat un òptim resultat. Tan Natural 2013 és de color robí amb reflexos violacis i un aroma que recorda el raïm fresc amb una meravellosa sensació de fruita. En boca és ferm i presenta un delicat i equilibrat taní. Un bon resultat per aquest jove, atractiu i bevable vi!

RAMON REGINCÓS
viniclub@regincos.com
PVP. 11,50 €

LA NUTRICIONISTA RESPON ELS BORBORIGMES I L'ALIMENTACIÓ

Els borborigmes són els sorolls intestinals i estomacals. Aquests sorolls són deguts al moviment dels gasos sotmesos a la pressió de l'intestí quan els aliments empenyen en el seu trànsit. Provoquen ressonància igual que les canonades de l'aigua i així augmenta el so. Són normals fins a un punt, són causats per digestions lentes, pesades degut a l'excés o mala combinació d'aliments, a menjar ràpid, amb ansietat, amb

nervis, també quan un està enfadat, després d'una operació o també amb l'ús de certs medicaments. Evitar combinar molts aliments junts, no beure molta aigua menjant, evitar xerrar molt mentre menges, no menjar enfadat o tens, evitar aliments amb greix, pren un digestiu després de 20 minuts de menjar. Si els borborigmes són excessius, consulta al metge.

Consultes al 635 652986.

M.ª PILAR ANGUITA
Dietista-Nutricionista

SANT FELIU, L'AFRICÀ, I L'ESPERIT DE LA FESTA

L. ORCA

Imatge de Sant Feliu que es venera a l'església del Monestir i que és obra de l'escultor Nolasc Valls. Fou beneïda l'any 1949 per l'aleshores bisbe de Girona Dr. Josep Cartaïà a la barana de mar i en processó fou portada pels carrers de Sant Feliu, i en el transcurs d'un ofici solemne fou entronitzada en el seu lloc a la parròquia. La seva talla va ser possible mercès a una subscripció popular.

Doncs, senyors, hi haurà potser qui ho ignori encara, però Sant Feliu (*San Félix*, en castellà), patró de les nostra Festa Major, era africà. I seglar. Va néixer a la regió Scilitana, a l'antiga Província Proconsular Cartaginense (l'actual Tunísia), des d'on va anar a Girona per propagar la fe cristiana en els molt difícils temps de l'emperador Dioclecià. Detingut i martiritzat per mandat del pretor Dacià, va morir l'1 d'agost de l'any 304.

És molt de tmer que si fésim una enquesta pública entre els assistents a la nostra Festa Major sobre la identitat del sant patró, costaria trobar algú que tingués una idea ajustada sobre la seva història i el seu vincle amb Sant Feliu. Per a qui no vulgui ser enxampat en fals, li recomano la lectura de les *Memorias y noticias para la historia de San Félix mártir gerundense, llamado el Africano* (1798) d'en Joseph de Vega i Sentmenat, on es recull precisament aquest vincle: "*la antigua Jecsalis, en cuyo mar es tradición que fue arrojado San Félix, tomó por este motivo la denominación de Sant Feliu, que llamaban de Guixols; nombre corrompido de dicha antigua Jecsalis, que en los instrumentos posteriores... se llamó corruptamente Guixalis; y de ahí Guixals, y Guixols.*"

A l'església catòlica, la veneració dels sants és una pràctica comuna autoritzada a partir del

Concili de Nicea (787). Tradicionalment, les festivitats donaven començament la vigília del dia del sant i s'estenien per espai de nou dies més, amb les corresponents misses i processons. L'afluència de fidels, sumada al caràcter festiu del calendari, propiciava que en aquests dies es donés cabuda a fires agrícoles i artesanals, i la necessitat de mantenir distret tot aquest personal va redundar progressivament en la incorporació d'activitats seculars. A la llarga, aquestes activitats profanes van acabar deixant en segon terme les religioses. Avui, fins i tot les activitats d'iniciativa popular han perdut força en favor de les institucionals.

És difícil que els més joves entenguin que, no fa tant de temps, les festes majors eren pràcticament l'únic període franc per a l'esplai, per a la confraternització en penyes congregades amb tones de dedicació i il·lusió, per recuperar activitats tradicionals, pels retrobaments familiars i afectius, per a la música i el ball, per –diguem-ho també– intimar en un context de major relaxació paternal.

Les festes majors continuen conservant cert encant del seu passat recent, però la seva significació ha disminuït en tots els àmbits: religiós i profà. No és estrany. Vivim en un món que s'entronitza com el màxim dels plaers l'ingrés en l'anonimat col·lectiu: grans superfícies

comercials on és possible comprar des d'uns cargols fins a una televisió de 60 polzades, enormes sales multicines amb el seu complement ineludible d'hamburgueseries industrials amb productes rics en colorants i additius, discoteques de diversos nivells per triar diferents graus de sordesa, aclaparadors complexos aquàtics en els quals no hi ha espai lliure per donar una braçada, i poliesportius dotats de tota mena d'artefactes que haurien fet les delícies de la Inquisició. I en antitesi al bon menjar familiar, casolà, pensem que ens espolem la pols de la devesa disputant-nos taula en un restaurant d'autor en què ens suggereixen plats impronunciables i que amb prou feines contenen la matèria comestible apta per a la dieta d'un coala. Això sí, en exclusiva vaixella multiforme, dissenyada, posem per cas, per Versace.

Convé reivindicar i, fins i tot, reinventar el sabor primigeni de la Festa Major; no dic ja en el seu vessant religiós (que això incumbeix les conviccions de cadascú), però sí com a mínim en el seu vessant social i convivencial. Siguem generosos: aportem bon humor, contagiem alegria, ostentem amistat i transmetem entusiasme per la vida. Que a ningú se li regategi la fraternitat. Desterrem l'anonimat. Això, almenys això, l'hi devem a Sant Feliu l'Africà.

JULIO FALCES BORJA

LA MEVA DEPENDÈNCIA DE LA BADIA DE SANT FELIU

La meva dependència de la badia de Sant Feliu de Guixols em va començar ben d'hora, viatjant dins el ventre de la meva mare des de Barcelona a Sant Feliu, amb el vapor "Ciutat de Palma" el mes de juliol de 1932 i, segons va dir ella, vaig anar content i sense marejar-me.

Sóc badaloní i vaig passar la meva infantesa i adolescència entre Badalona, Mataró, Barcelona i Sant Feliu de Guixols, sempre veient i gaudint del Mare Nostrum.

Durant la meva joventut, vaig festejar amb una "ganxona", amb qui m'hi vaig casar. Heus aquí la causa de la meva dependència al mar de Sant Feliu.

De jove, jo vivia a dalt de tot del carrer Sant Elm, des d'on veia la part oriental de la badia. Em banyava cada dia a Can Rius i ens tiràvem al mar des d'una palanca que hi havia sobre la roca "la galera", sem-

pre amb la "colla". A les tardes també anàvem a ballar a dalt de Can Rius les cançonetes de moda de l'Antono Machín; o sia, a tota hora davant el mar de la badia de Sant Feliu.

A quaranta anys em vaig comprar un veler de 30 peus (uns 9 metres) i venia del Club Marítim Barna la nit del 23 de juny per veure els focs de Sant Joan a la costa i me'n tornava cap a Barna per la Mercè. Això ho vaig fer durant 22 anys.

Des de la meva base de Sant Feliu, he navegat a vela cap el nord-est fins a Banyuls, cap el sud-oest fins a Sant Carles de la Ràpita i cap al sud-est fins a Ciutadella, bo i fent una excursió anual amb la família de 8 a 10 dies vivint a bord.

I ara, al final de la meva vida, vaig decidir aïslar-me a la Residència Surís de Sant Feliu de Guixols, des d'on veig el mar cada dia. Els dissabtes al matí, baixo amb la "Montdela" fins al passeig on acostumo a passe-

jar-me arran de mar, bo i contemplant també els cartells culturals i turístics sobre els homes de mar de Sant Feliu; abans de dinar, des de la terrassa de casa, contemplo la badia fins a l'horitzó, sempre canviant de colors, sobretot a l'hivern,

veient les veles que entren i surten de la badia tot recordant una dita d'en Carles Riba: "per una vela blanca en el mar blau donaria ceptre i palau".

FRANCESC SOLER LLADÓ

La Vienesa

Pastisseria Bomboneria

ESPECIALITAT

TREFINS – TAPS DE SANT FELIU

Elaboració Artesana de primera qualitat

Rambla Vidal, 33 - Tel. 972 32 01 81

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Pujada Pont de Pedra, 1 - Tel. 972 48 60 46

GIRONA

ERRÒNIA LA LÀPIDA EXISTENT EN UN CARRER

Detall de la travessia on s'hi aprecia l'escalinata al fons.

Quan Sant Feliu anà creixent, ja algun segle enrere, es formà, entre altres carrers, el de SANT RAMON a partir del Portalet. Anys després el de Sant Ramon donà origen a un altre carrer al qual va aplicar-se la denominació de NOU DE SANT RAMON sense haver de rumiar gaire per batejar-lo. Poc temps més endavant s'obrí una altra via secundària que anava des del Nou de Sant Ramon al de la Processó i li fou aplicada la denominació de Travessia de Nou Sant Ramon.

En una de les cases que donaven a aquesta travessia fou on jo hi vaig néixer el 21 de setembre

de l'any 1925 on la meua mare s'hi havia traslladat per poder ser atesa per la seva mare, l'àvia Francisqueta de can Xargay. Per aquelles dates es construí l'escalinata que salva l'acusat desnivell del final de la travessia i poder enllaçar amb el carrer de Joan Maragall.

Cal observat que el nom de carrer de Joan Maragall substituï l'anterior de carrer de la Processó que havia ostentat degut a que, en el seu principi, hi desfilara cada any la solemne Processó del Corpus Christi.

També val la pena remarcar que la referida escalinata fou construïda utilitzant materials de gran qualitat ja que després d'haver transcorregut una norantena d'anys segueix "tan campante" com si fos nova.

Recordo molt bé que els pagesos que subministraven les feixines per avivar el foc del forn de la fleca de can Xargay, les deixaven a la cantonada del carrer de Joan Maragall i en algunes ocasions jo em col·locava al damunt d'una d'elles, com si es tractés d'un cavall i algú donava una empenya i cavall i cavaller descendien lliscant per l'escalinata. Jo ventava cop de peu dret a la feixina i aquesta es desviava cap a l'entrada del primer magatzem allí existent, que era el de les feixines. Tota la part esquerra de la travessia era propietat de can Xargay.

Tornant sobre els noms dels carrers, en venir la Segona República espanyola se suprimiren moltes denominacions santorals i el carrer de Sant Ramon es convertí en VALLÉS i RIBOT i el de Nou de Sant Ramon en Àngel Guimerà, però la curta travessia seguí restant sense cap làpida indicativa.

Finalitzada la guerra civil del 1936 al 1939 la majoria de les vies públiques que havien canviat de nom feia ben pocs anys retornaren a recuperar el que sempre havien ostentat, cosa que no succeí amb el d'Àngel Guimerà i ben encertadament al meu parer ja que l'adjectiu de NOU no es podia aplicar a un carrer que de nou no en tenia ben bé res.

Ara bé, referint-nos a la ditxosa travessia, aquesta vegada sí que s'hi situà la làpida existent al seu inici que resa "TRAVESSIA de SANT RAMON".

A la Gran Enciclopèdia Catalana es defineix així Travessia: Carrer travesser especialment el que és curt i estret i uneix dos carrers més importants", i en el Diccionari de la Llengua Catalana també hi consta: "carrer travesser especialment entre dos carrers més importants", i el mateix trobem si es consulten altres diccionaris.

De tot el que s'ha citat es dedueix que la repetida travessia no té ni la més mínima relació

amb el carrer de Sant Ramon del qual n'està bastant allunyada. El nom que li correspondria és el del carrer on ella comença, o sia el d'ÀNGEL GUIMERA i, en conseqüència, dir-se "TRAVESSIA D'ÀNGEL GUIMERA". Aquest és el nostre parer i pel fet d'haver-hi nascut crec que tinc el dret de donar la meua opinió.

La làpida a la paret de la casa número 1 i a l'esquerra el carrer d'Àngel Guimerà.

Entre el veïnat i els que el freqüentaven, en general, tothom en deia "CARRER DELS ESCALONS".

LLUÍS PALAHÍ I XARGAY

KENDALL MACDONALD, PIONER DEL SUBMARISME ANGLÈS A LA COSTA BRAVA

Kendall Mac Donald als anys 70 (F. Castelló)

Es va enamorar del món subaquàtic prop de St. Tropez, a la Costa Brava francesa, just acabada la II Guerra Mundial. Allà es va posar per primer cop una màscara submarina, però on de veritat va conèixer el món que hi ha sota l'aigua va ser a Sant Feliu de Guixols, de la mà de Pat i Joan Harrison que ensenyaven a descobrir-lo a l'Anglo Spanish Undersea School.

Als anys 40 i 50 pràcticament n'hi havia prou amb ficar el nas sota la superfície per enganxar

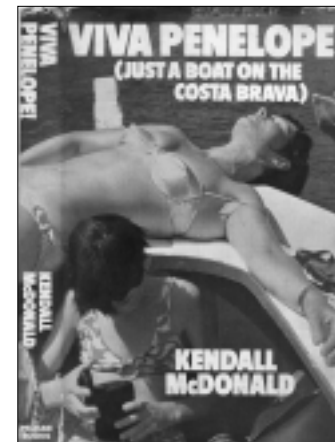
un peix amb una fitora o amb el fusell de gomes més senzill. Kendall va pescar a tots els fons marins que tenia més a mà, a Espanya, Portugal, Sicília, Sardenya... ara ja amb un fusell d'aire comprimit. "Era el que feia servir —explica— el dia que vaig deixar de pescar. Estava molt content d'haver trobat un corball sota una roca a poca profunditat. El vaig travessar de part a part. I quan vaig emergir el peix em va mirar al llarg de la longitud de l'arpó, clavat just darrere de les brànquies. Dos grans glòbuls de sang brillaven en l'aigua contra el blau quan la llum del sol va colpejar el peix. Vaig tirar endavant i els ulls del peix em van seguir. Es veia tan trist. I de sobte jo estava avergonyit."

Després d'aquesta experiència és quan va aprendre submergir-se amb ampolles d'aire comprimit al club de Pat i Joan Harrison. Periodista a l'Evening News de Londres i escriptor de les seves experiències a tots els oceans, es va enamorar del bot de 24 pams que tenia Francisco Castelló, un dels pioners del món subaquàtic a Sant. Feliu. Kendall utilitzava el "Sta. M.^a del Bon Aire" sempre que venia als estius. Fins que va decidir de tenir-ne un d'igual. L'encarregat de posar manya i fusta al seu

somni va ser Pitu Camprubí, un mestre d'aixa que tenia taller al carrer de Sant Isidre. Per 30 mil pessetes de l'any 71, Kendall va poder batejar un bot propi amb el nom de "Penelope", el de la seva muller, Penny, tan aficionada al mar com ell.

Les petites aventures de Kendall, Penny i els seus fills Kevin i Joanna a bord del "Penelope" van inspirar al periodista el llibre "Viva Penelope" (Just a boat on the Costa Brava). La seva activitat relacionada amb el submarinisme va ser extensa. Va participar en les primeres sèries de la televisió britànica sobre el món submarí i va escriure llibres relacionats amb els seus coneixements de vaixells enfonsats en aigües de Florida, Turquia, Bahamas, illes Caiman, illes Verges... Gairebé va fundar el British Sub Aqua Club del qual era el soci número 23. En va ser president del 75 al 77 i vicepresident honorari fins la seva mort a principi d'aquest any.

Malgrat el seu recorregut pels fons marins del món sencer, tenia un amor especial per la nostra terra. I per la seva gent. A Sant Feliu en Francisco Castelló, la família Murlà, en Pitu Camprubí, els germans Auladell, els Carré, en Lluís Villa. I també,

"Viva Penelope" (Pelham books 1973)

boig per Aiguablava, on parava tant si com no a l'hotel d'en Xiquet Sabater. Jo el recordaré sempre per la seva simpatia i perquè cada cop que venia, essent jo una criatura, em portava caramels "Polo" de menta, rodons amb un forat al mig, una veritable peça exòtica per l'època.

I la "Penélope"? Encara és ben viva a la nostra platja. Calafatada, pintada i cuidada per un lampista ganxo que fa poc s'ha jubilat.

J. CASTELLÓ

LES ARCADES GÒTIQUES DE L'ESGLÉSIA DE S'AGARÓ 1931: RAMON NICOLAZZI VEN UNS ARCS A JOSEP ENSESA

Una nit d'estiu, havent sopat, uns vells companys gironins fèiem tertúlia en una balconada sobre la badia. Feia temps que no ens vèiem, i parlàvem una mica de tot. Un d'ells, que va treballar molts anys a l'hotel la Gavina de S'Agaró, va negar rotundament que els arcs exteriors de l'església de S'Agaró provinguessin en realitat del claustre de l'antic convent de Sant Francesc de Girona. Davant d'una afirmació tan contundent, vaig dubtar del que jo mateix havia escrit fa un grapat d'anys.

Finalment, en una recerca feta a l'Arxiu Històric de Girona vaig trobar la factura d'aquella venda. Vaig fer-ne fotocòpia i en vaig parlar amb l'Assumpció Nicolazzi, filla del venedor, propietari de l'hotel Peninsular de Girona. No cal dir que es va alegrar moltíssim de tenir una constància clara d'aquella transacció. La seva memòria, llarga, i el coneixement de la ciutat de Girona van esbossar-me el context d'aquell rebut.

El convent de Sant Francesc a Girona. El complex religiós ocupava una gran extensió que anava de la plaça del Gra –avui avinguda de Sant Francesc–, fins al Mercadal. La desamortització de Mendizábal (1836) va permetre la venda del solar, l'obertura d'un carrer massa estret –dit curiosament del Progrés o Nou–, l'establiment de grans d'indústries que aprofitaven l'aigua de la sèquia Monar, i d'una fonda. En pública subhasta, el 1840, la propietat va passar a Joan Carbó de Cassà de la Selva, que representava tres socis més, un dels quals era Marià Vicens de Solius. En un extrem de la superfície, propera al novell pont de "pedra" que s'estava construint –en substituïa un altre d'època medieval!–, l'any 1853 s'hi establí també la fonda de Sant Antoni que portava un italià: Pietro Nicolazzi Primatesta. De llavors ençà, la família Nicolazzi i l'establiment d'hostatgeria romanen en peu de servei comercial a Girona.

Ramon Nicolazzi i Barrera (Girona, 1894 - 1975) era descendent del primer propietari d'aquell solar, entre l'avinguda de Sant Francesc i el carrer Nou. L'any 1931 va decidir d'aixecar-hi, de nova planta, l'hotel Peninsular. El nou establiment, que va reemplaçar l'antiga fonda, tenia l'entrada al carrer del Progrés (carrer Nou). El darrere, per on entraven les mercaderies, donava a la

plaça del Gra que, llavors, no tenia sortida.

Amb les obres –ampliades a la finca adquirida del costat–, van sortir-hi més restes de l'antic convent de Sant Francesc: unes arcades del claustre construït inicialment al costat d'un camí.

La família Ensesa de Girona, d'altra banda, ens és coneguda sobretot per la urbanització de S'Agaró. A l'entusiasme inicial de crear-hi una ciutat jardí, encomanat per l'arquitecte gironí Rafael Masó Valentí, s'hi afegí l'afició per l'arqueologia: les pedres velles abandonades o en perill de desaparèixer: arcs, finestres... Una passió compartida entre l'arquitecte i el fill Ensesa –Gubert– que els portà a una recerca embogida pels carrers de Girona i d'altres indrets.

Així els devia arribar la notícia de les restes del claustre de l'antic convent franciscà en la propietat de Nicolazzi.

Fos com fos, el cert és que

Ramon Nicolazzi va estendre un rebut de venda a Josep Ensesa Pujadas (1866-1940) dels arcs gòtics de la seva propietat. Era el 2 de febrer de 1931:

"Recibo de Don José Ensesa Pujadas la suma de cuatro mil doscientas cincuenta pesetas por la compra que me ha [h]echo de los Restos de los Claustros del ex Convento San Francisco que en la actualidad existen en la casa de mi propiedad calle Progreso N. 5 bajos siendo por cuenta el derribo y extracción bajo todos conceptos por cuenta del señor Ensesa para que así pueda acreditarlo y justificar lo firmo en Gerona dos Febrero 1931.- Ramon Nicolazzi.- Hotel Peninsular"

Fins a començaments del mes de setembre del mateix any, ja en període republicà, no es va procedir al desmunt i a la construcció de carcasses pel trasllat de les restes. Hi treballaren un fuster, un paleta i un manobra. Les hores de feina i els materials van costar 106,25 pessetes.

Les pedres dels arcs restarien al magatzem fins que, passada la Guerra Civil, es van decidir aixecar la capella de S'Agaró.

L'església de la Mare de Déu de l'Esperança és obra de l'arquitecte Francesc Folguera i Grassi (Barcelona, 1891 - 1960), arquitecte continuador de la urbanització de S'Agaró. Rafel Masó havia

mort l'any 1935. L'església es va començar a construir l'any 1941, i va ésser consagrada el dia 16 de juliol de 1942.

La inspiració de l'església venia clarament del barroc: "Té tota la gràcia del nostre barroc mariner tan clar i aeri", deia Josep Pla el

1945. Un estil, però, amb diferents elements, com el pòrtic exterior de cinc arcades gòtiques procedents del desaparegut convent gironí.

Es confirma així l'autenticitat del que havia publicat el 1995.

ÀNGEL JIMÉNEZ

POÈSIA

LA CONCA

A la Costa Brava hi ha una platja molt famosa, que es troba a S'Agaró, i es diu "Platja la Conca".

És bonica i bastant gran i té forma de petxina, amb pins i roques al dins i una sorra molt polida.

Ella és daurada com l'or, amb aigua fresca i neta, d'un color blau molt intens, més que les que la voltegen.

Tothom gaudeix el poder entrar en aquesta "Platgeta". Sempre fou un privilegi, i més, pels que estiuegen.

El paisatge és preciós, de la Costa Brava, estrella... tant a l'estiu com a l'hivern no té cap per fer parella.

"Conca maca, Conca bella, sempre seràs la primera, i el que bé n'et coneix, no sap pas que ets la Reina".

M.^a PAU ILLANA

Sant Feliu de Guixols 15-9-08

ENYORANÇA

De sobte la il·lusió m'ha fugit, sentint infants enjogassats, envoltats de cridòria.

I he sentit que el pas dels anys, se m'ha emportat l'afany d'una primavera ancorada en el temps.

Que inexorablement el pas del temps se m'ha emportat, la infància i la joventut tan enyorades...

De sobte la il·lusió m'ha fugit, i una enyorança immensa m'ha colpit, sentint que la vida passa inexorablement.

M.C. ROIG
11-4-2014

LA VERGE DEL CARME

Caseta de mariners a la vora de la platja, llar d'una família humil on hi viu M.^a del Carme.

El seu pare és pescador, la mare cuida la casa; la nena cada matí se'n va a veure arribar el pare.

–Ha anat bé la pesca avui?–
li diu amb una abraçada...

Aquesta nit el llevant sempre bufava i bufava i uns llampecs a l'horitzó mala mar anunciaven.

La mare vinga a mirar cap a la Verge del Carme que allà al mig del menjador beneeix tota la casa.

–Mare, vols que li puguem tu i jo perquè torni el pare?–

–Sí, filla, que no pot ser que no ens escolti la Mare.

Quan ja era negra nit hi ha a l'horitzó una llum clara.

–Mare! És el pare que ve!

I nena i mare s'abracen.

Allà al mig del menjador somriu la Verge del Carme.

JULIA TALLERO MARTÍ

INTENTANT RECORDAR EL PARE

El meu pare, Melcior Sala Pascual (Sant Feliu de Guíxols, 1904-1949) era de família originària de Santa Cristina d'Aro, anomenats de *can Saleta*, tradicionalment botiguers d'ultramarins, si bé alguns descendents, concretament els que van emigrar a l'Uruguai, en tornar es varen instal·lar a Sant Feliu a fabricar-hi taps de suro. El meu pare va seguir en el negoci familiar, tot i que l'hereu era l'ignasi, el germà gran. Quan es va casar va anar a treballar a la fàbrica de taps del sogre.

Per a mi, el fet més transcendent, el que més m'ha marcat, és que va morir a l'edat de 45 anys, després d'estar malalt solament dos mesos. I ens va deixar veritablement orfes. A mi, evidentment, tot i que al principi no me'n vaig adonar de l'abast de la meua orfandat. I és que, influenciada per la religiositat transmesa per les monges de l'internat, vaig reaccionar com en el film *Camino*, és a dir, considerant que ell havia anat al cel i per tant estava bé. Però la realitat va ser que me n'anava a plorar pels racons i sovint somiava que no era mort, que tot plegat havia estat un malson. A mesura que em feia gran, sobretot durant la joventut, me'n vaig adonar que ser una noia sense pare era una gran desgràcia. En part, perquè em vaig quedar en mans d'una mare desolada i d'uns avis malhumorats instal·lats a casa. Però també perquè no vaig tenir qui m'introduís i m'acompanyés en l'àmbit social, que m'ajudés a anar coneixent la gent de Sant Feliu.

Em sembla que amb catorze anys de viure amb ell hauria de tenir-ne més coses a la memòria. El que puc afirmar és que era un home educat, tant en el tracte com quant a coneixements. Sabia tocar el piano i el recordo interpretant trossos de la sarsuela *La viejecita* i, sobretot, la cançó *Adiós muchachos*. Era molt sociable i tenia molts amics en tots els estaments. Sovint s'asseia a xerrar amb el cisteller del davant de casa; a vegades sortia amb alguna barca de pescadors; els traguers el saludaven en passar amb els carros o quan, vestits de patges, acompanyaven els Reis d'Orient. Això últim em feia una gran impressió: em creia que era per aquestes amistats del meu pare que els Reis em portaven tantes coses. També recordo molt especialment com ell i alguns amics, també fabricants de taps, es passaven d'amagat revistes

angleses durant els anys de la guerra europea. A casa érem proaliats, segurament a causa dels nostres negocis del suro amb els països anglosaxons.

Era un home pacífic. L'única cosa una mica arrauxada que va fer, segons he sabut molt després, va ser, l'any 36, anar amb el seu amic Lluís Esteva a pintar per les parets de Sant Feliu: "el fill de l'alcalde és un desertor". Va anar a la guerra quan el varen mobilitzar, és a dir, segons ell "forzoso" (ho deia sempre en castellà), de la mateixa manera que després de la guerra es va haver de treure el carnet de la falange, també "forzoso", per poder tirar endavant la fàbrica. Durant la guerra es va poder estar a Barcelona a intendència. Quan els franquistes entraven a Barcelona ell era a Capitanía i d'allà varen fer pujar tots els soldats en un camió i marxar cap a la frontera francesa. En el camí, abans d'arribar a la Jonquera, el camió va parar perquè els soldats fessin les necessitats. Ell explicava que va pensar aprofitar l'ocasió per fugir i anar cap a Agullana, i d'allà a Sant Feliu, a amagar-se a casa l'àvia Adela. Però, en veure com mataven d'un tret els que ho intentaven, va decidir seguir cap a França amb la resta de soldats. Al Voló, camí del camp de concentració, va veure en Gironella, amic de la família, el qual es va comprometre a avisar en Mont, un altre amic taper de Sant Feliu que vivia a prop del camp. Per sort va poder saltar la tanca i anar a can Mont on nosaltres, l'avi, la mare i jo, el vam anar a buscar i portar a casa a Perpinyà.

No era un home lluitador. Davant dels crits de l'avi i les escenes dramàtiques de la meua mare ell optava per no contestar. Però amb els anys va anar deixant de somriure, i jo, ja de gran, sempre he pensat que patia en silenci i que amb això anava emmalaltint. Quan varen fer la pel·lícula *Allò que el vent s'endugué*, vaig pensar: mira, el teu pare havia estat un tipus com Ashley, el senyor educat de qui s'enamora l'Scarlet i que no s'adapta a la manera de fer ruda que va comportar la guerra de Secessió. Amb tot, la veritat és que a mi, llavors, m'hauria agradat que hagués donat una resposta de força als que el vexaven. Per això jo sempre he procurat donar sortida als dimonis interiors.

El que més m'impressionava del pare era saber que havia estat un any i mig a Londres aprenent anglès comercial al *Pitman's College*, del novembre de 1929 al juliol de 1931.

Quina aventura, anar a Londres els anys 30! Hi va anar abans de casar-se per imposició del sogre, que necessitava a la fàbrica algú que pogués escriure no sols en francès sinó també en anglès. A mi, quasi trenta anys més tard, m'hi varen enviar per la mateixa raó. Quan, remenant papers, vaig trobar algunes cartes escrites per ell a uns amics anglesos, em va sorprendre molt agradablement el domini que tenia de l'idioma. Si n'hauria estat, de meravellós, poder gaudir-ne junts, de l'anglès i dels anglesos! També he pogut comprovar que escrivia molt bé en català i en francès.

Hi ha coses d'ell que dedueixo o recordo a partir de les fotografies en què apareix. Com que els últims anys de la seva vida estava més aviat trist, m'agrada mirar algunes de les seves fotos de jove. Per exemple, la imatge que el mostra sol fent pam i pipa en

molt contrastades. A la platja, vestit de bany, amb la coqueteria de portar un dels tirants caiguts, una canya de pescar i un sac, segurament ple de musclos o d'erigons; fins i tot així el veig esvelt. A l'estiu, s'hi passava moltes hores, al sol; potser això explica també el

una foto de fotomaton, o amb els amics, content i el més bell de tots. En una de les fotos en què va amb americana i corbata sembla un lord anglès. Una de les que més m'agrada d'aquesta època de joventut és aquella en què se li veu el front solcat d'arrugues, ben iguals que les meves, i que tots dos vàrem desenvolupar de joves. Una de les fotos estrella és la que li varen fer a l'aeroport de Londres abans d'embarcar per tornar a Barcelona. A part que és interessant de constatar com n'eren llavors, de fràgils, els avions, a ell se'l veu més anglès que mai, amb un posat molt desimbolt, com el del matrimoni que ha anat a acomiadar-lo, així com també ho és l'actitud dels empleats.

A la foto oficial de casat, amb la dona i la filla (1935), està seriós però no trist. D'altra banda, el que m'interessa del seu aspecte, amb mi en braços, al terrat de Can Bech d'Agullana és el seu perfil. La posició és elegant però el que m'agrada és el seu coll llarg i prim, la nuca proporcionada. Ningú de casa no l'ha heretat, aquest coll tan elegant. Però he de dir que, quan jo era a Londres el 1956 i en una fira em vaig deixar fer un dibuix de perfil, com que portava els cabells recollits en una cua de cavall, la meua sorpresa va ser majúscula en comprovar com m'assemblava al meu pare, excepte en la finor del coll. Va ser molt emocionant, ja que llavors ell ja era mort. També s'observa a la foto que era més aviat alt i proporcionat, no com jo, que sóc camallarga. A la imatge presa l'últim any de la guerra a Barcelona es mostra vestit amb una certa deixadesa, però ben abrigat, mentre que acabada la guerra ja torna a ser l'home elegant de sempre.

Un altre retrat amb la muller i uns amics, disfressats d'andalusos, mostra tant que segueix amb el seu bon humor com que gaudeix de la platja, atès el color moreno de la cara. Altres imatges, on se'l veu content, i per descomptat elegant, són les que el mostren anant amb la seva dona i la filla. També a la foto familiar a Barcelona, quan, molt contents, porten la nena a un internat de senyorettes. Finalment, dos fotos

seu càncer de pulmó. Finalment, amb el posat seriós i trist, l'any 1946, portant dol de la seva mare.

Recordo evidentment l'estiu del 1949 en què es va començar a manifestar la seva malaltia: un càncer de pulmó que va fer metástasi al cervell. Quan per l'agost va

anar al metge a Sant Feliu, aquest no li va fer gaire cas; de fet li va dir que el seu problema era tenir un sogre ric, li va receptar vitamines i anar a passar un mes de repòs a Agullana. A partir d'aquí, sols el vaig veure patir. Va canviar de caràcter. Ja no era l'home amable i pacient de sempre. Pel setembre, els metges de Barcelona el varen desnonar, a més d'operar-lo per treure-li pressió al cervell, perquè no patís. A mi em varen tornar a enviar a l'internat. Al cap de dues setmanes em venien a buscar. La meua mare no es movia del seu costat. Jo no vaig tenir ni un moment per estar-hi a soles. La nit que va morir no vaig dormir, però tampoc no vaig gosar anar a la seva habitació. En tinc molt mal record. I em va canviar la vida.

MARIA SALA SANJAUME

EL TEATRE CAN VIDAL - SALÓN NOVEDADES

A vegades la memòria es diverteix, guardo tota una sèrie, no pas molts de programes de mà antics de teatre, del malaguanyat i sempre recordat *Salón Novedades* (1901-1968), que per a nosaltres la gent de Sant Feliu sempre va ser Can Vidal. Els he anat guardant tal com els adquiria. Fa poc vaig voler-los posar amb en igual com els que tinc de cinema. De moment ha estat impossible. Va ser obrir la capsa, començar a llegir la programació de cadascun i el temps se'm va fer curt. El bo i millor de cada

temporada va passar per Can Vidal: *Leopoldo Frégoli* (1867-1936), *Hermenegild Goula* (Sant Feliu de Guixols (1843 - Barcelona 1921), *Mercè Abella* (1846-1924), *Enric Borràs* (1863-1957), *Margarida Xirgu* (1888-1969), *Ricardo Calvo* (1875-1966) i un llarg etc. Que dominaven tots els gèneres, des de drames, comèdies, vodevils, revistes i per sobre de tot les sarsueles, amb figures com: *Hipólito Lázaro* (1887-1974), *Marcos Redondo* (1893-1976), *Maria Espinal* (1915-1981), *Conchita Panadés* (1908-

1981), noms mítics per als aficionats com el meu pare, que recordava tots aquells artistes amb admiració i entusiasme quan en parlava. Aleshores jo era molt petit per anar al teatre. El primer contacte que vaig tenir amb Can Vidal va ser als hiverns quan els diumenges a la tarda anava al cine amb la família, em queda el record de les pel·lícules de cowboys amb *Buck Jones* (1891-1942), en *Ken Maynard* (1895-1978), o el còmic *Eddie Cantor* (1892-1964) i poca cosa més i ja va venir la guerra que va espantar-ho tot. Després de la difícil postguerra molt a poc a poc tornaren els espectacles: *Marcos Redondo* va estrenar "*El Divo*" de *Fernando Díaz Giles*, *Alejandro Ulloa* amb el seu teatre clàssic i moltes altres companyies destacant la d'*Antonio Riquelme*, un dels millors secundaris del cinema espanyol amb l'obra "*Los intereses creados*", de *Jacinto Benavente*; també *Enric Guitart*, *Joan Capri*, i tornà la sarsuela amb noves veus: *Esperanza Vecino*, *Maria Asunción Llenas*, *Joan Gual*, *Ramon Guallart* i molts altres. Però el Teatre Vidal tancà portes el 1968.

El *Salón Novedades*, com es coneixia entre els professionals de l'espectacle, estava considerat, en la seva època, com un dels millors teatres de Catalunya, sobretot pel seu modern i gran escenari.

Estava situat gairebé al començament de la carretera de Girona, enfront d'on actualment hi ha el garatge de la SARFA. Era com si fos el primer pis, ja que es pujava per una escalinata que deixava a l'entrada, al mateix replà a la dreta hi havia una terrassa que donava a un edifici que era el cafè de l'Orfeo Gesòria.

Teatre de Novetats
 TOWNEE DE LA GOODPASTYIA CATALANA
 D. HERMENEGILD GOULA
 GRAN FUNCIO
 DIVENIR 3 DE JULIOL DE 1900
ÈXIT - ÈXIT - ÈXIT
 L'èxit més gran de tots els èxits per la Companyia.
PROGRAMA
 1. *Madame par l'opéra*
 2. *La comedia di arte y en gran obra armada, según el modelo de la Comedia de Cervantes, original de don Juan de Salazar y Rodriguez.*
MAY SE FA TART SI EL COR ES JOVE
 REPART
GENT DE PLATJA
 A LES NOU EN PUNT

Entrant al teatre venia el vestíbul i a la dreta la platea, gran, ordenada, als costats les llotges, al fons l'escenari amb un teló de boca que era una obra d'art, i també comptava amb l'amfiteatre.

La crisi mundial que patim avui dia ha deixat el teatre amb moltes dificultats per tirar endavant, i la sarsuela potser la que més ho ha notat, si no m'equivoco, l'última companyia que va venir va ser la del mestre Josep M.ª Damunt, fa alguns anys, al "Teatre Auditori Municipal" avui "Teatre Auditori Narcís Masferrer".

Reviure les coses del passat a vegades també ens dona satisfacció, aquell dia no hi vaig voler posar ordre, l'olor de paper vell que tant m'agrada va fer que tornés a tancar la capsa perquè no fos cas que fugissin els records.

TONI

TEATRO DE NOVEDADES
 Hoy lunes 9 de Noviembre de 1903
LEOPOLDO FRÉGOLI
5.º PROGRAMA
PRIMERA PARTE
 1.º *Madame par l'opéra*
LEOPOLDO FRÉGOLI
LA FRUTTAROLA
AL VEGLIONE
EL TREN DE LAS 9-23
FRÉGOLI
SEGUNDA PARTE
 2.º *Madame par l'opéra*
PARIS-CONCERT
FREGOLIGRAPH
UN CIRCOLO NELLA SERRAVALLE

GRUP VILANOVA
GESTORIA ADMINISTRATIVA, ASSESSORAMENT INTEGRAL EMPRESAS, ADMINISTRACIÓ, VENDA FINQUES, CORREDORIA ASEGURANCES
 Sant Feliu de Guixols: Rbla. Vidal, 39 1r. Ap. 47 - T. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
 Llagostera: C. Alvarez de Castro, 10, Ap. 60 - Tel. 972 83 02 29 - Fax 972 80 57 22
 Santa Cristina d'Aro: Carrer Teulera, 39 - Tel. 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

EMPRESA DE NETEJA
NETEGES MENSESES
 • Neteges, Manteniment
 • Neteja de Vidres: Particulars, Comunitats, Empreses, Naus Industrials
 • Abrillantat de Terres: Pisos o Cases, Nous o Vells, Pàrquings, etc.
PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS
Si vols Qualitat i Serietat truça'ns, et sorprendrem
 Joan Camisó, 8 - Tel. 678 694 991
SANT FELIU DE GUÍXOLS

GUÍXOLS
 NETEGES ALTA PRESSIÓ
El millor servei al millor preu SERVEI 24 h. 365 dies
 Desembussos de canonades
 Guadatge neteja i desinfecció de fosses
 Inspecció de canonades amb TV.
Tel. 669 70 11 53
www.netegesguixols.com

ROSTISSERIA SANT FELIU
Especialitat en pollastres a l'ast. També plats per emportar-se'n.
 Carrer Berga i Boada, 1
 (al costat de la Rbla. Generalitat) **17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS**
PER ENCÀRRECS TRUCAR AL 972 82 19 58
Bona Festa Major

UN JOVE FORD: "EL JOVEN LINCOLN" (1939)

"Lograr la abolición de la esclavitud. Eso era algo que sólo podía conseguir alguien cuya humanidad fuera tan ancha como el mismo mundo" (León Tolstoi).

Farà uns dos anys aplaçava per diverses obligacions visionar "Lincoln" ("Lincoln"), de Steven Spielberg (2012) fins a escapar-se de les pantalles i haver d'esperar la seva aparició en DVD. És un film apreciable malgrat la seva llarga durada. Mentre esperava vaig revisar algunes cintes antigues sobre el personatge real d'Estats Units més vegades portat a la pantalla (unes 250 sumant cinema i TV) a la vegada que procurava aprofundir en estudis històrics i novel·les sobre el president 16 del Estats Units, el més emblemàtic junt amb l'1: George Washington. Si afegim totes les pel·lícules probablement tindriem el relat complet de la vida d'Abraham (Abe, pels amics) Lincoln (1809-1865) i veuríem que nasqué en una família molt humil (els pares Thomas Lincoln i Nancy Hanks procedien de Virginia i la família tenia el seu origen a Anglaterra). Abraham perdé la mare als nou anys i el pare contragué matrimoni amb la vídua Sara Bush Johnston que es comportà amb Abe i la seva germana (un germà menor morí de petit) com si fossin fills seus. El pare era agricultor i hàbil en la fusteria, això els salvà de la misèria. Abraham fou un autodidacte, només pogué anar un any a l'escola però llegia molt en els pocs moments lliures que disposava: llenyater al costat del seu pare, peó als camins, més tard serví a l'exèrcit i treballar en la construcció del ferrocarril. Finalment aconseguí fer-se advocat entre els camperols que no podien pagar-li però li va servir per polir-se professionalment i exercitar la seva potent oratòria. Trobà l'amor de la seva vida amb la filla d'un taverner: Ann Rutledge que morí prematurament en 1835 i sumí a Lincoln en una profunda depressió (alguns biògrafs senyalen que això serà la conseqüència dels canvis d'ànim del futur president: del bon humor i acudits, alguns sobre ell mateix, passava a la depressió més profunda). Casà després amb Mary Tod, provinent d'una família influent i tingueren alguns fills, però Abe fou el de sempre. Igual que el seu pare serà sempre contrari a l'esclavitud, fou cristià però sense pertànyer mai a cap església en concret encara que sentia molta simpatia pels quàquers (els seus avantpassats havien estat quàquers). En arribar a president manifestà que sentia vergonya on en aquell país naixent existís quelcom tan reprovable com l'esclavitud. Estimava la Unió, volia eradicar l'esclavitud i intuï la guerra com quelcom inevitable. Set Estats declararen la secessió: Mississipí, Carolina del Sud, Florida, Alabama, Luisiana, Georgia i Texas, formant els Estats Confederats. Dos mesos després s'afegien quatre estats més a la Confederació: Carolina del Nord,

Arkansas, Virginia i Tennessee. Guerra inevitable. Primer aconseguí més avantatge la Confederació però Lincoln elegí molt bé als seus generals (p.e. Ulysses S. Grant, futur president) i al final la Unió, més ben organitzada, es va imposar. Lincoln parlà de reconciliació, de germanor, d'oblidar la guerra i que no hi hauria cap repressió contra els vençuts, però fou assassinat d'un tret per l'esquena en el Ford's Theatre de Washington el 15 abril 1865 per l'actor John Wilkes Booth, fanatitzat seguidor del Sud. Onze dies després Booth fou mort en un intercanvi de trets amb els soldats i altres membres de la conspiració condemnats a la forca mentre que els dos darrers ho foren a cadena perpètua.

En el cel·luloide havien assumit el rol des de 1911 el realitzador Charles Bravin, Francis Ford (germà de John Ford) i Ralph Ince en sis ocasions mentre el pioner D. W. Griffith, mestre de mestres donava en 1914 "The Birth of Nationh" ("El nacimiento de una nación"). La seva part negativa és que féu apologia de la sinistra organització racista Ku-Klux-Klan, apareguda al final de la guerra (Griffith fou educat en la ideologia del Sud i mostrà una propaganda segregacionista totalment denigrant dintre d'un gran film) on Joseph Henabey encarnava al president i el futur realitzador Raoul Walsh ho feia amb el seu assassí. I llavors elaborà una de les seves dues pel·lícules sonores: "Abraham Lincoln" (Ídem, 1930) on el president estava interpretat per Walter Huston i Booth per Ian Keith. No tingué resposta comercial a taquilla i Griffith morí arruïnat. Molt positiva és l'aportació de John Cronwley "Abe Lincoln in Illinois" ("Lincoln en Illinois"), notable biopic on Raymond Massey representa al futur president (R.K.O., 1940).

John Ford sempre admirà Lincoln en tots els sentits. És lògic que el traslladés al cinema. En el seu film mut "The Iron Horse" ("El caballo de hierro", 1924), sobre la construcció del ferrocarril, fou interpretat per Charles Edward Bull i en el fragment de "Civil War" ("La guerra civil") de "How the West was Won" ("La conquistista del Oeste", 1962), un

"kolossal" de 122 minuts amb tres realitzadors, Raymond Massey repetia el seu rol de Lincoln (els altres dos directors foren Henry Hathaway que filmà l'episodi de "The Plains"/"Las llanuras" i George Marshall que rodà "The Railroad"/"El ferrocarril"). Tres anys abans (1936) del seu "Young Mr. Lincoln" ("El joven Lincoln"), a càrrec de 20th Fox (1939) Ford dirigí "The Prisoner of Shark Island" ("Prisionero del odio"), sobre la història del Dr. Samuel A. Mudd, el metge que curà la cama de John Wilkes Booth (Francis McDonald), simpatitzant de la causa de la Confederació encara que no sabia que el seu pacient era l'assassí de Lincoln i per això és condemnat a la presó a cadena perpètua però en guarir als sobrevivents de la "Febre Grogga" serà finalment indultat (humanisme al màxim, propi de Ford i present en tota la seva filmografia). El desembre de 1938 s'acaba el rodatge de "La diligència" per a United Artists i comença a filmar dos mesos després "El joven Lincoln" amb Henry Fonda com el futur president (dubitatiu en un principi davant la grandiositat del personatge però Ford i la productora 20th Fox ja havien pensat en ell) amb nas postís. Daniel Day-Lewis féu una gran interpretació pel "Lincoln" de Spielberg —un Oscar per l'actor i un altre pel disseny de la pel·lícula, crec que merescuts en aquest cas— i amb mèrit perquè tant Walter Huston com Raymond Massey en el seu doble treball i Henry Fonda deixaren el llistó molt alt. "El joven Lincoln" no és un biopic, només una parcel·la de la seva vida: la seva joventut quan en ell es despertaren els ideals i el seu triomf com advocat defensant uns pobres camperols —com ell— que no poden pagar els seus honoraris. Així, d'aquesta forma, Ford

retrata perfectament el personatge que encarna els ideals americans de l'home que, des de uns orígens humils, es fa a si mateix i arriba al cim encara que això li costi la vida. Si "Lincoln en Illinois" es tanca amb l'elecció presidencial, "El joven Lincoln" ho fa —anys abans— pujant un turó mentre contempla i assumeix una tempesta, es xopa amb l'aigua de la pluja, símbol del que li depararà la vida (llums i ombres) però guanyar el cas dels dos germans camperols innocents el fa fort per assumir la seva responsabilitat i seguir en-davant (a la realitat és un cas que li passà però anys després). El nucli de la història se centra en la defensa de dos camperols acusats de matar un desagradable batusser que sempre els provocava. Segons un testimoni, presumpte amic del difunt, un dels germans li clavà un ganivet i el matà. Ell no estava molt a prop però ho veié gràcies a la llum de la lluna i el tema se centrarà, a partir d'ara, en l'angoixa de la mare a la qui inclús el jurat li demana quin dels dos fills seus matà aquell tipus i així almenys en podrà salvar un. El fiscal John Felder (Donald Meek) és quelcom còmic i el jutge Herbert A. Bell (Spencer Charters) moltes vegades queda adormit... Lincoln els ridiculitza (també es burla de si mateix, rigorosament veritat) i al final aclarirà el cas en col·locar davant del jutge i testimoni "El almanaque del granjero" i demostrar que el dia de l'assassinat la lluna estava en el seu primer quart. El testimoni era el criminal per quedar-se uns diners del difunt. A l'igual que "El sargento negro" l'advocat aclareix el judici i l'assassí estava a la sala.

Com en tota obra fordiana, la fotografia està cuidada al màxim: Bert Glennon fondrà sense problemes ni fissures els personatges, el decorat i l'ambient musical (Alfred Newman) en part repetida al començament de la grandiosa "El hombre que mató a Liberty Valance". El film s'obre amb el "Gloria, Gloria, Al-leluia" igual que "Lincoln en Illinois", també una de les cançons de l'obertura és aquesta i el guió és de Lamar Trotti (productor i guionista) que havia escrit per Ford "El juez Priest" i "Barco a la deriva" i més endavant "Corazones indomables" i per altres realitzadors, "El capitán de Castilla" (Henry King), "El hombre atrapado" (Fritz Lang), a més de dos esplèndids westerns, "Incidente en Ox-Bow" i "Cielo amarillo", ambdós de William A. Wellman..

NARCÍS RIBOT I TRAFÍ

Electro Ràpid

REPARACIÓ
D'ELECTRODOMÈSTICS I
CALDERES DE CALEFACCIÓ

Tel. 972 82 28 29 - Mòbil 659 95 47 72
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

VISITES PASTORALS DE SANT FELIU DE GUÍXOLS (1632-1641)

Ja en altres ocasions hem publicat l'extracte de les visites pastorals de Sant Feliu de Guixols (1329-1432), ÀNCORA, núm. 2156 (22-VII-2010) 3, (1440-1474), *Ibid.*, núm. 3175 (16-XII-2010) 16, (1478-1511) *Ibid.* núm. 3204 (21-VII-2011), (1514-1527), *Ibid.* núm. 3223 (15-XII-2011) 3; (1533-1548) *Ibid.*, núm. 3253 (26-VII-2012), 14; (1551-1582), *Ibid.* núm. 3272 (20-XII-2012), 16 i núm. 3273, 10; (1584-1592) *Ibid.* núm. 3302 (15-VIII-2013), 13; (1598-1627), *Ibid.*, núm. 3320 (19-XII-2013) 20. I ara publiquem les de 1632, 1634, 1637, 1639 i 1641, fins la Guerra dels Segadors. Heu-les aquí:

Tornà a ser visitada la parròquia de "Santa Maria" el 19 de març de 1632. Després de la protesta del majordom i procurador de l'abat i monestir contra la visita i de la resposta del visitador, aquest visità el sagrari, la pica baptismal, els sants olis i els llibres sacramentals de batejats, difunts i casats, essent testimonis Francesc Alaya, rector de Tossa de Mar i Baltasar Mans, mercader de Girona. Després visità els altars. Tot estava igual que en la visita de 1629, només que ara mana al beneficiat de St. Benet Joan Rosselló, que faci el servei i si no, nomena segrestador de les rendes del benefici al beneficiat Baltasar Bacó; mana als pabor-des del Roser que feia molt temps que no havien donat comptes de la seva administració, que abans d'un mes els donin en presència de l'abat o del seu lloctinent, sota pena d'interdicte personal i també que donin per inventari tot el que posseïx la confraria; l'altar de Sant Pere té confraria (des que la va aprovar el bisbe de Girona el 26 de maig de 1595 (ADG, D. 249-05907) i dos beneficis, un dels quals obté Nicolau Gifra, absent, i com que no es fa el servei mana fer-lo abans de dos mesos i pena de segrestar les rendes pel beneficiat Baltasar Bacó i el mateix mana al beneficiat Antoni Reig, absent, que no fa el servei; un altre benefici l'obté Jaume Darder, que no fa el servei, perquè no té dotació.

Els pabor-des de la Confraria de la Santa Creu, que feia molt temps que no havien donat comptes de la seva administració els mana que abans d'un mes la donin als altres pabor-des amb inventari de béns; el beneficiat era Joan Moret, absent, però era servit pel beneficiat de Santa Magdalena, Jeroni Falgueres, a qui es mana pagar el servei, pena de que Baltasar Bacó en segrestí les rendes; els beneficiats de Sant Antoni són Pere Cabanyes i Joan Bassó i el de la Pietat Narcís Durban, però hi ha altre benefici. Al beneficiat de St. Joan Jaume Torres, com que no ha complert el que se li manà en

la visita anterior, es mana executar la pena de 10 lliures i es nomena segrestador dels béns del benefici a Salvi Requesens, negociant de la vila, per a que compleixi les seves obligacions de donar tot el "drap" als pobres i de celebrar misses.

Mana als pabor-des de la Confraria de l'Esperança, que feia molt temps que no havien donat comptes de la seva administració, que la donin abans d'un mes. I "que ningun dia de diumenge ni festa de precepte puga ningun secular estar dins la sagristia passejant ni confabulant en ella, ni entrar dins la reixa de la capella del altar de Sant Benet, hont està reservat el Santíssim, mentres los officis divinals se celebren, a pena de vuit sous" i d'interdicte personal (VP, vol. 93, ff. 181v-184v).

Els dies 3 i 4 de novembre de 1634 hi hagué novament visita pastoral, passada pel bisbe benedictí observant fra Gregorio Parceró, acompanyat de fra Francisco de Valcárcel. Els altars són els mateixos que en la visita anterior, però dóna notícia de les confraries existents: l'altar major té la Confraria del Sm. Sacrament; el de St. Benet, la Confraria de la Santa Creu i el del Roser la Confraria del Roser. A l'altar de Sant Pere hi ha tres beneficis fundats, que obtenen els preveres Nicolau Gifra, Jaume Darder, Antoni Reig i Jacint Madir. L'altar de la Santa Creu té la Confraria de la Sang de Crist i els mateixos beneficiats que la visita anterior, igualment que el de Sant Antoni i Santa Magdalena, però el de l'Esperança és Joan Vilar, canonge de Girona. Hi ha també els altars de St. Francesc, St. Isidre, St. Miquel, St. Andreu, St. Sepulcre de la Mare de Déu i el de St. Joan, fundat per Pere Sans, que continua obtenint Jaume Torres, però com que no fa el servei, el canonge i vicari general Francesc d'Aymerich el 20 de desembre de 1634 decretà el segrest dels fruits i nomenà segrestadors als preveres Jaume Darder i Baltasar Bacó. Es manà als pabor-des de les confraries, que abans de quinze dies donessin comptes de la seva administració davant del vicari general o del seu oficial. I als beneficiats Nicolau Gifra, Joan Bassó, Jacint Madir i el canonge Vilar, que abans d'un mes presentessin la dotació dels seus beneficis i certificat d'haver complert llurs càrregues. El 4 de mateix mes, el bisbe, per fra Francisco de Valcárcel, visità la capella de l'antic hospital de St. Joan, on hi havia un benefici fundat per Caterina Mercader, que obtenia Joan Moret. Els jurats Nicolau Cateura, Antoni Joanals i Joan Bacó donaren la clau al visitador i aquest, després de visitar la capella, els la hi tornà perquè la guardessin tot el

temps que volgués el Sr. Bisbe (VP, vol. 94, ff. 116r-122v).

Els dies 21 i 22 de novembre de 1637 hi hagué novament visita pastoral, passada personalment pel mateix bisbe fra Gregorio Parceró, que fou rebut per l'abat, monjos i beneficiats amb creu alçada al cementiri de la vila i acompanyat processionalment fins a l'església. Tot estava igual de bé que en la visita anterior de 1634. A l'altar de Sant Pere hi ha la Confraria "dels pescadors", continuen com a beneficiats dels beneficis traslladats de l'enderrocada capella de St. Nicolau: Nicolau Gifra i Jaume Darder –aquest que no fa el servei del benefici de Pere Fornells pel seu poc valor–, i apareix Josep Pi, de la Bisbal, que litiga pel benefici. Ara Joan Moret servei el benefici de l'altar de Santa Creu, Jacint Madir, prevere de La Bisbal d'Empordà, és beneficiat de la Pietat; el benefici de Pere Sans, de l'altar de Sant Joan, continua servit per Jaume Torres i el fundat per Joan Torra, per Joan Bassó. El benefici de santa Magdalena, fundat per Antoni Rufi, l'obté Jeroni Falgueres. Apareix un nou altar dedicat a Santa Anna. Per relació del prevere Baltasar Bacó, visità la capella de l'antic hospital de St. Joan, on continua tot bé i el benefici és servit per Joan Moret. Per relació del mateix prevere visita la capella de St. Elm, on hi ha tres altars: Sant Erasme, Santa Quitèria i Sant Sudari, amb moltes reliquies de sants, entre elles uns cabells de Santa Magdalena i altres, totes ben guardades i tingudes en gran veneració. El visitador manà a Salvi Clara, que pagui al paborde de la confraria de la Sang les cinc lliures barceloneses que Joan Barella llegà a aquesta confraria, sota pena d'excomunió i que facin el mateix dintre d'un mes, els que tinguin llegats per a les confraries del Santíssim Sacrament, Sant Pere dels pescadors, i del Roser, pena d'interdicte personal. També manà que els espotsats que no han rebut encara la

benedicció nupcial, que dins un mes fins "passats los Reys" prenguin la benedicció, sota pena d'interdicte personal, és a dir de no ser admesos als sacraments (VP, vol. 96, ff. 120r-124r).

El mateix bisbe visità Sant Feliu el 30 de maig de 1639, on fou ben rebut –no oblidem que era benedictí i ex-abat general de la mateixa congregació val-lisoletana que els monjos de Sant Feliu–. El 31 digué missa i visità l'església. Tot estava bé com l'anterior, dos anys abans. Ara es diu que l'altar major és consagrat i que la cura d'ànimes la fa l'abat pel seu vicari Mn. Baltasar Bacó. Hi ha també quatre beneficis porcioners, el de Sant Narcís, fundat per Narcís Alsina és servit per Damià Valmanya. Ara a l'altar de Sant Benet hi ha una nova confraria, la dels Esclaus (de l'Esclavitud Mariana propagada pels benedictins). Tots els beneficiats són els mateixos que en les visites anteriors. Només que ara el benefici de Pere Bosc de l'altar de Sant Antoni l'obtí Joan Cabanyes, que hi celebra missa dues vegades per setmana i acompanya el viàtic. Un dels beneficis de l'altar de la Pietat, instituït per Jaume Mateu, l'obtí Antoni Jauler, clergue de la Bisbal i l'altre Pere Roca, rector d'Orriols, absent (VP, vol. 97, ff. 177v-178r).

Novament la parròquia guixolenca fou visitada el 4 de novembre de 1641. Tot estava igual que en la visita anterior. Visità la capella de Sant Erasme, dins el castell de Sant Elm, decentment ornada. Es manà que no se celebrés missa durant la processó del Santíssim (el tercer diumenge de mes), sota pena d'haver de pagar deu sous a la confraria de la Minerva, perquè el poble i el celebrant no seguien la processó. Signen l'acta com a testimonis de la visita pastoral els preveres Antoni Casademont, rector de Sant Marçal de Quarantella i Joan Fadrà, sagristà de Riudellots de la Selva (VP, vol. 99, ff. 32v-34r).

E. ZARAGOZA

CENTRE D'OSTEOPATIA I FISIOTERÀPIA

Josep Vendrell i Turon
Osteòpata-Fisioterapeuta
Col·legiat núm. 922

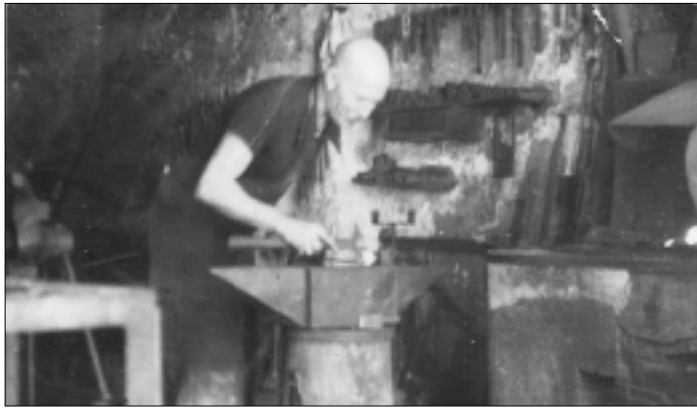
Patologia articular i de la columna vertebral.
Osteopatia visceral. Osteopatia cràneo-sacra.
Lesions de l'esport. Tractaments d'acupuntura.
Reeducació postural.

Rbla. de la Generalitat, 41-47
Tel. 972 821933
Sant Feliu de Guixols

Avda. Lluís Pericot, 26
Tel. 972 219184
Girona

EL SENYOR SOLÉS

Vaig a explicar la història d'un senyor de Sant Feliu de Guíxols, fill de Tossa com ell deia, ja que va néixer allà, el 1892, a casa d'una família molt pobra. El seu pare era taper i la seva mare mestressa de casa. Mireu si eren pobres que explicava que quan va anar aprendre de lletra, per primera vegada el seu pare li va comprar unes espadenyes, amb molts treballs, i ell per no fer-les malbé anava a l'escola descalç i se les posava per entrar i sortir, i fins l'endemà.

Tenia un germà més petit, i quan aquest tenia pocs anys se'ls va morir la mare, i va ser quan van venir cap a Sant Feliu. El pare es va tornar a casar, necessitava algú que cuidés les criatures (*abans es feia, era normal*).

Recordo que quan miràvem fotos i sortia la seva mare, sempre li feia un petó, li passava la mà per

sobre i deia *pobreta*, amb molt de carinyo.

En Josep, que és com es deia aquest senyor, es va fer gran i amb 12 anys va començar a treballar de manyà, no li pagaven res, i a més a més havia de portar els llumins per encendre la fornall.

Es va fer més gran i va haver d'anar a fer la mili, a cavalleria a Pamplona. Estava molt guapo amb l'uniforme a dalt del cavall, semblava un general, però explicava que era tot broma, que tot li van deixar per fer-se la foto, ja que ell era l'encarregat de tenir sempre a punt la roba del capità.

Van passar els anys i es va casar amb la Pilar, filla de Blanes, i van tenir tres filles, dues van morir d'una malaltia que ara amb una pastilla es cura, però en aquell temps no tenia remei.

Amb el temps va poder comprar

el traspàs del taller on sempre havia treballat, en va pagar 6.500 de les antigues pessetes, a pagar en dues vegades, abans eren molts cèntims.

No havia pensat a dir-vos que en Pepito, com li deia la seva dona, tenia tres aficions, la seva feina, les sardanes i la música.

Quan era alcalde de Sant Feliu, Vicenç Gandol li va encarregar que fés les baranes del passeig de Sant Feliu, de seguida va saber com les faria: a les arcades hi va posar una barca amb dues siluetes, que eren en Cels i en Bufes, dos pescadors de Sant Feliu que van comprar la barca a mitges, però van discutir i tot i estar renyits a mort van continuar pescant junts, perquè cap dels dos tenia diners per pagar la part de l'altre.

En Pepito va fer moltes reixes, les del camí de Ronda de S'Agaró, la piscina de Port Salvi, la porta de l'antiga biblioteca, les de l'Hostal de la Gavina, els xalets de S'Agaró i moltes més. Quan passejo per S'Agaró sé les que són fetes seves perquè li conec la manera de treballar el ferro. Quan alguna cosa no li sortia prou bé, el "disbarat" més gran que deia era: "batua la mar salada i la puta d'oros".

L'Avi Pepet va tenir quatre néts. Al més petit, un noi, en Xavi, sempre li deia que aprenguéssis força de lletra i fos un home de bé, a veure

si algun dia podia veure el seu nom escrit en lletres d'or. El nét no les va posar d'or, però sí les va posar amb plata a la botiga que ara regenta i on abans era el seu taller.

L'Avi Pepet va continuar treballant en allò que tant li agradava, el ferro, i als 75 anys es va jubilar.

La seva néta gran, la Pilar, va tenir una filla, la Marta, i el besavi cada matí la portava a passejar i li ensenyava les reixes que ell havia fet. Va néixer en Marc i amb 84 anys encara cada matí els portava a tots dos a passeig, el noi començava a caminar i anaven als "columpios" però el nen s'es-capava i l'Avi Pepet cada dia li deia a la seva néta que no se l'emportaria més, però cada matí a les 10 en punt era a casa per tornar anar a passejar i a escoltar sardanes amb el seus besnèts.

L'Avi Pepet va morir un dimecres amb 86 anys a l'esquena, però el diumenge abans encara havia anat a puntejar la que seria la seva última sardana.

PILAR CASALS SOLÉS

LA MÀGIA DE LA VALL

Descobrir el mag Xevi en aquestes alçades de la pel·lícula és com voler descobrir el Mediterrani, la sopa d'all, o una nova manera d'enforçar cebes. El mag Xevi deu ser, sense cap ombra de dubte, la persona d'aquesta Vall d'Aro, i part de l'estranger, més citada i reportada als mitjans de comunicació, des de la publicació més local fins als papers més internacionals, passant per publicacions tan peculiars com ara el diari Gramma de la Cuba de Castro. I en un temps en què sembla que a aquests mitjans només els interessin les tres pes, política, prostitució (ja sigui d'una naturalesa o de l'altra) i pilota (la que rodola damunt la gespa dels estadis i la que es cou a les cuines desconstruïdes dels grans xefs de la gastronomia), el mag Xevi ha interessat a la premsa mundial sense parlar mai d'aquesta trinitat informativa, omnipresent, i que ja comença a fer badallar de cansament. Ho ha fet a través de l'art de l'il·lusionisme i la màgia. I ja no parlem de la quantitat innumerable de personatges, famosos per una o altra activitat, que ha conegut, en aquest món de la faràndula informativa que omple les diverses pantalles que avui dia són el nostre santa santorum social. A còpia de trobar-te'l per atzar, de comentar afablement si acaba d'actuar a Tumbuctú o Cantónigrós, oblidem la seva vasta i fecunda carrera professional feta des d'aquesta vall que el va veure

néixer i escampant-ho, màgia blanca i il·lusió sorprenent, pels quatre punts cardinals del planeta.

Pensava en tot això quan pels volts de Sant Joan vaig acompanyar per visitar la Casa Màgica de Santa Cristina una amiga belga que havia passat molts estius adolescents per aquests verals, eren els anys 60, i recordava vagament els inicis professionals del Mag Xevi. La visita fou extensa, encara que no exhaustiva, perquè se'ns hi va afegir la meua mare, dona d'una certa edat a qui el pujar escales traspalsava una mica. Vam tenir el privilegi de contemplar amb detall tot el bé de Déu que el mag ha acumulat en aquests 50 anys repicats de vida professional. Fer-ne el llistat exigiria un espai que no tinc, que demanaria un extra *Ancora Mag Xevi* dues o tres vegades l'extensió d'aquest exemplar de la Festa Major de 2014.

A l'amiga belga la va encuriosir i encantar tota la màgia que la casa respira, els automats, la capella, la cuina..., però a la sala Albertí s'interessà per les pintures que s'hi exposen, tan característiques d'ell i alhora tan diferents de les que solem tenir a la memòria quan parlem d'aquest pintor, tan lligat a la biografia del mag. I em féu aquesta pregunta:

Et ce peintre, qui est-il?

Li vaig resumir una mica passat i present del pintor Albertí. S'estranyà que no hi hagués al

GLORIA JARA

seu poble natal una exposició permanent de la seva obra. Li vaig haver de dir que compartia la seva estranyesa. I ja vam derivar cap als cartells del gran Houdini i altres detalls de la col·lecció extraordinària de la Casa Màgica.

El vespre, fèiem un gintònic a la terrassa de l'Olympia, la nit era fresca, tendra i agradable, i ella em va continuar fent preguntes sobre la col·lecció Xevi que s'exposa, en part, a la Casa Màgica, la casa pairal cristinenca coneguda també per can Roca Ric. I llavors, entre confessió i confessió li vaig haver d'admetre que tot el que havia vist era l'esforç titànic d'una sola persona, la perseverant obstinació de l'home feliçment endreçat que sap triar què cal guardar i què s'ha de perdre amb un pietós oblit... I tot això s'ha fet enmig d'una indiferència institucional que m'atreveixo a qualificar de còsmica i cega. De la ceguesa dels burros sense dents a qui Déu dona faves però no les poden rosegar.

La nit era plàcida i el gintònic hi posava una guspira nostàlgia agredolça, recordàvem aquest i aquell, em demanava per l'un i per l'altre, uns ja no eren en aquest món, altres qui sap on paraven, encara uns quants els podria veure durant la breu estada... Per a ella també havien passat 50 anys. La vall era la mateixa vall, però les

presències humanes ja eren unes altres. El paisatge, la forma de vida, també havien canviat... La màgia de la nostra vall havia estat un decorat de somni per als seus anys adolescents, era la vall pagesa que s'ha perdut per sempre, però que pervivia a la seva memòria, obstinada, ella, a fer una recerca del temps perdut... Vam parlar de Marcel Proust, era inevitable, però em va remarcar que tenia més presents els *Souvenirs d'Enfance* de Marcel Pagnol...

Todo pasa y todo queda, pero lo nuestro es pasar... diuen els versos del poeta. I sí, l'única certesa és que el Temps és el nostre jutge i botxí... I no hi ha més cera que la que crema, que diria mestre Pla. Ben mirat, si alguna cosa queda en aquesta vall devastada pel Temps, és gràcies a l'obstinada i perseverant dedicació màgica de personatges, tan escassos i peculiars, com en Xavier Sala i Costa.

JOAQUIM PIJOAN

“L'IDEAL EN EL PAISATGE. DE MEIFRÈN A MATISSE I GONTXAROVA” és el títol de l'exposició que aquest any acull l'Espai Carmen Thyssen de Sant Feliu i que restarà oberta al públic fins al 19 d'octubre al Palau de l'Abat. La mostra, inaugurada el dissabte 12 de juliol amb la presència, entre d'altres autoritats, del conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, és la consolidació d'un desig de la ciutat fet realitat que ha portat per tercer any consecutiu al nostre municipi autors del més alt nivell artístic. L'exposició compta amb 51 obres –49 quadres i 2 escultures– cedides gràcies a la generositat de la baronessa Thyssen i provinents del museu Thyssen-Bornemisza de Madrid i del museu Carmen Thyssen Málaga, amb qui s'ha treballat en estreta col·laboració.

Les 36.212 persones que l'any passat van visitar la mostra avalen la continuïtat d'una iniciativa que mostra una ciutat que és capaç d'assumir reptes d'alta volada i fer les coses ben fetes, transcendint el públic domèstic i portant visitants al municipi atrets per l'exposició.

L'elevat cost de producció que suposa una exposició com aquesta reverteix en la ciutat tant en la venda d'entrades –l'any passat es van ingressar 181.425 € en aquest concepte–, com en ingressos per venda de productes relacionats amb l'exposició –45.773,36 € el 2013– i en una sostinguda campanya de comunicació, que s'allarga fins al mes d'octubre i té com a resultat un degoteig informatiu que garanteix la presència de la ciutat a pre-

sa, ràdio, televisió i publicacions especialitzades d'arreu de l'Estat.

L'exposició d'enguany ens proposa un recorregut cronològic en quatre àmbits que prenen el mar i la natura com a protagonista i també com a escenari: el mar com a espai de gaudi, els jardins com a llocs de plenitud i la figura humana que habita aquests espais i els dona transcendència. Cronològicament la mostra s'organitza en quatre àmbits: El paisatge naturalista; Copsar l'instant; L'expressió en paisatge, i Trànsit a la modernitat. El quadre més antic és Molí prop de Delft de Johan Barthold Jongkind (1857) i, el més recent, Dayles-ford de Michael Andrews (1984). Com a novetat cal destacar el nou espai didàctic *El taller de l'artista*, un àmbit de caire lúdic i educatiu, al tercer pis del Mones-tir, on es proposa al públic més jove activitats vinculades a l'exposició. D'altra banda, també s'han incorporat a l'oferta de l'exposició les visites guiades familiars.

La repercussió de l'Espai Carmen Thyssen, sumada a l'altre gran esdeveniment cultural, el Festival de la Porta Ferrada, forma part d'una estratègia de promoció que pren la cultura com a eix i la complementa amb la denominació de Turisme Familiar i Esportiu, amb instal·lacions úniques com la Via Ferrada, o amb l'impuls de l'Estació Nàutica, que entre d'altres coses i amb la incorporació d'elements d'atracció dels altres municipis membres, com és el cas camp de golf, permeten sumar esforços per situar Sant Feliu de Guíxols com a destinació turística de primera línia. / **Pilar Giró.**

ALÍCIA CALZADA, ACTUA AQUEST DIVENDRES DIA 25 AL VILLAGE DEL FESTIVAL DE LA PORTA FERRADA

A la seva actuació, que serà a les 20:45, presentarà un tastet del que serà el seu nou espectacle *Homenatjant*. Tal com diu el títol, és un homenatge al gènere masculí en general i als homes que l'han influït musicalment: Serrat, Joaquín Sabina, Lluís Llach, Víctor Manuel, Roberto Carlos, Jimmy Fontana... Alicia Calzada, amb la seva veu dolça i vellutada, ens mostra temes coneguts dels anys 60, 70 i 80 però d'una manera particular amb els arranjaments sempre frescos i originals de Nito Figueras. Estarà acompanyada en aquesta ocasió per en Manel Vega (contrabaix), Rafel Rostey (bateria) i Nito Figueras al piano.

MISCEL·LÀNIA

desitja als seus subscriptors, anunciants i lectors en general que passin uns feliços dies de la Festa Major de la ciutat i els fa avinent que el proper número del Setmanari que sortirà al carrer serà el proper dijous dia 14 d'agost després de les acostumades vacances d'estiu del cos de redacció i dels tallers gràfics que l'imprimeixen.

La fotografia que il·lustra la portada d'aquesta edició especial d'estiu-Festa Major d'ANCORA ha estat realitzada pel nostre col·laborador gràfic Albert Gironés i ofereix una panoràmica de la barana de la platja i part de la badia de Sant Feliu.

ELS HORARIS DELS BALLS I LA FIRA DE LA FESTA MAJOR

En el seu afany d'informar la ciutadania, l'alcalde de Sant Feliu ha publicat en el seu mur de facebook el següent text literal: *Hem aprovat l'horari dels balls de la Festa Major: fins a les 4 del matí, els balls són els dies 31 de juliol, 1, 2, 3 i 4 d'agost. També inclou els de la platja. L'horari de les parades és el mateix que l'any passat, en principi fins a dos quarts de dues. Els dies de la fira de la barana de mar són del 31 al dia 10, el dia 11 han de desmuntar. A la zona de l'aparcament de la carretera de Palamós han de desmuntar el dia 6 d'agost. Seny i rauxa.*

JOAN GRUART PRESENTA UNA EXPOSICIÓ AL S&S CAFÉ

El bar S&S Café del carrer Major n. 10 presentarà des del dia 31 de juliol i fins al 20 d'agost una petita mostra de l'art del pintor Joan Gruart sota el nom d'*Un bocí d'art dolç*. Aquests dies de la Festa Major, Gruart vol demostrar que el projecte de l'art dolç i la poètica es possible.

PROJECCIÓ DEL DOCUMENTAL D'ANNA VICENS SOBRE L'ANTIC HOSPITAL, A LA BIBLIOTECA

Demà divendres dia 25 a les 7 de la tarda a la sala d'actes de la Biblioteca Municipal Octavi Viader i organitzat per l'Agrupació fotogràfica i Cinematogràfica AFIC GUIXOLS la projecció del darrer documental realitzat per la cineasta guixolencina Anna Vicens. Aquesta producció porta el títol de *L'antic hospital municipal de la Misericòrdia de Sant Feliu de Guíxols*, i té una durada de 47 minuts. En el mateix s'hi poden veure i escoltar diverses entrevistes amb persones que expliquen la seva relació i la història d'aquest vell edifici de Sant Feliu, així com també imatges del mateix.

LA SALA D'EXPOSICIONS DE LA CAMBRA DE COMERÇ PRESENTARÀ UNA MOSTRA DEL PINTOR JORDI ESTIVILL

Amb el títol de Sant Feliu de somni, l'artista pintor Jordi Estivill presentarà del dia 1 al 15 d'agost les seves creacions pictòriques a la sala d'Exposicions de la Cambra de Comerç, en horaris de 10.30 a 14 h. i de 17.30 a 22 h. La inauguració de la mostra serà el dia 2 d'agost de 19 a 22 h. Tal com diu el títol de l'exposició, el tema de les pintures són sobre edificis i llocs de Sant Feliu.

AUDICIÓ DE SARDANES TERCER MEMORIAL MARTÍ MASVIDAL

Divendres, dia 18 de juliol es va celebrar als Jardins Juli Garreta l'audició de sardanes "3r Memorial Martí Masvidal" amb la cobla Jovenívola de Sabadell. Entre els assistents es va comptar amb la presència de l'estimada Susi Jiménez, que en acabar va oferir a la cobla, Junta de l'Agrupació Amics de la Sardana, familiars i acompanyants, un exquisit refrigeri en el quiosc dels Jardins, ran de mar.

Durant l'audició, un entusiasta públic va gaudir de les excel·lents sardanes especialment escollides al gust del recordat i homenatjat amic Martí Masvidal que, any rere any, ajudat de la Susi, s'havia ocupat de preparar aquesta bonica audició estiuenca que ell mateix patrocinava.

Com ja és habitual, l'Agrupació Amics de la Sardana va sortejar el tortell que ofereix una coneguda pastisseria de la nos-

tra ciutat. El guanyador va ser Manel Planas i Colls, guitarra rítmica del conjunt de rock dels anys 60 "Els Sherpas" i fill del baix de la llegendaria formació "Víctors", que apareix en la fotografia mentre el vicepresident de l'Agrupació li lliura el premi. Finalment, Manel Planes va tenir l'amabilitat de regalar el tortell als músics de la cobla perquè compartissin el guardó, ja que també comparteixen amb ell la professió. / **Agrupació Amics de la Sardana.**

FINALMENT EL SUPERMERCAT MERCADONA DE LA CARRETERA DE PALAMÓS TANCA LES PORTES

Mesos enrere ja s'havia anunciat el tancament del supermercat Mercadona de la carretera de Palamós i el trasllat dels seus empleats al nou establiment que aquesta cadena ha construït a Sant Antoni de Calonge. Posteriorment es va anunciar que el tancament es posposava fins aquest estiu i finalment aquesta setmana serà la darrera que l'establiment tindrà les portes obertes, i el proper dilluns dia 28 ja operarà al nou edifici de Sant Antoni de Calonge, segons anuncien amb cartells i megafonia. Mercadona ja compta amb un altre establiment a Sant Feliu, situat a la zona de Bujonis.

EXPOSICIÓ DE MARITO MÁRQUEZ A L'AJUNTAMENT

Dins la programació de Guixols Exposicions, l'artista pintora Marito Márquez exposarà les seves pintures al pati de l'Ajuntament des del dia 28 de juliol al 10 d'agost. El vernissatge tindrà lloc el dissabte 2 d'agost a les 18 hores.

ACTIVITATS D'ESTIU A LA BIBLIOTECA MUNICIPAL

Per aquests propers dies la Biblioteca Municipal Octavi Viader ha programat diverses activitats El dimecres dia 30 de juliol, L'hora del Conte: "Contes mariners", a càrrec de Lluna Porta, contacontes i professora d'anglès. Serà a les 19 h. a la sala infantil de la Biblioteca. El dimecres 6 d'agost, presentació de l'exposició "Hi havia una vegada els llibres" i taller familiar de creació de llibres, a les 19 h. El taller, la màgia de les lletres, té una durada d'una hora aproximadament i es farà en dues parts i una petita pausa entremig. Una acció de màgia poètica on Joma, l'artista creador dels llibres de l'exposició "Hi havia una vegada els llibres", passeja pel món interior d'aquests objectes tan quotidians. Amb el taller es crearan llibres d'artista sobre objectes peculiars, trobant el suport més adient per poder explicar històries d'una manera original. És una activitat familiar, recomanable a partir de 5 anys. El dimecres 13 d'agost, a les 19 h. taller de cuina: Petits i grans cuinem junts... en anglès! A càrrec de Little Chefs, by Kids&Us (Silvia Vall and Queral Ballarà), per a nens i nenes de 3 a 10 anys acompanyats d'adults. Inscripció prèvia a la biblioteca. Places limitades i gratuït.

MEDIEVALIA. SECRETS, MÚSICA I ESPIRITUALITAT AL MONESTIR

Una visita diferent al Monestir Benedití de Sant Feliu, en la qual les explicacions no quedaran tancades a la realitat del monestir i dels seus monjos, sinó que "sortiran" al carrer per trobar-se amb la vida quotidiana del món medieval d'aquesta zona empordanesa. El duo format per Pedro Burruezo i Maia Kanaan posaran les notes musicals amb cançons amb perfums de sons medievals, moriscos, sefardites... Serà el dia 27 juliol a les 18:30h. Preu: 5 € per persona i una durada de l'activitat d'1:30h. Inscripcions i pagament: Museu d'Història. Cal inscripció prèvia.

Més informació: Tel. 972 821575 - museuhistoria@guixols.cat. / MH.

FESTIVAL DE GUITARRA A L'ANTIC HOSPITAL

Aquest dissabte 26 de juliol, a les 20h, a l'Antic Hospital, tindrà lloc un Festival de Guitarra a càrrec d'Enrique Muñoz, amb un espectacle titulat "Passió a cada nota". El preu de l'entrada és de 10 euros a taquilla, a la venda una hora abans de l'espectacle.

Des de Santa Cristina d'Aro, Glòria Jara i Albertí informa de:

OPOSICIÓ A UNA GRANJA DE 80.000 POLLASTRES D'ENGREIX

L'any 2012 Solius va aturar un projecte de granja industrial de 30.000 gallines ponedores a Can Cateura de Solius. A hores d'ara, veïns, amics de la Vall de Solius i la Plataforma Ciutadana Salvem Solius volen frenar el projecte d'una granja per a 80.000 pollastres d'engreix.

L'EDGAR I EN SÉ TORNEN AL BARRI

Aquest dissabte, 26 de juliol, a les 10 de la nit, a la Plaça de l'Estació de Sant Feliu, l'Edgar i en Sé tornen al barri de Tueda per evocar les cançons inspirades en els seus carrers, places, establiments i personatges.

També es podran seguir les evolucions de l'Edgar Sanz, que va debutar en aquest escenari ara fa 12 anys quan només era un menut de 9 anys que va sorprendre per la seva forma d'interpretar i que ara ja ofereix les seves pròpies cançons. Aquest

entranyable concert l'organitza l'Associació de Veïns de Tueda i compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Feliu.

Es creu que és desmesurada per a les proporcions de Solius i inadequada en ser dins l'Àrea d'Especial Protecció Paisatgística de la Vall de Solius, i un punt de connexió biològica entre els PEINs Ardenya i Garrotes.

Amb l'entrada i sortida de camions a la granja, Solius perdria la pau que té des del 2003 quan es va desviar el camí de l'abocador. Les aigües freàtiques de Solius estan contaminades pels lixiviats de l'abocador i es tem que els 2.300 kg diaris de gallinassa que produiria la granja n'augmentin els valors.

Es considera que Solius ja en té prou amb la granja de vaques de can Pijoan i es proposa que hi neixin projectes sostenibles amb el medi ambient per continuar tenint l'encant que té Solius. Altres veus recalquen el maltracte que patirien 80.000 pollastres dins de 3 naus industrials, 20 pollastres per m², i les males olors que desprendria la zona.

L'Ajuntament ha donat llum verda al projecte i l'ha presentat a la Comissió d'Urbanisme de Girona. Fins al 31 de juliol estarà, a l'Ajuntament, en exposició pública.

ESPORT I FESTA AL TIPI PARK

El 14 d'agost a les 19:30h al Tipi Park s'organitza una cursa popular, a peu i per a tots els públics. En el recorregut, 6 km, hi haurà 1 punt d'aviuallament i activitats d'animació. A l'arribada es podrà gaudir de la piscina i de la zona Chill-out.

Posteriorment es lliurarà un obsequi a tots els participants i es premiarà als 3 primers classificats de la categoria masculina i femenina amb premis en metàl·lic i vals de compra als Magatzems Vall. També se sortejaran activitats dirigides al Tipi Park.

Run on holiday s'acabarà amb una festa a Malibu. Els interessats, per 12 €, s'han d'inscriure a www.tipiparksports.com

AGENDA

– Dia 25, Festa Major: A les 16:30h Plataneda de la benzina, taller de dibuix infantil. A les 18:30h pl. Vella Pedra, festa de l'escuma i disco mòbil NouSo. A les 20h pl. Mn. Baldiri Reixac, concert de cant modern de l'Escola Municipal de Música. A les 21h I Correbars i Vermut de *Mojitos saludables* amb Tambòrian's Percussió. Inscripcions a les 20h a l'Oficina de Turisme. 5 €. A les 23h pl. Mn. Baldiri Reixac, concert de Miquel del Roig. A les 24h pl. Mercat, Bipolar i Di-versiones.

– Dia 26, Festa Major: A les 8h pàrquing del camp de futbol, campionat de petanca de Festa Major. A les 10h camp de tir amb arc, tirada social de tir amb arc. A les 17h pl. Mercat, trobada de puntaires. A les 17:30h pl. Vella Pedra, trobada castellera: Cagpirats de Castellar del Vallès, Maduixots de l'Alt Maresme i Minyons de Santa Cristina. A les 18:45h pl. Mercat, XXVIII Cursa Popular. A les 21h església, X Festival de guitarra Girona Costa Brava. A les 23h pl. Mn. Baldiri Reixac, concert de Toni Cayena i The Patillas, i a pl. Mercat, Nit Jove: Sauvage Festival.

– Dia 27, Festa Major: A les 19h pl. Mercat, lliurament premis concurs dibuix i festival infantil amb Jordi Toniatti. A les 22:30h pl. Vella Pedra, havaneres amb el grup Bergantí.

– Fins al 31, cada dia de 18 a 21h i dissabtes i diumenges d'11 a 13h i de 18 a 21h a "la Caixa", exposició *En Batet i el suro*.

– Dia 3, a les 20h pl. Vella Pedra, Festival de corals: Palamós Gospel Choir i Gospel d'Aro; Fusions: grup Vocal i les bandes de les corals Jazz-Tic i La Jazzdaro.

– Dies 3, 10 i 17 d'agost, a les 19h pl. de l'església de Romanyà, Ruta de M. Rodoreda.

– Dia 9, a les 18h "la Caixa", inauguració de l'exposició de pintures i aquarel·les de Núria Dou. Cada dia d'11 a 13h i de 17 a 21h fins al 25 d'agost.

– Dia 9, a les 22h Espai Ridaura, VI Retrobem la Sarsuela: *Cançó d'amor i de guerra*. 15 €.

– Dia 14, a les 19:30h Tipi Park, *Run on Holiday*.

– Dia 14, a les 22:30h Espai Ridaura, 15.ª Nit d'il·lusió: Pilou, Kenris&Aurèlia, Les Alciati, Valérie, Txema, Vittorio Marino, Antoine et Sandra i Xevi.

– De dijous a diumenge a les 19h, visita guiada al *Museu de la Màgia*.

– Cada dia, d'11 a 12:30h i de 15 a 17:30h, visita als diorames del monestir de Solius.

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA DE JOSEP COSTART I ANNA MANJÓN A LA CAPELLA DE L'ANTIC HOSPITAL

El passat dissabte 19 de juliol es va inaugurar l'exposició fotogràfica de Josep Costart i Anna Manjón a la Capella de l'Antic Hospital. Dins els actes de la inauguració es va realitzar una cantada d'havaneres a càrrec del Grup d'Havaneres del Casal de Tueda, que va amenitzar la vetllada. L'acte va tenir una gran aflluència de públic i una gran acceptació de l'obra fotogràfica dels dos artistes. L'exposició que té com a tema principal Sant Feliu de Guixols i combina el paisatge urbà i paisatge natural dels nostres entorns. La mostra podrà ser visitada fins al dia 31 de juliol amb els següents horaris: de 10:00 a 14:00 i de 17:00 a 21:30.

LA CLAU DEL TEMPS

(Notes de dietari 2.8.1995) - *Aquells envelats de Festa Major*

Foto: JORDI BUDÓ

El recinte firal d'una Festa Major guixolenc de principis de la dècada de 1960 amb l'envelat entre les atraccions que s'hi donaren cita. A la imatge també es poden veure les barques de pesca varades a la sorra i les teranyines resseguint el contorn de la platja del racó de Llevant.

Dimecres 2 d'agost. Segon dia de la Festa Major.

Calor, potser no tant molla. A la llibreria, però, ambient de calefactor. Què hi farem, és l'estiu.

Aquest matí amb Jaume Provensal hem sortit a parlar dels famosos envelats que, a finals del segle passat i primera meitat de l'actual, s'instal·laven a la part alta de la platja de la nostra ciutat entre la riera del Portalet i el racó del Salvament; envelats que, any darrere any, es convertien en un dels màxims esdeveniments d'aquelles Festes Majors, llúides, que s'organitzaven a Sant Feliu. Gaziel ho explica molt bé a *Sant Feliu de la Costa Brava*, obra editada l'any 1963 per Aedos, un llibre que tots els ganxons haurien de tenir en consideració i estima per no dir, de capçalera. Naturalment hem sortit a parlar també, de la vistositat que tenien aquelles baluernes situades just al costat de la mar i de l'expectació que aixecava el seu muntatge els dies anteriors a la Festa. Jaume està totalment d'acord amb el que afirma Calvet quan diu: *L'envelat, a la seva gran època, fou una de les invencions més enginyoses de la Catalunya vuitcentista; la fórmula perfecta amb què una societat meridional, democràtica i encara novella, després dels segles que havia passat sotmesa, retreta i esquerpa, resolgué la manera d'esplaiar-se col·lectivament, una vegada l'any, improvisant el lloc que li mancava.*

Que jo recordi, després del parèntesi provocat per la Guerra Civil i aproximadament la primera dècada de la postguerra, és a dir, de finals dels anys 40 fins a principis dels 60, aquesta tradició iniciada pels nostres avantpassats des de les entitats culturals i d'esbarjo que existien a Sant Feliu, va tenir una continuïtat tot i que no podria pas assegurar amb exactitud, si de forma regular tots els anys o solament aquells que hi havia diners per fer-ho. L'encarregat de mantenir-

la va ser el Nou Casino La Constància, més conegut per El Casino dels Nois i va fer-ho fins que la junta de socis d'aquella entitat considerà inviable fer front a les despeses que comportava la instal·lació d'un envelat durant els quatre dies que durava la festa gran.

Cal remarcar que, si bé la seu del casino disponia d'una sala de ball ubicada al primer pis que permetia celebrar-hi tota mena d'esdeveniments, inclosos els musicals, durant els dies de la Festa l'envelat era l'espai escollit per portar-hi a terme part dels concerts i la totalitat dels balls programats, en tenir aquell una major cabuda per encabir l'allau de públic que solia assistir a aquells esdeveniments. Els nombrosos quadres pintats per Josep Amat els anys de la meua joventut escollint com a tema principal les veles llistades blanques i blaves de l'envelat que s'aixecava aproximadament en el lloc que avui dia ocupa la pista de bàsquet i el quiosc municipal, és un altre testimoni que avala el que explico en aquestes ratlles. Puc assegurar, almenys, que l'any 1962 sí que n'hi hagué un de plantat en aquella esplanada, ja que tinc una fotografia que en dona fe. El fet que s'hagués realitzat aquella instantània durant la Festa Major d'aquell l'estiu, va ser com a conseqüència de voler immortalitzar el moment que, amb alguns amics i amigues, vàrem acudir per primera vegada a un ball d'envelat, tot i que, amb la colla, ja feia temps que assistíem assíduament als balls programats pel Casino dels Nois a la seva seu.

Per cert, d'aquell ball en guardo un record molt especial. Tot i haver passat ja tants anys, encara sembla que em trobi dins d'aquell indret màgic contemplant les llotges repletas de públic al voltant de la pista de parquet; les aranyes colgant del sostre de lona completament il·luminades; les catifes vermelles per on hi

deambulava la gent; les cadires de pista ocupades pels balladors i per nombroses mares que havien acompanyat les seves filles a aquell acte social; l'orquestra interpretant les típiques melodies pròpies d'un ball com aquell; en fi, fins i tot recordo encara, la persona amb la qual vaig ballar el darrer vals de la nit; era una xicota de Sabadell que havia vingut a passar l'estiu a Sant Feliu i que es va incorporar a la nostra colla per l'amistat que tenia amb una de les nostres companyes. Es deia Remei Bona i vivia al barri de Can Feu d'aquella població del Vallès, comarca que resultà tremendament afectada per unes riudes de funest record, aquella mateixa tardor. D'aquell encontre amb aquella xicota simpatiquíssima, morena i de cabell arrissat, lectora empedreïda i bona estudiant,

en va sorgir una amistat que es va traduir amb una correspondència que vàrem mantenir durant anys. En aquella època, Remei escrivia ja amb un català exquisit i, és clar, aquell fet em tenia encisat. El més sorprenent de tot, però, és que malgrat la poca distància geogràfica existent entre la seva ciutat i la meua, mai més vàrem tenir ocasió de veure'ns. En aquelles dates, vaig començar ja a separant-me d'aquella colla i a freqüentar altres amics que, com va ser el meu cas, començarem a entregar-nos en cos i ànima a la música i a actuar per aquells móns de Déu. Possiblement aquell fet va resultar determinant perquè les cartes s'espaïessin i d'ençà els anys 70, mai més vaig tornar-ne a saber un borrall. A vegades les coses van així.

JOAN CANADELL

ELS SARRONS DE L'ÀVIA

Als matins l'àvia feinejava per la cuina. Després de dinar i de deixar-ho tot endreçat, s'asseia a la cadira baixa al costat dels finestrals que donaven al jardí i feia ganxet. A la seva dreta hi posava el cistell curull de cabdells de fil molt gruixut i els ganxets. Teixia sarrons. Uns sarrons reixats amb nanses de fusta folrades de vímet que el cisteller de la cantonada les fabricava exprés per a ella. Tots en teníem un. Era el regal més esperat quan ens casàvem.

Des del seu lloc de treball es veia el jardí, hi dedicava molt de temps. A dintre de casa, mai hi faltava un ram de flors fresques. Al fons el gran galliner, al qual tots hi entràvem per agafar els ous calents acabats de pondre. Al costat el pou. A l'estiu l'àvia treia la cadira baixa al porxo per poder olorar el perfum de les glicines que s'enfilaven per la barana oferint-li els penjolls florits.

A casa de l'àvia, els dissabtes, ens hi reuníem els cosins a dinar. Com que érem una família molt nombrosa, dividia els torns per edats. Els petits de menys de 10 anys, els de 10 a 15 anys i els grans.

Quan ella agafava el ganxet tots els petits ens assèiem a terra al seu voltant per escoltar les històries que li agradava explicar.

Ens parlava de la seva joventut, de com es van conèixer amb l'avi, del naixement dels seus nou fills, entre els quals hi havia el meu pare, que sempre deia era el més entremaliat. Ens feia riure quan ens explicava les malifetes que inventaven. Eren com uns contes amb els seus fills de protagonistes. Parlava de manera pausada i amb una suavitat de veu que ens fascinava.

Anava explicant sense deixar de fer ganxet, fins i tot comptava els punts i no s'equivocava. El sarró anava creixent i quan el tenia a la mida hi posava les nanses i les subjectava amb botons.

Avui sóc a casa de l'àvia. L'han venuda i ens han citat a tots, perquè agafem algun objecte que pugui servir-nos de record. He arribat la primera, per evitar escoltar els crits i les baralles de tota la colla en repartir-se el botí.

Sóc al menjador d'estiu. Encara hi ha la cadira baixa al costat dels finestrals. Les parets enrajolades amb dibuixos geomètrics que jo sempre resseguia amb el dit, com si les volgués dibuixar.

Obro els finestrals i surto al jardí. Tot està sec. Les flors s'han marcit. Les glicines s'ha assecat. El galliner ple de teranyines. El pou està igual. La corda subjecta la galleda que és sobre el pedrís un xic esquerdat. Hi posàvem les ampolles de vi i les de gasosa. Era un plaer fer-la lliscar per la corriola i baixar-la al fons. Sempre teníem la beguda fresqueta a l'hora de dinar.

A la paret una foto dels avis que els havia fet el retratista el dia que van celebrar les noces d'or. L'àvia asseguda en una butaca, els cabells blancs recollits en una trossa alta. L'avi dret al seu costat amb el barret i el bastó que li donen un punt d'artista i conquistador. L'àvia era molt dolça i afectuosa, l'avi distant i amb aires de gran senyor.

De tot el que hi ha a la casa, jo només vull el cistell amb els cabdells de fil i els ganxets. Potser encara hi trobaré el darrer sarró que no va poder acabar.

ROSER PADRÓS

Febrer 2014.

LA GRAN GUERRA. DE GAZIEL A KUBRICK

Agustí Calvet - *Gaziel*.

Ara fa 100 anys, *Agustí Calvet* es trobava residint i estudiant a París, quan el sorprené l'esclat de la guerra entre França i Alemanya, a finals de juliol de 1914. Els dies que seguiren aquest fet van ser recollits en el famós *Diari d'un estudiant a París*, que descriu de manera gràfica, emotiva i reflexiva, com va viure en primera persona aquelles primeres setmanes del conflicte. *Gaziel* aconsegueix transmetre amb la mirada analítica i desapassionada d'un estranger, la reacció de la societat francesa davant l'atac del país veí, que passa de l'eufòria i la confiança inicial, als dubtes i el desconcert, en pocs dies. La narració, escrita inicialment com un diari personal, acaba convertint-se en un testimoni privilegiat, d'uns fets de transcendental importància, que s'iniciaren amb l'assassinat a Sarajevo de l'hereu de l'imperi austrohongarès, l'arxiduc Francesc Ferran d'Àustria i la seva dona, però que es venien coent de feia molts anys a la vella Europa. Un conflicte que sacsejaria tot el globus terraqüi, acabaria amb imperis centenaris, mouria fronteres, s'emportaria més de 10 milions de vides humanes, i suposaria a la fi, l'inici d'una nova era social, política, econòmica, militar i tecnològica, que deixaria definitivament enrere el món tal i com s'havia concebut fins aleshores, aquell món d'ahir que diria *Stefan Zweig*. En aquells primers moments, però, res de tot això era imaginable, i la immediatesa del relat de *Gaziel* té precisament aquesta virtut: ens narra amb una perspectiva noucentista i quotidiana, uns fets que després es revelarien claus en la història de la humanitat.

Contràriament, les aproximacions cinematogràfiques a la Primera Guerra Mundial, ens descriuen el conflicte amb totes les seves conseqüències i amb el ple coneixement de la seva transcendència històrica. El cert és, però, que el seu tractament a la pantalla gran ha estat relativament reduït, sobretot per culpa de l'aclaparadora allau de films centrats en la Segona Guerra Mundial, tant durant la seva vigència com en els anys immediatament posteriors. No podem oblidar que als anys 40 la indústria de Hollywood es trobava ja a ple rendiment (cosa que no passa a la dècada dels 10), i era capaç de produir cintes a gran velocitat. A

més, la participació dels EEUU a la conflagració va ser molt més destacada, fet que va generar l'aparició dels films de propaganda. I tampoc es pot passar per alt que amb el nazisme al bàndol contrari, es tenia perfectament delimitada la frontera entre bons i dolents, fet que no era tan clar a la Gran Guerra, i això té una importància capital en el cinema, i en el gènere bèl·lic en particular.

Malgrat això, la collita de cintes emmarcades en aquest període històric no és gens menyspreable i ha donat algunes obres mestres indiscutibles, a més d'atreure a directors de primera línia. Sense anar més lluny, la primera pel·lícula de la història en guanyar el premi Oscar va ser *Alas* (1927), de *William A. Wellman*, drama mut centrat en el món de l'aviació, amb triangle amorós, que destaca per l'espectacularitat de les seves escenes de batalles aèries. Fruit del seu èxit, el magnat *Howard Hughes* va combinar la seva passió pel món del cinema i l'aviació a la producció més ambiciosa i cara feta fins aleshores, *Los ángeles del infierno* (1930), i que va ser reproduïda en l'inici del biopic de *Martin Scorsese*, *El Aviador*, on es descriu el grau de perfeccionisme d'aquest personatge únic del Hollywood clàssic. En aquest apartat aeri també cal destacar el primer film sonor del mestre *Howard Hawks*, *La escuadrilla del amanecer* (1930), que se centra en un tema recurrent en la seva filmografia, com és l'amistat i la camaraderia entre un grup d'homes, en aquest cas pilots de la força aèria aliada. Per l'altra bàndol destaca la figura de *Manfred von Richthofen*, el cèlebre pilot alemany conegut com el *Baró Roig*, que amb més de 80 avions abatuts es va convertir en una autèntica llegenda abans de ser abatut sobre el riu *Somme* el 1918, i que ha tingut també diverses aproximacions cinèfiles, com ara la irregular *El barón rojo* (1971), de *Roger Corman*.

El món de la literatura també ha proporcionat algunes adaptacions memorables, com ara *Sin novedad en el frente* (1930), en la qual *Lewis Milestone* adapta la gran novel·la d'*Erich Maria Remarque*, que posa l'èmfasi sobretot a mostrar la inutilitat i la cruïda de la guerra, allunyada de qualsevol èpica o sentit. També de la ploma d'*Ernest Hemingway* neix *Adiós a las armas*, basada en les seves pròpies experiències com a volun-

tari al front italià, i que compta amb la versió de 1932 de *Frank Borzage* amb *Gary Cooper*, i la de 1957 de *Charles Vidor* amb *Rock Hudson*. Més centrada en les devastadores conseqüències del conflicte bèl·lic no podem oblidar *Johnny cogió su fusil* (1971), on el propi Dalton Trumbo trasllada al cinema el seu llibre homònim on narra l'esfereïdora història del soldat que torna absolutament mutilat de la guerra.

La denúncia dels horrors d'aquest especialment cruent conflicte armat, és una de les constants del cinema sobre aquest fet històric. Aquí destaca per exemple *El gran desfile* (1925), de *King Vidor*, que posa l'èmfasi en la devastació de la lluita de trinxeres i la inutilitat de morir per la pàtria. O la més recent *Capitán Conan* (1996), de *Bertrand Tavernier*. Però si un nom sobresurt sobre la resta en el cinema antibèl·licista aquest és sens dubte *Senders de gloria* (1957). En aquesta peça magistral, *Stanley Kubrick* ens ofereix una autèntica lliçó de cinema, tant en la part tècnica, amb uns enfocaments i uns plans difícilment superables, com en la part dramàtica, amb algunes escenes que posen autènticament la carn de gallina. A més, furga en totes les misèries i contradiccions de la guerra, a través d'una història que contraposa la miserable vida a les trinxeres, amb les comoditats dels alts comandaments; que enfronta el patiment d'uns soldats enviats

alemany, a qui l'uneix la pertinença a l'antiga aristocràcia europea, la seva camaraderia, els seus gustos..., que malgrat tot es troben en fase d'extinció. I seguint els postulats de l'esquerra europea de l'època, aposta decididament per una entesa de les classes populars dels diferents països.

Però si ens trobem davant la primera guerra mundial, és perquè l'enfrontament va produir-se també fora dels límits del continent europeu. En aquest sentit, el segon gran camp de batalla va ser sens dubte l'Àfrica. I d'entre les seves dunes, han sortit films incontestables com *Lawrence d'Àràbia* (1962), en què *David Lean* regala a *Peter O'Toole* el paper de la seva vida, encarnant aquest oficial britànic que canvia el curs de la guerra contra els turcs quan aconsegueix unir les tribus àrabs per tal que lluitin per la seva terra; tot i que la seva idea d'un gran estat àrabi es vegi frustrada quan entra en joc el pragmatisme de la política anglesa. Una obra densa, de gran bellesa visual i amb uns retrats de personatges amb el millor i el pitjor de la naturalesa humana. També s'enfronten a l'exèrcit turc els soldats australians a *Gallipoli* (1981), de *Peter Weir*, un film notable, emocionant i que reivindica l'amistat en temps de guerra, i la pèrdua d'una generació per la seva culpa.

I malgrat que la llista podria ser

Fotograma de la pel·lícula *La escuadrilla del amanecer* (1930).

a una mort segura al camp de batalla, amb la frivolitat dels seus caps, més preocupats de justificar la seva posició i les seves ordres, arribant fins i tot a l'afusellament injust de 3 soldats; i que planteja obertament el classisme imperant durant *Gran Guerra*, plasmat en la utilització de les classes més populars de cada país, que en el fons no tenen diferències entre elles, per dirimir les disputes de les classes dominants. En una línia similar a aquest discurs es troba *La gran il·lusió* (1937), de *Jean Renoir*, quan contraposa les diferències socials de diversos presoners francesos, amb l'amistat d'un d'ells amb el seu carceller

molt més llarga, tan sols citar per acabar una obra d'*Steven Spielberg* injustament infravalorada: *War Horse* (2011). Un perfecte compendi del que va ser i suposar aquesta terrible guerra, i dels seus diversos enfocaments al cinema, que li serveix a més per fer un homenatge volgut al cinema de *John Ford* i a la seva Irlanda natal, a la manera clàssica de rodar, de fer el-lipsis, d'enquadrar, d'usar els primers plans... Perquè el passat no es pot oblidar i sempre cal treure'n lliçons i aprendre'n, com molt bé sabia també el nostre *Gaziel*.

MARC SERRA

WALT KUHN. Banyistes a la platja, 1915. Òli sobre tela 76 x 102 cm. © Colecció Carmen Thyssen-Bornemisza en dipòsit en el Museo Thyssen-Bornemisza.

L'IDEAL EN EL PAISATGE. DE MEIFRÈN A MATISSE I GONTXAROVA COL·LECCIÓ CARMEN THYSSEN

ESPAI CARMEN THYSSEN
del 13 de juliol al 19 d'octubre de 2014
SANT FELIU DE GUÍXOLS
www.espaicarmen Thyssen.com

Organitzat

ESPAI
CARMEN THYSSEN

Col·labora

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Girona
Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

ENTREVISTA AMB UNA ÀGUILA CUABARRADA

—Nom?
—Aquila fasciata.
—Sexe? (És per centrar el tema, sap).
—Femella
—Estat civil?
—Apaguellada.
—I aquest accent?
—Sóc fgrancesa, de prop de Nimes.
—Doncs parla molt bé, ben-vinguda. Residència actual?
—Millor que no li digui.
—Per què?
—Pegquè quan segons qui sap on vivim ens fa la vida impossible o vénen a pguendre'ns els ous o els fills. Tot el que li digré és que vivim al massís de l'Agdenya i ja li he dit massa.
—Activitat?
—Avui per avui vaig de "depregre" en "depregre".
—M'ho hauria d'explicar una mica perquè no l'acabo d'entendre.
—Se'm fa molt dur paglar de tot això...
—Provi-ho, ja veurà que, si ho treu, es trobarà millor.
—Pgovem. La pgrimera "depregre" és que sóc, de fet som, depredadors. Som especialistes en ocells. Aquí, les pgrincipals víctimes són els gavians aggentats. N'hi ha tants! I estan tan grassos! Una delícia, escolti. L'única pega que tenen és que es defensen, els punyetegos. Bé es

defensen,... contgra nosaltres no tenen gres a feg.

—No em voldrà fer creure que només mengem gavians, no?

—No, també cauen tudons, gatxos, algun aligot vespeg... per vaguiar, més que gues. Pegò el que tenim més a mà són els gavians. Que ni els hem d'anar a buscar a la costa, ja que cada dia ens passen per davant del nas quan van i vénen d'engreixagr-se a l'abocador de Solius.

—I, la segona "depre"?

—Deixeu-m'ho estar.

—Va, tregui-ho, que això sempre alleuja.

—És que no puc...

—Prou! Ja li respondré jo, que sóc la seva parella. La segona "depre" és de depressió. De depressió que comparteixo perquè a mi també m'ha tocat de ple. De tota manera perdre un fill, sempre les afecta més a elles.

—Que han perdut un fill? Sí que ho sento. Seria molt agosarat per la meua part preguntar con ha sigut?

—Com diu vostè, millor treure-ho. Comencem pel començament. Vaig néixer als cingles de Bertí, a cavall de les comarques del Vallès Oriental i Osona. Quan vaig trobar aquest indret meravellós, no vaig tenir cap dubte en decidir que era on volia viure la resta de la meua vida. I

per arrodonir la meua felicitat, un dia va aparèixer una femella impressionant, poderosament atractiva. Ens vam enamorar a l'instant. Ho teníem tot. Ens teníem a nosaltres i teníem un lloc fantàstic on viure. Només ens faltava una cosa: els fills.

Primer ens vàrem dedicar a buscar amb molta cura un lloc per bastir el niu. La tasca era difícil perquè els penya-segats més adients eren freqüentats per gent que s'hi enfilava. Després de molt discutir, en vàrem fer un a la capçada d'un gran pi a una zona tranquil·la. Però no ens acabava d'agradar, sobre tot a ella. No se sentia segura, era massa a prop d'una pista forestal. Al final em va convèncer de fer-ne un altre a un penya-segat que no semblava transitat. Tot va anar bé fins que, en arribar el bon temps, va començar a arribar gent a enfilarse per aquelles parets. Amunt, avall, crits... Anàvem d'ensurt en ensurt, fins que un dia que ens van arribar massa a prop i durant massa temps. L'ou es va refredar i el petit de dins va morir. Ella, desesperada, encara el va anar covant durant més d'una setmana. Però no hi havia res a fer. S'havia perdut per sempre.

—Quina història més trista, ho sento molt.

—Ho entén ara perquè estem com estem, no? Una pèrdua així no se supera mai més.

—Miri, el temps tot ho cura i s'ha de mirar endavant.

—És el que jo li dic, mentre faig el cor fort. No ens queda altre remei que aprendre del fracàs i encarar el futur. Però, quin futur ens espera? Nosaltres podem arribar a conviure amb la gent si no se'ns acosten massa. Caminants, ciclistes, boletaires i,

fins i tot, caçadors (tot i que amb aquests hi has d'anar molt en compte, que sempre hi pot haver algun eixelebrat), ens molesten relativament. Els motoristes ja comencen a ser una altra cosa. Però amb els que no podem són amb els que s'acosten massa, sobre tot, quan estem fixades al niu. Els estris voladors, paramotors, em sembla que es diuen, i els escaladors ens fan pànic.

—Però, aquestes activitats estan regulades.

—No ho sé, però si ho estan, o estan mal regulades o no es compleixen les regulacions. Els paramotors passen a tocar; d'escaladors n'hi ha a tot arreu i a qualsevol època de l'any i de la resta, ja ni en parlo. També li haig de dir que uns personatges uniformats van plantar uns rètols tot al voltant d'on teníem el niu, prohibint l'escalada, però ni cas... I ara que ja està assabentat de les nostres penes, si em perdona, aniré a fer companyia a la meua parella, que veig que ha quedat allà tota trista.

CARLOS ALVAREZ CROS

Notes finals. Les anelles dels dos integrants de la parella d'àguiles instal·lades al massís de l'Ardenya han permès determinar els llocs de naixença de cada un d'ells.

Aquest text va ser escrit després de la temporada de cria de 2013. La primavera del 2014 s'ha repetit la tragèdia. La parella de l'Ardenya ha tornat intentar la cria (canviant l'emplaçament del niu), s'ha senyalitzat la zona i, malgrat tot, s'ha tornat a perdre la posta. Les nostres àguiles cuabarrades aprofundeixen la seva depressió, que comparteixen amb alguna parella de ducs, que també han vist afectats els seus nius.

Funerària Juanals

TANATORI - CREMATORI
SERVEI PERMANENT
972.32.22.82 - 972.32.88.55

Serveis de:
Enterrament
Incineració
Traslats
Flors
Esqueles
Làpides

Donem servei a:
Sant Feliu de Guíxols
Castell-Platja d'Aro i S'Agaró
Santa Cristina d'Aro
Calonge
Sant Antoni de Calonge

Gestionem les defuncions d'aquestes poblacions a qualsevol hospital, clínica o residència geriàtrica de la província.

OFICINES CENTRALS, TANATORI i CREMATORI
Avda. Catalunya, 150 - 17220 Sant Feliu de Guíxols
Tels.: 972.32.22.82 - 972.32.88.55. Fax: 972.82.14.50

NOU STIL

Perruqueria per a Homes

Bona Festa Major!

Plaça del Mercat (3a. Travessia, núm. 8)
Tel. 972 32 41 01
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TECNOCOM

Antenes, TV satèl·lit, Porter electrònic i videoporter
Sonorització i megafonia, Telefonía, Circuit tancat TV
C/ Zorrilla, 22 - Tel. 972 32 59 14 - Fax 972 32 64 31
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

Associació EMAD SANT FELIU

Entorn Malalts d'Alzheimer i Demències

QUIN PAPER TÉ L'ALIMENTACIÓ EN LA MALALTIA D'ALZHEIMER?

Actualment hi ha un interès manifest, i fins i tot una preocupació, per tota la temàtica relacionada amb els aliments i les dietes. Els avenços que han anat experimentant les ciències de l'alimentació i de la nutrició en les últimes dècades, revelen la importància que té una bona alimentació com a via de promoció de la salut i del benestar físic i emocional.

Coneixem del cert quines propietats té cada aliment i com actuen dins del nostre organisme. Hi ha un munt de publicacions que tracten de la influència que té l'alimentació en la nostra salut i, evidentment, de la importància d'alimentar-nos correctament per gaudir de bona salut. Moltes d'elles intenten que prenem consciència que una alimentació pobre repercuteix de forma negativa en la nostra salut. Ens alerten que si consumim poca fruita i verdura i mengem aliments poc nutritius, les possibilitats de patir alguna malaltia augmenten.

Però, tal com corroboren les investigacions, no només cal consumir energia i nutrients (proteïnes, grasses i hidrats de carboni, vitamines, i minerals) i evidentment aigua. Sinó també altres components no nutritius dels aliments que són protectors de certes malalties, com la fibra i els antioxidants naturals presents fonamentalment en els vegetals. La clau per alimentar-se d'una forma sana consisteix en menjar una àmplia varietat d'aliments diferents que es complementin entre si. Aquesta varietat d'aliments ens la proporciona la *Dieta Mediterrània*, reconeguda arreu per metges i nutricionistes.

La *Dieta Mediterrània* sembla ser que aporta molts beneficis a la salut. Redueix el risc de patir certes alteracions o malalties a curt i llarg termini. Aporta antioxidants que prevenen l'envelliment cel·lular, millora la memòria, sembla estar associada a un risc menor de deteriorament cognitiu i, per tant, protegeix de malalties neurodegeneratives com la malaltia d'Alzheimer. Consisteix en portar una nutrició variada i equilibrada amb productes d'aquesta zona geogràfica. Els hidrats de carboni

més recurrents són el pa i la pasta. La principal font de grassa és l'oli d'oliva. Les hortalisses, fruites, fruits secs i les llegums ens aporten fibra i són antioxidants. El peix, les aus de corral, els lactis i els ous formen part del grup de les proteïnes, les carns vermelles i el greix animal es consumeix en menor proporció. S'utilitzen herbes aromàtiques com a alternativa a la sal, i es consumeix moderadament vi als àpats.

Els aliments de la *Dieta Mediterrània*, però, cal distribuir-los correctament al llarg del dia, cosa que la majoria no acabem de fer correctament. Cada grup d'aliments s'ha d'ingerir en una proporció determinada per poder beneficiar-se dels seus efectes. Les proteïnes suposen el 15% de l'aport energètic total. Els hidrats de carboni o sucres han de superar el 55% de l'aport total diari (arròs, pasta, llegums, amb fruites, verdures i hortalisses). Mentre que els greixos no poden superar el 30% de les calories totals ingerides.

Des de la dècada dels 40, molts estudis han mostrat que l'estructura i la funció del cervell estan influenciats per la dieta. Una alimentació equilibrada i variada permet que el nostre organisme funcioni amb normalitat i redueix el risc de patir certes alteracions o malalties. Fins i tot pot prevenir malalties cròniques com la diabetis, la hipertensió, el càncer... ja que els nutrients i vitamines que trobem en el menjar proporcionen major immunitat al nostre organisme.

Tanmateix, les investigacions determinen que existeixen una sèrie d'aliments que afavoreixen el manteniment d'una bona memòria. Les cèl·lules del cervell, les neurones, necessiten molts micronutrients per funcionar correctament. Aquests micronutrients els podem obtenir ja sigui mitjançant l'alimentació o bé amb complements alimentaris.

Alguns estudis conclouen que les dietes riques en verdures de fulla verda i les crucíferes poden ajudar a protegir la funció cerebral. Cal consumir diàriament *Fruites i Verdures*, sobretot les de

tons foscos, com les móres, raïm negre, círcies, bròquil, pebrot, albergínia i cebes morades.

El nostre cervell necessita *Vitamina E*, present en *ametlles, nous i avellanes*. Segons un estudi realitzat amb dones de més de 70 anys, es demostra que les dones que consumeixen nous 5 cops a la setmana o més, tenien millor memòria i millor rendiment intel·lectual que aquelles que no en consumeixen.

La *Vitamina C* té un gran poder antioxidant, i és capaç de neutralitzar els efectes negatius dels radicals lliures sobre les cèl·lules del cervell. Es recomana ingerir taronges, llimones, kiwi, meló o maduixes, i verdures, com el pebrot o el bròquil. Sembla ser que els individus amb una ingesta elevada de *Vitamines C i E* milloren la seva funció cerebral.

L'*Oli d'oliva verge*, ajuda a disminuir els nivells de colesterol i protegeix les neurones. Investigadors italians de la Universitat de Florència han descobert que els polifenols de l'*Oli d'oliva verge extra* poden prevenir o retardar l'aparició de la malaltia d'Alzheimer.

Els *Peixos Blaus* rics en *Omega 3*, milloren l'activitat neuronal. Els trobem a la tonyina, salmó, sardines, seitó, truita... S'ha demostrat que els nivells de nutrients específics, com per exemple els àcids grassos *Omega-3* i certes vitamines, són més baixos en aquelles persones que pateixen malaltia d'Alzheimer en comparació amb persones sanes de la mateixa edat. Malgrat això no vol dir necessàriament que si els aportem a la nostra dieta millorarem els símptomes... Cal treballar la prevenció, ja que un cop instaurada la malaltia aquesta, ara per ara, anirà avançant inexorablement.

Es recomana prendre peix blau dos o tres cops per setmana, o prendre suplementes d'*Omega 3* diaris. La ingesta de peix blau més de 2 cops per setmana s'associa a una reducció del 41% de malaltia d'Alzheimer en comparació amb aquells que consumeixen peix blau menys d'un cop per setmana. A més a més les persones que consumeixen peix blanc o blau, un cop per setmana o més, tenen un 60% menys risc de patir malaltia d'Alzheimer comparats amb aquells que no en consumeixen, i a més a més presenten menys deteriorament cognitiu.

Segons algunes investigacions, la *Cúrcuma*, que es una espècie que es troba continguda en condiments com el curri, pot reduir l'acumulació beta-amiloide en el cervell, que és un símptoma que presenten els malalts amb malaltia d'Alzheimer. Aquestes plaques són acumulacions de material que s'uneixen a les cèl·lules nervioses, bloquejant la capacitat de

les cèl·lules per comunicar-se entre si.

També els làctics podrien ser essencials per a la salut del cervell, segons un nou estudi nutricional realitzat a Estats Units i Austràlia. Aquest revela que el consum regular de productes làctics com la llet, el iogurt i el formatge millora les habilitats mentals comparades amb persones que no en consumeixen mai o només esporàdicament.

Però no només l'alimentació, alguns estudis amb ratlins corroboren que els suplementes nutricionals poden alleugerir múltiples factors de risc genètic per a la malaltia d'Alzheimer. També s'han realitzat estudis amb humans que suggereixen que la ingesta d'aquests suplementes en la fase inicial pot alentir el procés de la malaltia. Així, la *Gelea reial* està indicada quan fem un sobreesforç mental i necessitem molta concentració. És un complement alimentari ric en silici, fòsfor i potassi, que són tres nutrients necessaris per tal que les neurones estiguin ben alimentades. També és una bona font d'acetilcolina, que és un neurotransmissor, substància necessària per enviar la informació entre neurones. La *Gelea reial* millora les connexions neuronals i per tant, si la prenem per temporades durant l'any, tindrem millor memòria i millor rendiment intel·lectual.

Un altre suplement és l'*Oli de fetge de bacallà*, entre d'altres propietats, és una de les millors fonts de vitamina D que hi ha. Té molts beneficis per a la salut. S'ha observat que aquelles persones que tenen nivells baixos de vitamina D tenen pitjor funció cognitiva.

En general, els experts recomanen reduir de la dieta les quantitats consumides de *grasses Trans* que són presents en alguns aliments processats, farines refinades i sucre, i solen associar-se a un risc més gran de malaltia d'Alzheimer. Sembla ser que una dieta baixa en calories i pobre en hidrats de carboni pot reduir i fins i tot revertir els símptomes de l'Alzheimer.

Està al nostre abast prendre mesures naturals per millorar la nostra salut cerebral. Mantenint una dieta equilibrada ajudarem a que el nostre cervell faci correctament les seves funcions.

ANNA PUIG
Psicòloga EMAD Sant Feliu

CLÍNICA DENTAL

Dra. Irene Capria

ODONTÒLOGA

Col·legiada núm. 1768

IMPLANTS ORTODÒNCIA

URGÈNCIES 639 348 583

ATENEM PACIENTS RUSSOS

MÚTUES CONCERTADES

Consultori:

Rambla de la Generalitat, 25, 1r. C - Tel. 972 821 441

SANT FELIU DE GUÍXOLS

LA DOCTORA I ELS SEUS COL·LABORADORS ELS
DESITGEN UNES BONES VACANCES I FESTA MAJOR

UN ARTICLE CENSURAT EL 2007 VEU LA LLUM SET ANYS MÉS TARD

David Moré Aguirre (Tossa,1974) és llicenciat en Història a la Universitat de Girona el 1997, màster en gestió d'organitzacions i projectes culturals per la UDG el 2003, màster de recerca històrica per la UDG el 2011. Arxiver municipal de Tossa de Mar des de l'any 2000. Autor de diverses monografies i nombrosos articles sobre història local tossenca, història social, genealogia i arxivística. Estudiós dels fars, els senyals marítims i els faroners a Espanya (s. XIX-XX) i la seva història social. Investigador del Centre d'Estudis Selvatans. Besnét, net i nebot de faroners.

Aquest article, que no va veure la llum a l'Arjau el 2007, surt ara arran d'una conversa privada entre David Moré i el que signa. Qui signa creu que és un article ben raonat, respectuós i que dona una opinió personal sobre un fet tan considerat com el patrimoni local, tan maltractat sovint i encara, depenent dels vents (llegeixi's persones) que bufen a les institucions. Cal, doncs, donar a conèixer, per a la petita història local (la que hem de defensar i no obviar) aquells fets o escrits que es varen voler amagar en el seu moment.

La casa del faroner també era patrimoni guixolenc!

El tema del número 55 de l'Arjau portava per títol "El turó dels Guixols i el port, patrimoni a recuperar". Una frase de la pàgina 32 m'ha esperonat a fer les reflexions que nodreixen el present article, que en cap cas vol ser un motiu de polèmica, sinó un element de reflexió i anàlisi entorn del que és patrimoni i del que no ho és, i que permeti en la mesura del possible redreçar el que crec ser un oblit, a favor del qual voldria fer un prec amb la millor de les intencions i sense ferir cap mena de susceptibilitat.

La frase esmentada deia en relació a l'antic llatzeret: "El 1884 s'acordà habilitar-lo com a hospital per a colèrics. Al costat mateix, s'hi construí una edificació moderna per al faroner, que, juntament amb l'edifici del Club Nàutic trencà l'harmonia existent entre la gràcil caseta del Salvament (mòdul del Museu d'Història), la resta de testimonis històrics i la natura". És clar, que la utilització de l'adverbi 'juntament' suposa l'equiparació de l'edifici del Club Nàutic amb el recentment enderrocat habitatge del faroner. No puc estar-hi d'acord. És cert que sobre gustos no hi ha res escrit, i que els immobles sempre poden ser objecte de crítica arquitectònica, i el seu emplaçament motiu de debat urbanístic. No hi ha dubte que determinades sensibilitats urbanístiques canvien amb els temps, i allò que en un moment donat és acceptat, anys més tard genera consens en contra, com el cas de l'edifici del Club Nàutic, en relació a la idoneïtat del qual trenta anys després sembla que tothom ha donat la raó a Lluís Esteve, que llavors va tenir escàs recolzament.

És una opinió personal, però penso que amb el recent enderroc de la casa del faroner s'ha comès un greu error comparable, ni que sigui a l'inrevés, amb la construcció d'aquest polèmic Club Nàutic. Penso que ni de bon tros, un i altre immoble tenen res a veure, i només cal analitzar els elements patrimonials que el Club Nàutic va fer desaparèixer, i el solar pràcticament ras sobre el qual es va aixecar l'habitatge del faroner. Crec, que emposos per un excés de zel, diguem-ne conservacionista envers el turó dels Guixols, s'ha optat per una decisió plenament legítima, però al meu entendre, errònia; en la

mesura que no es tracta de la simple demolició d'un habitatge, l'estètica del qual podia agradar més o menys, certament. El que s'ha enderrocat era la casa del faroner, un immoble darrere el qual hi ha l'ampli món dels fars i dels senyals marítims, que altres municipis d'arreu sí aprecien i darrerament vénen posant en valor. Tanmateix, a Sant Feliu sembla que els senyals marítims no han estat valorats com a patrimoni ganxó que són encara avui, malgrat aquesta destrucció.

Què en diríem el 2007 si vint o trenta anys enrere l'ajuntament d'aleshores hagués enderrocat la caseta de Salvament? Què seria avui aquest espai tan dignament obert als ciutadans, exemple de recuperació patrimonial, si una decisió política o tècnica del passat hagués optat 'per retornar la fesomia original' a l'espai? És cert que l'estètica d'un i l'altre edifici tenien poc a veure, i podríem convenir a dir que la casa del faroner de 'gràcil' en tenia més aviat poc. Però en ambdós casos es tracta d'espais que mereixien el mateix reconeixement, perquè la raó de ser d'ambdós suposava una millora de les condicions de la navegació, i la seva existència contribuïa a salvar moltes vides, com tradicionalment ha reconegut tota la gent de la mar. Però encara més. Els senyals marítims, avui, continuen funcionant. Sí! Per desconeixement s'ha generalitzat un error que porta molta gent a pensar que avui els fars ja no funcionen. I això no és així, malgrat els molts avenços tècnics i tecnològics que han portat a profundes transformacions dels fars i dels faroners com a professió. Uns i altres continuen funcionant i existint, per bé que de manera ben diferent a la del passat. La millor prova que els senyals marítims continuen essent ben necessaris, és que l'estiu passat (any 2006) s'ha instal·lat un nou abalisament al passeig, que dona més i millor cobertura a l'entrada de les embarcacions al port ganxó.

La primera senyalització marítima del port de Sant Feliu va quedar instal·lada el 29 de maig de 1907, ara fa just un segle. Era un llum verd situat a l'extrem del mur d'abric del port. A mida que el port s'anava construint, els llums anaven canviant d'ubicació, i finalment s'hi van col·locar uns llums d'enfilació que funcionaven amb petroli. El maig de 1924 els senyals es van electrificar i el servei es va dotar d'un tècnic amb

DAVID PARIS CERVERA

La casa el 1973.

residència. El faroner vivia en una petita casa al moll fins que els bombardejos de l'aviació franquista durant la Guerra Civil la van destruir i llavors va haver d'anar a viure a un pis de lloguer de la ciutat. El 1940 es va plantejar la possibilitat d'habilitar la caseta de Salvament, però després d'una demora en el projecte, l'Ajuntament ganxó en sessió del 30 d'abril de 1948 va aprovar la cessió gratuïta a l'Estat d'un solar per construir un immoble on hi havia una sala de màquines i d'aparells tècnics, i l'habitatge dels faroners, on aquests han viscut des de 1950 fins a les darreries de 2006. L'origen d'aquest edifici també té, doncs, molt a veure amb aquest exercici de memòria històrica que des de fa uns anys s'està fent a la ciutat. Durant aquest període s'han succeït diversos faroners, essent David Paris Brugués amb 33 anys de servei, el tècnic que més anys hi ha residit. Entre 1981 i 1986 el servei va quedar agregat al far de Tossa, i des d'aquella data i fins al 2006 el tècnic resident ha estat José María Serrano.

Retornant a l'arrel del que motiva el present article, lamento veure que un excés de zel envers un patrimoni ha portat a menystenir-ne un altre. I això em porta a relliscar pel pendent de la teorització sobre el què és patrimoni i el que no. I aquí és on vull creure que el desconeixement ha guanyat a la premeditació, perquè si no és així la qüestió em sembla com a mínim preocupant, perquè estem anant a la base dels criteris que porten a fer unes determinades polítiques culturals. No és la meua intenció ferir ningú, però lamento avaluar aquesta decisió des d'un angle diferent del qual s'ha optat. Penso que de la mateixa manera que d'una forma excel·lent, brillant i sense paral·lelisme coneguts al país s'ha recuperat un petit espai com la caseta de Salvament; amb la caseta del faroner, s'hauria pogut fer el mateix procés de recuperació, bé és cert que amb uns altres continguts, tot posant en valor la singular senyalització marítima de la qual gaudeix des de fa un segle el port de Sant Feliu de Guixols, i per la qual institucions locals i ciutadans de fa un segle van lluitar de forma unànime. La proximitat d'ambdós edificis crec que hi ajudava, i potser l'opció de tancar el

recinte permetria tenir-lo molt més net del que lamentablement està, amb el benentès que, malauradament, l'incivisme d'uns pocs malmet els esforços de molts.

Els senyals marítims, sempre molt vinculats a la navegació, tenen en el cas ganxó una especial interrelació amb el port, i atès que l'Ajuntament està decidit a tirar endavant un interessant i ambiciós projecte de recuperació del patrimoni portuari amb la corresponent museïtzació, la qual cosa és —cal dir-ho— lloable i fins i tot envejable per part d'altres municipis; penso que s'ha desaprovechada una ocasió immillorable per, tot mantenint la casa del faroner, poder explicar els senyals marítims de Sant Feliu a la ciutadania, com una part més d'aquest tot que és el port guixolenc, i haver-lo integrat com una part més de l'envejable projecte museogràfic i museològic holístic que té la ciutat. Potser per això, encara sap més greu, perquè tenint una ruta tan ben traçada —a diferència d'altres— modestament crec que en aquest punt s'ha ensopegat.

David Moré Aguirre

Història resumida de l'enderroc de la caseta del faroner: Joan Serra, cap de conservació de l'Autoritat Portuària de Barcelona, demana llicència d'obres per enderrocar l'edificació al Passeig del Fortí, el 22 de novembre de 2006. Els arquitectes Mar Melchor Ventulà i Daniel Planella Oriol fan constar que assumiran la direcció facultativa de l'obra de "Projecte d'enderroc d'habitatge unifamiliar aïllat al Passeig del Fortí s/n. propietat de l'A.P. de Barcelona".

El 27 de novembre de 2006 es dona llicència d'enderroc firmada per Lluís López, arquitecte, i cap de l'àrea d'Urbanisme i Medi Ambient. "L'àrea d'Urbanisme, Obres i Medi Ambient amb antecedents: El POUM classifica el sòl com urbà i el qualifica de sistema portuari, parcs i jardins així mateix inclou els terrenys on s'ubica l'edifici a enderrocar dins la delimitació de la zona d'expectativa arqueològica on consten un gran nombre de sitges ibèriques i restes ceràmiques. L'enderroc és autoritzat tot tenint especial cura de deixar la fonamentació i no malmetre el sòl a una profunditat de 10 cms de la solera. S'informa favorablement".

(Segueix darrere)

► Joaquim Coello Brufau, president de l'A.P. de Barcelona, s'adreça a l'alcalde i manifesta "que en relació amb l'antic habitatge del tècnic de senyalització marítima... atesos la innecessarietat de l'immoble per la dita utilització com habitatge... demano que tingueu ratificada la sol·licitud d'enderrocament".

El 9 de febrer de 2007 finalitza l'enderroc i es fan constar els volums: Planta inferior (semisoterrani): 27,31 m²; Planta superior (habitatge): 136,07 m² i terrasses: 106,56 m².

Un informe de protecció patrimonial no es defineix ni a favor ni en contra de l'enderroc. Només "es demana un seguiment ar-

queològic de qualsevol intervenció que impliqui una remoció del terreny". L'octubre del 1903 es feren les primeres troballes de restes arqueològiques del poblat ibèric dels Guixols mentre es feien esclatar explosius a la pedrera del turó del Fortim, segons González Hurtebise. Sembla ser que 35 sitges. 9 més entre 1911 i 1919 segons Agustí Casas, 4 més el 1952 segons Lluís Esteva i 1 més el 1960. Total 49. Més de cent anys després de la primera troballa tot continua en estat d'abandonament. I la casa del faroner ja no hi és! Tot plegat per res!

ALFONS HEREU I RUAX

ALFONS HEREU

El que queda 41 anys després.

52è FESTIVAL DE LA PORTA FERRADA

Inauguració al Village i espectacle al Teatre-Auditori

Al voltant de tres-centes persones assistiren el passat divendres 18 de juliol a la inauguració del 52 Festival de la Porta Ferrada, que se celebrà a la zona Village de l'Espai Port. Mentre se servia un refrigeri a càrrec de Cervesa Damm, Pernils Monsalud i dels restaurants Els Tinars i Club Nàutic, els convidats varen poder gaudir de la música del cubà Pedrito Martínez, el seu grup i la cantant Ariadne Trujillo, que durant més de dues hores animaren la festa.

A la nit, i al Teatre Auditori Narcís Masferrer, Andreu Buenafuente, amb el seu característic to irònic, presentava Jordi Èvole, que mantindria una conversa informal i sorprenent amb David Trueba, dins el projecte de conferències anomenat INSTINT, que per primera vegada viatjava fora del teatre Barts de Barcelona. Va sorprendre el sentit de l'humor i l'enginy de David Trueba durant les dues hores que va durar l'actua-

ció, on varen repassar un hipotètic diàleg Rajoy-Mas, van fer una sàtira sobre la sociovergència dels alcaldes Albó & Albó de Sant Feliu, i fins i tot es varen atrevir a parodiar la mort amb allò de *què hi ha després de la mort? Molt de papeleo*.

Frases com: *ara que sabem les respostes a moltes preguntes, ens han canviat les preguntes*, o la tòpica de: *primer era el germà de Fernando Trueba, després el marit d'Ariadna Gil i ara em coneixen perquè sóc l'amic del Pep Guardiola*, David Trueba va anar deixant anar amb tota la senzillesa del món, tot i que es va escapar com va poder quan un espectador li va preguntar sobre la consulta del 9 de novembre.

Tot plegat, una estona de diversió, humor i improvisació que va sortir molt millor del que ens esperàvem i que va fer riure i aplaudir amb ganes a Trueba i Èvole. / **Alfons Hereu i Ruax**.

Brillant actuació del pianista Josep Ribera

ALFONS HEREU

El professor Ribera amb dues companyes de classe: Maria Serra i Dolors Albertí.

Malgrat no disposar del piano Steinway contractat habitualment, sinó d'un Kawai, força més dur de so i de digitació, Josep Ribera, amb un esforç suplementari, li saber extreure la millor sonoritat en l'apassionada interpretació de la difícilíssima i enrevesada *Sonata en do menor* de Juli Garreta, dedicada al seu amic

Sant Feliu, en els seus quatre moviments: *Poc a poc. Viu -Poc a poc, apassionat i amb molta fantasia- Sardana i Final, majestuós. Viu*. Ribera ens la va prometre l'any passat i va complir amb escreix l'expectativa. Ningú, ni les seves pròpies companyes de classe, Maria Serra, Victòria Gruart i Dolors Albertí, recordaven

haber-la sentida mai. Sorprenent, magistral, genial, eren els seus comentaris al final del concert i ho celebraren abraçant efusivament Ribera en el camerino. Fou, efectivament, una gran sorpresa la Sonata de Garreta en tota la seva dimensió de geni local autodidacte, que com deia Vinyas *fa difícil de creure que fos així. Era com un miracle! Sense haver estudiat teoria de l'harmonia, tenia una visió espontània de l'estructura, de la forma, i la resta era pura intuïció*.

Completaren el programa *Dues sonates en re major i fa major* del Pare Antoni Soler (Olot 1729 - El

Escorial 1783), l'*Impromptu, op. 192 en si bemoll major* de F. Schubert, l'*Estudi, op. 25 n. 12, el Nocturn en fa menor, el Vals en la bemoll major i la Gran Polonesa en la bemoll major* de Frédéric Chopin. Per respondre als molts "bravos" que se sentiren amb el públic dempeus per agrair l'actuació del pianista, aquest oferí el delicat *Nocturne* de la Suite Lirica, op. 54 d'Edvard Grieg i un *Preludi* de Sergei Rachmaninov. Una gran vetllada que no va omplir del tot el teatre malgrat la seva excepcionalitat. / **Alfons Hereu i Ruax**.

Ple absolut en la presentació de Sílvia Pérez Cruz al Festival

19 de juliol. Espai Port. Expectació màxima per sentir l'atrevit experiment de *granada*, així en minúscules com va dir la Sílvia, aquest nou enregistrament amb Raül Fernández Miró, *Refree*. Què no és capaç de fer aquesta noia nascuda a Calella de Palafrugell el 1983? És un plaer

JORDI FERRANDO

sentir-la cantar havaneres, fados, cançons de bressol o flamenc, és versàtil en tots els estils i, malgrat la seva aparença fràgil i tímida, quan deixa anar la veu pot sobrepassar els decibels de la persistent guitarra distorsionada de Raül. I així ho va demostrar en la traca final de *Gallo rojo, gallo negro* de Chicho Sánchez Ferlosio.

Començà el recital, de dues hores de durada, amb *Abril 74*, de Lluís Llach, escrita per la revolució dels clavells de Portugal, seguí amb l'homenatge de Violeta Parra al sisme que afectà la ciutat xilena el 22 de maig de 1960, amb *Puerto Montt está temblando*. Un emotiu *Hymne a l'amour*, que Édith Piaf va dedicar al seu gran amor, el boxejador Marcel Cerdan, mort en accident d'aviació el 1949, el clàssic de Billie Holiday *I get along with you very well*, el *Pequeño vals vienés* amb lletra de García Lorca i música de L. Cohen, en una nit d'homenatges als personatges i cançons que

han marcat Sílvia Pérez Cruz i *Refree*. Es va atrevir també amb dues cançons del cicle *Dichterliebe, op. 48* de Robert Schumann: *Aus meinen Tränen sprissen i Im wunderschönen Monat Mai* i la popular *El Cant dels ocells*. Va emmudir l'auditori amb una versió electrizant de *Compañero (Elegia a Ramon Sijé)* amb lletra de Miguel Hernández, en record d'Enrique Morente i Pepe Habichuela.

Va sorprendre amb un remix de *Papà jo vull ser torero, La platja i La sequera* d'Albert Pla i va emocionar amb l'havanera *Vestida de nit*, dels seus pares Càstor Pérez i Glòria Cruz, a qui anava dedicada. Per acabar, *Menuda* de J.M. Serrat, *Corrandes de l'exili*, de Pere Quart, *Tonada de luna llena*, del veneçolà Simón Díaz i una versió "amb catxondeo" com ella mateixa va dir de *Rehab*, de la desapareguda Amy Winehouse. Una nit sense lluna però amb la llum de la inigualable Sílvia. / **Alfons Hereu i Ruax**.

Què es fa des de l'àrea de promoció de la Ciutat?

Aquesta és una àrea realment jove. Es va crear el 2011 amb l'interès que fos dinàmica, de reflexió estratègica, però sobretot d'acció. Ens ho creiem i tenim clar que ens cal tornar a ser grans en turisme i que cal recuperar-nos d'aquesta caiguda en el posicionament. Per aconseguir-ho hem elaborat estratègies per posicionar Sant Feliu com referent turístic tot a l'any. Gaziel ja parlava de la "rifa" del turisme i hem de recuperar-nos. Tenim feina i la fem.

Què caracteritza aquesta àrea?

Reflexionar, ordenar i posar en valor tots els actius que hi ha a la Ciutat. El seu propòsit és ajudar a l'empresariat local i convertir els recursos existents en productes turístics. Hem elaborat una estratègia a llarg termini que porti a un posicionament turístic d'alt nivell, perquè el mercat és altament competitiu i no n'hi ha prou amb la tradició de l'anar fent.

Com dur a terme aquests objectius?

Treballant amb professionals de primer ordre, experimentats, acreditats i eficients, capaços d'obtenir resultats en terminis curts, perquè la Ciutat no pot esperar. Professionals amb una trajectòria acreditada doncs la nostra responsabilitat no deixarà que Sant Feliu sigui un camp per experimentar sinó una ciutat per implementar projectes guanyadors que la facin créixer econòmicament.

Què hem fet des de l'ajuntament per aconseguir-ho?

Contactar amb professionals del sector experimentats en la promoció, la investigació, el disseny i la implantació de projectes que facin realitat el desenvolupament sostenible del teixit i de les activitats socioeconòmiques locals.

Com s'ha fet des de l'ajuntament?

Traslladant les directrius, és a dir, els objectius que ens han de permetre la millora del teixit econòmic de la Ciutat als diferents tècnics de la nostra administració. El paper de Turisme és fonamental per la part conceptual i contractació per la part procedimental. Entre altres, aquests tècnics han vetllat perquè els procediments fossin correctes, malgrat hi hagi qui s'entossudeixi en voler demostrar un procediment incorrecte.

Qui ha estat el professional seleccionat per dur a terme aquest projecte tan important per a la ciutat?

Seguint el procediment negociat habitual es va convidar a participar tres empreses, totes elles amb un prestigiós recorregut en el sector. Dues, després de valorar la nostra oferta van desestimar presentar-se a concurs i només ho va fer una tercera, que és a qui finalment se li va adjudicar. Aquesta adjudicació, correcta a nivell procedimental, a més ve garantida per dues raons contundents: una la consolidada trajectòria del guanyador del contracte i l'altra els excel·lents resultats obtinguts amb anteriors tasques realitzades a la nostra ciutat.

Quines eren les altres dues empreses invitades, van rebre la invitació?

Una era la representada per Antoni Marín, expert en comunicació i màster en màrketng per ESADE, i l'altra estava representada per Manuel Pereda, membre de l'Associació Catalana del Temps Lliure i la Cultura, entitat especialitzada en la promoció i implementació de projectes relacionats amb el turisme. Ambdues empreses han confirmat que van rebre correctament les invitacions però van desestimar l'oferta de la Ciutat.

Com és la trajectòria del professional i del seu equip?

El darrer període treballat a Espanya va ser de l'any 2006 al 2011, l'any 2011 no va tenir activitat a Espanya i la reinicià el gener de l'any 2012. El gestor turístic contractat ha estat impulsor de marques turístiques i destins tan ben posicionats com Caldea, Cancún, la marca Mediterrània del País Valencià, el Pla Estratègic de Turisme de Girona o la marca "Ara Lleida" entre altres. Ha participat en els plans de marketing turístic d'Espanya, Catalunya, La Rioja, País Valencià, Illes Balears, Illes Canàries..., en promoció turística a Argentina elaborant el pla de marketing des de 1986 fins 1998, a Xile, Bolívia, Guatemala, Brasil, Centre Amèrica i Paraguai.

Dels seus darrers treballs com a gestor turístic es podria remarcar el 2005 la implementació del pla de marketing a Costa do Sauripe a Brasil, de 2006-2012 el pla de desenvolupament

integral i sostenible de les comarques mineres a Castilla-León, el 2010 per Villagatón a Leon, aprofitant les pistes obertes per al transport del carbó, la creació d'una sèrie de circuits per a 4x4, circuits d'entrenament del mundial de rally, així com l'Escola de Competició i la seva darrera tasca abans de treballar amb la nostra Ciutat havia estat amb el Pla Estratègic de Turisme a Girona, encarregat pel Patronat de Turisme. Després d'això havia pensat en dedicar-se exclusivament al sector artístic del món editorial, però el projecte de la nostra Ciutat el va engrescar prou com per engegar la tasca de desenvolupament de la gestió turística de Sant Feliu.

I l'àrea de turisme?

L'àrea de Turisme de Sant Feliu fa anys que té vacant per excedència laboral la plaça de gerent de turisme, ara és una àrea amb un tècnic mig, un administratiu i tres auxiliars administratius, que prou feina tenen amb gestionar les activitats del dia a dia. La seva tasca no és crear nous productes, sinó tal i com estan fent, treballar per poder implementar les estratègies que es marquen.

Amb aquest treball conjunt del gestor turístic i l'àrea de turisme ha estat possible aconseguir en temps rècord el distintiu d'Estació Nàutica, de la mateixa manera que només ens manca la certificació d'un hotel o similar per aconseguir la marca de Turisme Familiar. I així seguir desenvolupant altres projectes com Turisme Esportiu, Turisme Adaptat, Turisme Creatiu o Turisme de Bicicleta.

Com valorar el preu del contracte?

El contracte inclou les tasques de gestor turístic i la gestió de l'estació nàutica. Si prenem exemples de poblacions properes veurem que per exemple Platja d'Aro destina més de 120.000 € per activitats de promoció, dels quals 32.500 € són per Destinació de Turisme Familiar; a l'Estació Nàutica de l'Estartit l'Ajuntament hi dedica 100.000 € anuals, que el gerent d'Estacions Nàutiques té un sou de 52.000 €, seguretat social a part i compta amb 30.000 € per despeses de representació. Evidentment no és el nostre referent.

L'ajuntament ha licitat un contracte de 65.340 € de cost total a desenvolupar en un any, sense vacances, és un projecte, no un sou (inclou també despeses de seguretat social, locomoció, dietes, col·laboradors, etc.), que es paga en facturacions mensuals pels serveis realitzats com a gestor turístic i gerent de l'Estació Nàutica.

Continuarà aquesta empresa vinculada a la nostra Ciutat?

Promocionar la Ciutat exigeix idees, creativitat, il·lusió, experiència, coneixements, és a dir "know-how", tot això ho tenim al nostre abast. No obstant, sentir-se qüestionat per l'import del contracte o el procés de contractació, fa que aquesta persona deixi a disposició i decisió de l'equip de govern la seva continuïtat, no estan acostumats a treballar així.

Paguem un equip, un projecte, no una persona que treballi de 8 a 3h.

Qui són els seus col·laboradors: gent excepcional, valgui com exemple Marta Abella (aplicacions tecnològiques), Jordi Vilaseca (posicionament estratègic en *branding*); Andreu Bruc (expert en comercialització de producte) i altres especialistes. En el món de la consultoria és habitual la suma d'esforços de diferents professionals de forma transversal.

El preu de les coses.

El que surt car a la Ciutat és no fer res i deixar a l'atzar els resultats de l'activitat econòmica turística. El turisme és en aquests moments el principal motor econòmic de Sant Feliu i hi hem d'esmerçar recursos i esforços. Quan els ciutadans es poden guanyar la vida, l'ofici de viure és més senzill. Treballem per posicionar-nos, créixer i aconseguir que els nostres ciutadans puguin treballar de valent tot l'any i no només durant la temporada turística. I fer sempre el mateix és evident que no ens feia avançar. Ara, malgrat les dificultats que tots patim, anem endavant. I costa.

PILAR GIRÓ

Regidora de Promoció de la Ciutat
Sant Feliu de Guíxols, 14 de juliol de 2014.

FUTBOL - A.D. GUÍXOLS

La temporada 2014/15 comença a rodar

Dilluns passat dia 21, a les 8 del vespre, amb una trobada al camp municipal Josep Suñer, el remodelat Guixols de Manel Palma es va posar en marxa.

Per aquest nou projecte, i encara per decidir el futur de Sosseh i Pajares, la plantilla blaugrana ha tingut fins a 6 baixes: Ramírez, Tena, Pau Menéndez, Moha, Marc Medina i Dani Castilla; 10 renovacions: Garrido, Carlos Gómez, Chicho, Bouly, Alsina, Aitor, Xavi Mora, Yassin, Callicó i Musa; s'ha reincorporat Santamaria, i 5 juve-

nils de l'E.F. Sant Feliu estaran a les ordres del nou tècnic: Ray, Riki, Marc Sala, Pepe i Gabarron.

La pretemporada està pendent del començament de les obres del canvi de gespa, i fins ara s'han concretat un parell de partits de preparació als camps de l'Escala i del Roda de Ter.

Finalment direm que el Guixols, amb motiu de la commemoració del centenari de la seva fundació, fara el pregó de la Festa Major.

JOSEP SERRATS

SANT FELIU DE GUÍXOLS ACOLLIRÀ EL CAMPIONAT DEL MÓN DE VELA DE LA CLASSE SPLASH L'ANY 2015

L'Assemblea de l'SCIA (Splash Class International Association) va escollir dissabte passat dia 19 la ciutat de Sant Feliu de Guixols com a seu de la propera edició del Campionat del Món de Vela de la classe Splash.

L'elecció de la ciutat guixolencsa va tenir lloc a la Puck (Polònia), on se celebra la competició d'aquest any del 19 al 25 de juliol, a la qual participen tres regatistes ganxons.

Sant Feliu de Guixols va ser escollida per unanimitat pels països membres de l'SCIA, i diumenge, un cop acabades les regates preparatòries, es va celebrar la cerimònia d'obertura del Mundial amb representants de sis nacionalitats. El pregó de benvinguda va ser delegat als representants catalans, i posteriorment va tenir lloc un pisolabis durant el qual es van rebre moltes sol·licituds d'informació per venir al Mundial de l'any vinent a la Costa Brava. L'Estació Nàutica Sant Feliu-Costa Brava i l'Ajuntament han acollit amb entusiasme la notícia i ja es preparen per col·laborar en l'organització del proper esdeveniment.

En aquesta edició representant l'Estat espanyol hi participen Ma-

rina Cervera, Andreu Blanquer, Clara Cervera i Martí Ferrer, de l'Associació Esportiva de Vela Força 3 de Sant Feliu, que han estat entrenant durant tres dies amb l'equip txec i han aconseguit bons resultats malgrat les dures condicions de vent -amb una força de més de 18 nusos durant la regata preparatòria de diumenge-. La sorpresa la va donar Martí Ferrer, que va liderar la regata preparatòria per a majors d'edat des de la primera cenyida i fins a mitja prova. Finalment es va haver de conformar amb la tercera posició, però segons ha declarat "amb la sensació que pot estar més amunt amb esforç i perseverança". Aquest dilluns han començat les regates oficials, que finalitzaran divendres vinent amb la cerimònia de cloenda, durant la qual Sant Feliu de Guixols prendrà el relleu a la ciutat amfitriona.

EXCURSIONISME

Donem les gràcies a tots els que van fer possible que la XX.^a Caminada Nocturna del passat 19 de juliol fos un èxit, tant pel que fa als participants (150) com a la Policia Local, Protecció Civil, als nostres estimats intendants, també al Setmanari ÀNCORA, a Ràdio Sant Feliu, a l'Ajuntament, a Marc (dosisdiseny)... i ja que hi som també un agraïment propi per a nosaltres els organitzadors, per no haver perdut la il·lusió durant aquests 20 anys.

Hem començat pels agraïments perquè estem molt contents de totes les caminades fetes. Durant aquests anys són moltes coses les que han canviat: les llanternes que ara són potents frontals, les vestimentes més tecnificades, l'obligació de tenir tots els participants federats (als qui molts hem vist créixer), els camins que s'han perdut per edificar. No hem fet cap recorregut igual, sempre hem ofert

un tall inèdit que ha fet les delícies dels participants locals. I si abans no quedava ni rastre del camí fet, ara això també ha canviat perquè el track el trobareu a: nocturna 2014 es.wikiloc.com, al nostre facebook i a www.c.e.montclar. / **Secció Excursionisme Obert del Centre Excursionista Montclar.**

Manel Fuentes
Terapeuta, Massatgista,
Acupuntor

Acupuntura corporal MTC
Acupuntura intradèrmica
Acupuntura auricular
Especialitzat en problemes de:
Ansietat, Depressions, Estrès,
Obesitat, Al·lèrgies, Dolors
musculars i articulars, etc., etc.

Tel. 649 557 330
C/ Ovidio, 94
SANT FELIU DE GUÍXOLS

THIERRY D'ARGOUBERT ES PROCLAMA GUANYADOR DEL TROFEU CIUTAT DE SANT FELIU DE VELA DE CREUER

Thierry d'Argoubert, del Club Nàutic Sant Feliu, va ser el guanyador del Trofeu Ciutat Sant Feliu disputat el passat dissabte dia 19 amb un temps d'una hora, nou minuts i cinquanta-quatre segons. D'Argoubert va aconseguir compartir el podi amb Ricard Alsina (CNPDA) que ocupà el segon lloc amb una hora, vint minuts i dinou segons, i Martí Gelabert (CNPDA) que va quedar tercer amb una hora, vint-i-tres minuts i trenta-tres segons. A la regata s'hi aplegaren 12 iots participants, dels quals només 9 acabaren l'única prova disputada. La regata es va disputar sota un sol radiant, tot i que el tret de sortida es va retardar a causa del poc vent i el fort onatge. Finalment, prop de la 1 de la tarda

es va donar la sortida amb un vent de 14 nusos que bufava des de 110 graus. A mitja competició, el vent amainà d'intensitat situant-se a uns 6 nusos des de 80 graus.

El Trofeu Ciutat de Sant Feliu és una competició de vela de creuer que ha organitzat el Club Nàutic de Sant Feliu de Guixols en col·laboració amb l'ajuntament. La regata es va deixar de celebrar anys enre però enguany el consistori ganxó l'ha volgut recuperar amb la voluntat de tenir un esdeveniment de vela propi de la ciutat. Gràcies al seu patrocini, la regata va oferir esmorzar, obsequis per a tots els participants i amarradors gratuïts durant quatre nits (inclosa la del 18 de juliol prèvia a la prova) a tots els iots que s'hi inscriviren. / CNSFG.

PESCADORS ESPORTIUS GUIXOLENCS ACONSEGUEIXEN MEDALLES EN EL CAMPIONAT D'ESPANYA

Els pescadors esportius guixolencs de l'Associació Esportiva de Pesca Marítima de la nostra ciutat han obtingut uns excel·lents resultats en el recentment disputat Campionat d'Espanya en la modalitat de pesca des d'embarcació fondejada en aigües d'Avilés. En aquest sentit Joan Sepúlveda Guerrero va obtenir Medalla d'Or, proclamant-se campió d'Espanya individual. El següent amb medalles de plata: Xavier Perez Rojo, Josep Ramon Esclusa Muixí, Marc Gironès Massachs, Salvador Se-

púlveda Guerrero i Joan Sepúlveda Guerrero, que es proclamen subcampions d'Espanya per equips. Al mateix temps, i amb aquestes classificacions obtingudes, els pescadors: Joan Sepúlveda Guerrero i Xavier Pérez Rojo s'han proclamat campió i subcampió respectivament del Selectiu Alta Competició Nacional que dona dret a representar la Selecció Espanyola en el Mundial del 2015 que es disputarà a Irlanda en la modalitat embarcació fondejada.

M.ª BLANCO -
A. TERRICABRAS -
C. VALCARCE
Advocats

Civil, penal, laboral, mercantil,
matrimonial.
Francès, anglès i alemany

Tel.: 972 324997
 Mòbil: 669 701334
Laborables, de 17 h. a 20 h.

Es lloga a Sant Feliu el
 Bar Cal Canari de l'Av.
 Juli Garreta, 5-7.
800 euros mes.
 També la vivenda
de dues plantes de sobre
el bar amb saló menjador,
5 habitacions, 2 banys, cuina
independent i biblioteca.
800 euros mes.
També possibilitat per temporada.
 Tels. 932 001 764 -
 632 546 504 - 648 490 358

AGRUPACIÓ AMICS DE LA SARDANA

Divendres, 25 de juliol de 2014, a 1/4 d'11 de la nit
al Passeig del Mar (davant l'Ajuntament)
Cobla: BAIX EMPORDÀ
PROGRAMA:

SARDANES A L'HAVANA (27-79) ... Jordi Molina	L'ESTEVE I LA NÚRIA (27-81) A. Cuadrado
50 ANYS (39-83) Pitu Chamorro	PETITS BROTS I LLAVOR (31-81) .. C. Santiago
PUNTEJAIRE DE BONPÀS (35-79) R. Picamal	BLAUS DE MAR A ST. FELIU (35-85) .. J. Cassà

Sorteig d'un magnífic tortell gentilisa de Pastisseria Montserratina

FESTA MAJOR 2014
 Dissabte, 2 d'agost. 8 del vespre. Passeig del Mar (Cambra Comerç)
Cobla: ROSSINYOLETS

PER TU, RITA (35-85) M.S. Puigferrer	BARRES I ONADES (33-85) R. Viladesau
JA FA 10 ANYS! (25-79) Jordi Leon	TIANA (27-79) F. Mas Ros
AL MESTRE PUIGFERRER (25-83) J. Coll F.	CLAUSTRES ST. DOMÈNEC (35-83) J. Bonaterra

Dilluns, 4 d'agost. 8 del vespre. Passeig del Mar (Cambra Comerç)
Cobla: CIUTAT DE GIRONA

L'ARMENTERA DE COR OBERT (35-85) C. Saló	EL CASTELL DE RUBÍ (27-85) F. Camps
LA ROSETA I L'ESTEVE (43-77) R. Viladesau	MARIA AURORA (35-79) Jsepe Saderra
FA 300 ANYS (23-75) Jaume Oliver	L'APLEC DE LA GARRIGA (33-75) .. Ramon Vilà

Organitza: Agrupació Amics de la Sardana
 Patrocina: Ajuntament de Sant Feliu de Guixols

PROGRAMACIÓ FESTA MAJOR 2014

DIJOUS 31 DE JULIOL

18 h. Passada de GEGANTS, CAPGROSSOS i CAVALLETS

Organitza: Colla Gegantera Ganxona. Sortida de la plaça de Terol i arriba al Passeig del Mar (davant l'Ajuntament).

20 h. Pregó de la Festa Major. "100 anys de l'Ateneu Deportiu Guixols". Escenari davant l'Ajuntament.

20.30 h. Concert familiar amb "DIVER-KIDS". Escenari davant l'Ajuntament.

23 h. "MASCLETÀ" d'inici de Festa Major. A càrrec de la Pirotècnia Vicente Caballer. Gentilesa dels firaires instal·lats a la fira de Festa Major.

24 h. Nit de festa amb "ORQUESTRA DI-VERSIONES" + "DJ Fauster". Escenari davant l'Ajuntament.

DIVENDRES 1 D'AGOST

11 h. Activitat familiar. CERCA-VILA AQUÀTICA i FESTA DE L'ESCUMA. Pels carrers del centre de la ciutat, final a la Plaça Miquel Murlà.

12 h. CELEBRACIÓ ECUMÈNICA de la Festa Major i OFRENA FLORAL de la Colla Gegantera Ganxona. Parròquia Mare de Déu dels Àngels.

19 h. Concert de Festa Major amb "LA METROPOL". Escenari davant el Casino de la Constància.

20 h. MISSA SOLEMNE en honor a SANT FELIU. Parròquia Mare de Déu dels Àngels.

23 h. Ball de nit amb "LA METROPOL". Escenari davant el Casino de la Constància.

DISSABTE 2 D'AGOST

15.30 h. 2n. CAMPIONAT DE BOTIFARRA. 125è Aniversari del Nou Casino La Constància. Inscripcions el mateix dia a partir de les 11 h. al mateix lloc. O anticipadament a: noucasino@yahoo.es. Preu inscripció: 20 €. Premis: 1r classificat 1.000 € i obsequi - 2n 500 € i obsequi - 250 € i obsequi. Organitza: Nou Casino La Constància

18 h. Activitat familiar. "PORTA FERRADA KIDS". Tallers de teatre, música, audiovisuals i pintura on els nens podran gaudir de diferents experiències que tindran com a objectiu principal apropar als més menuts a l'art. Al pati del Teatre Auditori Municipal "Narcís Masferrer". Activitat gratuïta.

19 h. Espectacle familiar. EL PETIT LICEU presenta "COSÌ FUN TUTTE". Espai Port. Preu: 12 € (+ despeses de gestió).

20 h. MISSA SOLEMNE en honor a la MARE DE DÉU DELS ÀNGELS. Parròquia Mare de Déu dels Àngels.

20 h. Sardanes amb "LA COBLA ROSSINOLETS". Escenari davant la Cambra de Comerç.

23.30 h. Nit de festa amb "ACCIO" + "LA LOCA HISTERIA". Escenari davant l'Ajuntament.

DIUMENGE 3 D'AGOST

18 h. Activitat familiar. "PORTA FERRADA KIDS". Tallers de teatre, música, audiovisuals i pintura on els nens podran gaudir de diferents experiències que tindran com a objectiu principal apropar als més menuts a l'art. Al pati del Teatre Auditori Municipal "Narcís Masferrer". Activitat gratuïta.

18 h. Cercavila amb PERCUSIÓ GANXONA i grup convidat. Sortida a la Rambla Generalitat i arribada al Passeig del Mar.

20.30 h. Concert de "BLAUMUT". Escenari davant l'Ajuntament.

23 h. CORREFOC amb ELS DIABLES D'EN PERE BOTERO. Sortida des de la cruïlla Passeig - Rambla del Portalet. Espectacle final a la Plaça del Mercat.

24 h. Nit de festa amb "FUNDACIÓ IBIZA". Escenari davant l'Ajuntament.

DILLUNS 4 D'AGOST

11 h. Jocs de CUCANYA. Platja de Sant Feliu.

18 h. 35 anys de Percussions de Barcelona (1978-2013) amb LA COBLA SANT JORDI - CIUTAT DE BARCELONA. "LES HOMILIES D'ORGANYÀ". Teatre Auditori Municipal. Preu: 15 € (+ despeses de gestió)

19 h. Concert familiar amb "MACEDONIA". Espai Port. Preu: 5 € (+ despeses de gestió).

20 h. Sardanes amb LA COBLA CIUTAT DE GIRONA. Escenari davant la Cambra de Comerç.

23.30 h. CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS de cloenda. A càrrec de la Pirotècnia Zaragozana.

24 h. Ball i nit de festa amb "LA TRIBU". Escenari davant l'Ajuntament

DIMECRES 6 D'AGOST

22 h. Concert de "MALÚ". Guixols Arena. Preu: 26 i 40 € (+ despeses de gestió).

DISSABTE 9 D'AGOST

22 h. Concert de "EXTREMODOURO". Guixols Arena. Preu: 28 € (+ despeses de gestió).

FIRA DE LA FESTA MAJOR 2014

Jardins Juli Garreta del 31 de juliol al 10 d'agost. Zona Ctra. Palamós del 31 de juliol al 5 d'agost

EXPOSICIONS:

Exposició de pintura de Josep Albertí, "L'INTERIOR". Divendres 1 d'agost a les 13 h. Acte d'inauguració de l'exposició de pintura de Josep Albertí. Espai Albertí del Museu d'Història. Monestir de Sant Feliu de Guixols (3.ª planta)

ACTIVITATS ESPORTIVES DE FESTA MAJOR

DISSABTE 9 D'AGOST

19 h. MILLA POPULAR DE SANT FELIU DE GUÍXOLS. "Milla solidària". Per incriure's s'acceptaran conserves, arròs i llegums que es donaran al Banc dels Aliments

"Caní Milla - Galgos 112". En aquesta modalitat podran participar corredors acompanyats pels seus gossos. Lloc: Passeig del Mar, davant Ajuntament. Horari: A partir de les 19 h. Inscripcions 1 hora abans.

FESTA MAJOR JOVE 2014

DIJOUS 31 DE JULIOL

21h. SOPAR JOVE. Plaça del Mercat. Organitza: CLJ Guixols. Més informació: facebook/cljguixols

DIVENDRES 1 D'AGOST
17h CAMPIONAT DE BOTIFARRA. Al Salvament. Inscripcions gratuïtes a les 16.30h al mateix espai. Organitza: Colla Carnavalesca Uuhquexungu.

19h. CONCURS DE MENJAR SINDRIA. Zona barraques platja. Inscripcions prèvies: elsbenparits@gmail.com. Organitza: Els ben parits de per avall per avall.

22.30 h. NIT UUHQUEXUNGU!

Concerts de Violet, Animal Radical Beat, Dj Capo. Zona barraques platja. Organitza: Colla Carnavalesca Uuhquexungu!

DISSABTE 2 D'AGOST

SANFEFUNK 2014. Organitza: TEDECE.

12 h. Exhibició de graffiti al pati de Les Vetlladores.

18 h. Sanfefunk, campionat de breakdance. Més informació: tedecehiphop@hotmail.com.

Zona barraques platja.

23 h. VII Sanfefunk Hip Hop Festival. Concerts de Sanfefunk Team, Lexa, Demo, Falsalarma. Zona barraques platja.

22 h. GIMCANA NOCTURNA. Punt de sortida al "xiringuito" del Montclar. Inscripcions prèvies abans del dia 1 d'agost al "xiringuito". Organitza: Centre Excursionista Montclar.

DIUMENGE 3 D'AGOST

17h. 6.ª CURSA DE PASTERES. Zona Palm Beach. Organitza TZVR. Més informació: facebook/atzavara club

19h. TALLER DE MAQUILLATGE INFANTIL. Xiringuito del Montclar. Organitza Centre Excursionista Montclar.

19h. SESSIÓ DJ'S. Zona barraques platja. Organitza: Electronic Music Squad. Més informació: facebook/ElectronicMusicSquad.

DILLUNS 4 D'AGOST

22h. NIT JERC. Activitats i concerts. Zona barraques platja. Organitza: JERC Guixols. Més informació: facebook/JERCGuixols.

9.º Aniversario de la muerte de
Dña. Paulina Camarero Rodríguez
Comadrona - practicante jubilada
Viuda de Pedro Huidobro González
que falleció cristianamente el día 5 de agosto
de 2005, a la edad de 89 años. E.P.D.

Tus hijos, M.ª Teresa, José Ramón y Pedro; hijas políticas, Ana Pahissa y Concepción Gayolá; nietos, Ana y Carlos; hermanos políticos, sobrinos y demás familiares no te olvidan.

Sant Feliu de Guixols, 5 de agosto de 2014.

SANTIAGO QUINTANA i RIBOT
Palamós 1918 - Sant Feliu de Guixols 2014
A.C.S.

La seva esposa, Pilar Vila i Albertí; fills, Núria i Joan, Santi i Glòria, i Carles i Marta; néts, Laia, Elisabet, Clàudia, Pol, Judit, Paula, Arnau i Berta; néts polítics, besnéta Júlia i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua, i els agraeixen les diferents mostres de condol rebudes, així com l'assistència a la cerimònia que en sufragi de la seva ànima es va celebrar ahir dimecres a l'església parroquial del Monestir.

Sant Feliu de Guixols, 24 de juliol de 2014.

Pregueu a Déu per l'ànima de
Carmen Isern i Martínez
que morí cristianament, el passat dia 19 de juliol
del 2014, a l'edat de 79 anys. A.C.S

Els seus fills, néts, besnéts i la resta de familiars participen a les seves amistats tan sensible pèrdua i agraeixen les mostres de condol rebudes per la mort de la seva estimada, així com l'assistència a la cerimònia religiosa que en sufragi de la seva ànima es va celebrar el dilluns dia 21 a l'Oratori del Tanatori de Sant Feliu de Guixols.

Sant Feliu de Guixols, 24 de juliol de 2014.

CARTELLERA

FARMÀCIES DE TORN

Del 24 al 30 de juliol de 2014

Dijous, 24: CORTIELLA, Rufo, 27, tel. 972 320429; VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192.

Divendres, 25: VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PENÀ VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

Dissabte, 26: VALLS GIRONÈS, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PENÀ VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

Diumenge, 27: MIGUEL LLORENTE, Av. Saragossa, 21-27, tel. 972 320959; PRAT, Joan Camisó, 2, tel. 972 322248.

Dilluns, 28: OLIVÉ, Ctra. de Palamós, 74, tel. 972 320109.

Dimarts, 29: PRAT, Joan Camisó, 2, tel. 972 322248.

Dimecres, 30: SALLÉS, Mall, 2 - Tel. 972 320428.

Del 31 juliol al 6 agost de 2014

Dijous, 31: SIMON, València, 37, tel. 972 322960.

Divendres, 1 agost: VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192; VALLS ARARÀ, Joan Maragall, 10, tel. 972 322830.

Dissabte, 2: VALLS GIRONÈS, Major, 33, tel. 972 320192.

Diumenge, 3: CASANOVAS, Canigó, 16, tel. 972 328352.

Dilluns, 4: CORTIELLA, Rufo, 27, tel. 972 320429; VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192.

Dimarts, 5: VALLS GIRONÈS, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PENÀ VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

Dimecres, 6: VALLS GIRONÈS, Major, 33, tel. 972 320192; DE LA PENÀ VILA, Clavé, 8, tel. 972 321131.

Del 7 al 13 d'agost de 2014

Dijous, 7: MIGUEL LLORENTE, Av. Saragossa, 21-27, tel. 972 320959.

Divendres, 8: OLIVÉ, Ctra. de Palamós, 74, tel. 972 320109.

Dissabte, 9: PRAT, Joan Camisó, 2, tel. 972 322248.

Diumenge, 10: SALLÉS, Mall, 2 - Tel. 972 320428; VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192.

Dilluns, 11: SIMON, València, 37, tel. 972 322960.

Dimarts, 12: VALLS GIRONÈS, Major, 33, tel. 972 320192; VALLS ARARÀ, Joan Maragall, 10, tel. 972 322830.

Dimecres, 13: VALLS GIRO-NES, Major, 33, tel. 972 320192.

PARRÒQUIES MARE DE DÉU DELS ÀNGELS (Monestir) - SANTA MARIA ASSUMPTA

INFORMACIONS DE LA SETMANA

Dijous, 24: Càritas - rober de 16 h. a 18 h. (V.). - **Divendres, 25:** Sant Jaume, apòstol; Càritas -

rober de 16 h. a 18 h. (V.); Càritas - aliments de 16 h. a 19 h. - **Dissabte, 26:** Sant Joaquim i Santa Anna. Despatx de 10.30 h. a 12.30 h.

Difunts: Fina Molins Girbal (80 anys), Diego Caparrós Navarro (89 anys), Maria Angels Antonio Vallverdú (55 anys).

S'ha batejat: Júlia Planas Farré (13-07-2014).

Preparen el seu casament: Fr. Xavier Bosch Torrent amb Jenifer Arévalo Mora, Albert Teixidor Sabaté amb Cristina Garcia Lloveras, Javier Garcia de Alcalà Argemí amb Sofia Riera Puertas.

PARROQUIA DE LA MARE DÉU DELS ÀNGELS. MONESTIR

FESTA MAJOR DE SANT FELIU
Dia 1: Festa del màrtir Sant Feliu. 12 hores, al Monestir: Celebració ecumènica de Festa Major amb la participació del Cor Parroquial.

8 del vespre, Missa Solemne.
Dia 2: Festa de la Mare de Déu dels Àngels. 8 del vespre, Missa Solemne.

AGENDA D'ACTIVITATS

Dissabte 26 de juliol
Concert de Belle & Sebastian. A les 22.30h a l'Espai Port. 28 € - 38 €.

Cantada de Cançó de Taverna amb Llops de Mar. A les 22h a la platja de Sant Pol.

En Sé i l'Edgar tornen al barri de Tueda (concert dels dos cantautors). A les 22h a la Plaça de l'Estació.

Diumenge 27 de juliol
Obra de teatre "El Crèdit", amb Jordi Boixaderas i Jordi Bosch. A les 18.30 h i les 21 h, al Teatre-Auditori Narcís Masferrer. 18 € i 25 €.

CAMPIONAT DE BOTIFARRA FESTA MAJOR 125 ANIVERSARI NOU CASINO LA CONSTÀNCIA SANT FELIU DE GUÍXOLS
Dissabte 2 d'agost, a 2/4 de 4 de la tarda, a la sala del 1er pis
Campions: 1.000 € per parella,

LA BIBLIOTECA MUNICIPAL OCTAVI VIADER I MARGARIT
I AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA I CINEMATogrÀFICA de Sant Feliu de Guíxols

Un convidat i l'acte que tindrà lloc el dia 25 de juliol de 2014 a les 18 h a la sala d'actes de la Biblioteca
Projecció del DVD

L'Antic Hospital Municipal de la Misericòrdia de Sant Feliu de Guíxols
documental d'Anna Vicars explicat per:

Amb participació de l'historiador Àngel Jiménez que parlarà de l'Antic Hospital
Presentarà l'acte: l'Agrupació fotogràfica i cinematogràfica

2 trofeus, 2 pernills, 2 menús, i obsequi institucional.

2ns Classificats: 500 € per parella, 2 trofeus, 2 pernills, 2 menús, i obsequi institucional.

3rs Classificats: 250 € per parella, 2 trofeus, 2 pernills, 2 menús, i obsequi institucional.

4rs classificats: 2 trofeus, 2 pernills, 2 ampolles de vi, 2 de cava, i obsequi institucional.

Del 5è al 8è: 2 pernills, 4 ampolles de cava, 4 de vi, 4 fuets, i obsequi institucional.

Del 9è al 16è: 2 pernills, 2 ampolles de cava, 2 de vi, i obsequi institucional.

Resta de participants: lot obsequi.

Inscripcions: el mateix dia 2 d'agost a partir de les 11.00h al mateix casino o per anticipat a l'e-mail noucasino@yahoo.es.

Preu per parella 40 Euros. Participació limitada a 128 parelles.

El campionat es jugarà amb el sistema suís tipus lliure, aquest sistema permet jugar a tots els participants totes les rondes.

Col·laboren els restaurants La Gaviota, Can Salvi, Cas Romagué, Murlà Park, Nou Casino La Constància i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols.

LA METEOROLOGIA

Setmana del 14 al 20 juliol de 2014

Dia	Temp. Màx.	Temp. Min.	Vent Màx.	Direcció	Pluja
14	22.7	19.6	29	N	0
15	23.8	20.9	27.4	OSO	0
16	24.8	21.4	22.5	SO	0
17	24.1	21.5	53.2	ONO	0
18	24.1	22.4	38.6	ONO	0
19	25.4	22.7	33.8	NO	0
20	27.7	18.3	51.5	NNO	6.2

Informació facilitada per l'IES Sant Elm

RACONS GANXONS

La fotografia que es publica, correspon a un detall d'un racó o indret de la ciutat. El concurs es basa en endevinar de quin lloc es tracta i per participar-hi s'haurà d'omplir la butlleta corresponent amb totes les dades, dipositant-la a la nostra bústia per poder optar en el sorteig entre totes les rebudes amb el nom correcte. Els premis són: un pastís cedit per la Pastisseria Gironès de la nostra ciutat i un llibre dels Premis Literaris ÀNCORA o el de 300 ACUDITS d'en narmas.

El nom del guanyador del sorteig es publicarà en aquest mateix lloc i el termini per presentar les butlletes és fins al dilluns dia 11 d'agost de 2014.

El racó darrerament publicat era l'edifici Joan I.

Efectuat el sorteig entre totes les butlletes rebudes amb la resposta correcta, ha resultat guanyadora l'enviada per MONTSE ROLDÓS qui podrà passar per la nostra redacció qualsevol dilluns de 18 a 20 hores a recollir els corresponents premis.

Cupó núm. 190 del concurs RACONS GANXONS

El racó ganxó és: _____

Nom del concursant: _____

Adreça _____ **Tel.:** _____

Últim dia per presentar el cupó: dilluns dia 11 d'agost del 2014.

Només és vàlid un cupó per concursant.

PASTISSERIA GIRONÈS

C/ Clavé, 10 - Tel. 972 32 06 95 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

NOTES DE SOCIETAT

El dia 17 la nostra filla LAURA RAGA ha fet 15 anys i volem felicitar-la de tot cor, juntament amb el seu germà i el seu avi.

Per molts anys, princesa, que siguis molt feliç envoltada de totes les persones que t'estimen.

Tu vals molt, no ho dubtis mai. T'estimem.

Bona Festa Major

Passeig dels Guixols, 20
Tel. 972 32 25 02

CALÇATS
LLINÀS

Desitgem als clients i amics una bona Festa Major i aprofitem per recordar-vos que estem de rebaixes.

C/ Sant Joan, 43 - Tel. 972 321 355
SANT FELIU DE GUÍXOLS

**TRANSPORTS
LLONCH**

Serveis:

- Urgents i convencionals de paqueteria
 - De magatzem i manipulació
- De recollida de motos a Barcelona
 - D'encàrrecs a Girona

Tels.: 972 320 037 - 696 929 292 - Fax: 972 320 445
E-mail: trans-lлонch@terra.es
Ctra. Sant Pol, s/n - 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Fem costat a la seva empresa

Rambla Joan Bordàs, 32
17220 Sant Feliu de Guixols
Tel. 972 32 71 35 - Fax 972 32 71 36
santfeliu@tax.es - www.tax.es

TAX ASSESSORIA I GESTIÓ

Més de 50 oficines a tota Espanya

- FISCAL
- LABORAL – LABORAL ON LINE
- COMPTABLE
- CORREDORIA D'ASSEGURANCES
- LEGAL
- AUDITORIA
- PROTECCIÓ DE DADES

Aprofitem per desitjar-vos una bona Festa Major

marbres
TOGI s.l.
paviments
revestiments

Fàbrica:

Rda. Narcís Massanes, s/n.
Tel. 972 32 06 49 / Fax 972 32 47 14
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
www.marbrestogi.com

Show Room:

C/ Ginesta, cantonada Fontanilles, s/n.
Tel. i Fax 972 21 61 30
17001 **GIRONA**
info@marbresgi.com

Bona Festa Major

Mas

- Matalasseria i Cortinatges
- Tapisseria i Tendals

Distribuidor oficial de:

FLEX
www.flex.es

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Passeig dels Guixols, 24
Tel./Fax 972 32 55 23
C/ Sant Ramon, 16-18 - Tel. 972 32 23 10

Bona Festa Major

Festa Major 2014

Del 31 de juliol al 4 d'agost
SANT FELIU DE GUÍXOLS

Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols

Associació de
Festes Ganxones